

Aktif İşgücü Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik

Aktif İşgücü Hizmetleri Usul ve Esaslar 08 Nisan 2022
Tarihli Resmi Gazete Sayı: 31803 Türkiye İş
Kurumundan: BİRİNCİ BÖLÜM Başlangıç Hükümleri Amaç M..

Aktif İşgücü Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik

Tarih: 8 Nisan 2022

Aktif İşgücü Hizmetleri Usul ve Esaslar

08 Nisan 2022 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 31803

Türkiye İş Kurumundan:

BİRİNCİ BÖLÜM

Başlangıç Hükümleri

Amaç

MADDE 1- (1) Bu Yönetmeliğin amacı; istihdamın korunmasına ve artırılmasına, işsizlerin ve çalışanların mesleki niteliklerinin geliştirilmesine, işsizliğin azaltılmasına ve özel politika gerektiren grupların işgücü piyasasına kazandırılmasına yardımcı olmak üzere Türkiye İş Kurumu tarafından düzenlenen aktif işgücü hizmetlerinin yürütülmesine

ilişkin usul ve esasları belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2- (1) Bu Yönetmelik; Türkiye İş Kurumu tarafından işgücü piyasası ihtiyaçları doğrultusunda yürütülecek mesleki eğitim kurslarına, işbaşı eğitim programlarına ve bu Yönetmelik çerçevesinde tasarlanacak olan diğer kurs, program, proje ve özel uygulamalara ilişkin usul ve esasları kapsamaktadır.

Dayanak

MADDE 3- (1) Bu Yönetmelik; 4 sayılı Bakanlıklara Bağlı, İlgili, İlişkili Kurum ve Kuruluşlar ile Diğer Kurum ve Kuruluşların Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 617 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine, 24/11/1994 tarihli ve [4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanunun](#) 21 inci maddesinin birinci fıkrasına, 25/8/1999 tarihli ve [4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun](#) 48 inci maddesinin altıncı fıkrasının (d) bendi, yedinci fıkrası ve 53 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (B) bendinin (h) alt bendi ile 4/1/2002 tarihli ve [4734 sayılı Kamu İhale Kanununun](#) 22 nci maddesinin birinci fıkrasının (1) bendine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar ve kısaltmalar

MADDE 4- (1) Bu Yönetmelikte yer alan;

a) Aktif işgücü hizmetleri: İstihdamın korunmasına ve artırılmasına, işsizlerin mesleki niteliklerinin geliştirilmesine, işsizliğin azaltılmasına ve özel politika gerektiren grupların işgücü piyasasına kazandırılmasına yardımcı olmak üzere gerçekleştirilen faaliyetleri,

b) Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,

c) Bireysel gönderme: Kuruma kayıtlı kişilerin grup oluşturulması şartından bağımsız olarak aktif işgücü

hizmetlerinden yararlandırılmalarını,

ç) Denetim Kurulu: 4 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 625 inci maddesinin altıncı fıkrası kapsamında oluşturulan ve Kurum tarafından yürütülen işgücü yetiştirme faaliyetlerini denetlemek üzere kurulan denetim kurullarını,

d) Engelli: 25/4/2009 tarihli ve 27210 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan [Yurtiçinde İşe Yerleştirme Hizmetleri Hakkında Yönetmelik](#) kapsamında engelli sayılan kişileri,

e) Eski hükümlü: 19/9/2009 tarihli ve 27354 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan [Kamu Kurum ve Kuruluşlarına Eski Hükümlü veya Terörle Mücadelede Malul Sayılmayacak Şekilde Yaralananların İşçi Olarak Alınmasında Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik](#) kapsamında eski hükümlü sayılan kişileri,

f) Genel Müdürlük: Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğünü,

g) Hizmet merkezi: Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüklerine bağlı olarak kurulan birimi,

ğ) Hizmet sağlayıcı: Bu Yönetmelik kapsamındaki hizmetleri sunabilecekleri,

h) Hükümlü: Bir yıldan uzun süreli özgürlüğü bağlayıcı bir cezadan veya ceza süresine bakılmaksızın Devlet memuru olmaya engel bir suçtan hüküm giyip ceza ve infaz kurumlarında bulunanları,

ı) İl müdürlüğü: Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğünü,

i) İstekli: Hizmet alımına teklif verenleri,

j) İş ve meslek danışmanı (danışman): İş ve meslek danışmanı kadro veya pozisyonunda çalışan Kurum personelini,

k) İşbaşı eğitim programı: Katılımcılara mesleki deneyim kazandırmak üzere, Kurum tarafından belirlenen asgari şartları

taşıyan ve Kuruma kayıtlı olan işyerlerinde işbaşında verilen eğitimi,

l) Katılımcı: İşbaşı eğitim programlarına veya Yönetmelik kapsamında düzenlenen programlara katılanları,

m) KDV: Katma değer vergisini,

n) Kesinleşen kursiyer sayısı: Kursun başlamasından itibaren geçen onda birlik fiili sürenin bitim tarihi itibarıyla kursa devam eden kursiyer sayısını,

o) Kursiyer: Bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen mesleki eğitim kurslarına katılanları,

ö) Kursiyer veya katılımcı başı ders saat maliyeti: Bir kursiyerin veya katılımcının bir ders saatine karşılık olmak üzere yapılacak KDV hariç giderleri,

p) Kurum: Türkiye İş Kurumunu,

r) MEB: Milli Eğitim Bakanlığını,

s) Mesleki eğitim kursu (Kurs): Herhangi bir mesleği olmayan, bir mesleği olmakla birlikte mesleğinde iş bulamayan, mesleğini değiştirmek isteyen veya mesleğinde yeterli olmayan kişilerin niteliklerini geliştirerek istihdam edilebilirliklerini artırmak amacıyla düzenlenen meslek edindirme, geliştirme ve değiştirme eğitimlerini,

ş) Mesleki Yeterlilik Belgesi: Mesleki Yeterlilik Kurumu tarafından onaylanmış, bireyin bilgi, beceri ve yetkinliğini ifade eden belgeleri,

t) Özel politika gerektiren gruplar: İş gücü piyasasında yer alan diğer gruplara göre istihdamında daha fazla güçlük çekilen; kadınlar, gençler, uzun süreli işsizler, engelliler gibi dezavantajlı grupları,

u) Protokol: İş birliği yöntemiyle düzenlenecek kurs ve

programların çerçevesini belirleyen iş birliği veya iyi niyet belgelerini,

ü) PTT: Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketini,

v) SGK: Sosyal Güvenlik Kurumunu,

y) Sistem: Düzenlenen faaliyetlere ilişkin iş ve işlemlerin elektronik ortamda yapılmasını sağlayan Kurum bilgi işlem ağını,

z) Sözleşme: Bu Yönetmelik kapsamında hizmet alımı yöntemiyle düzenlenen kurslar ile program ve projelerin çerçevesini belirleyen ve Kurum ile yüklenici veya işveren ile katılımcı arasında imzalanan belirli süreli belgeyi,

aa) Teklif: Hizmet alımı veya iş birliği kapsamında istekli tarafından yapılan başvuruyu,

bb) Ulusal Meslek Standartları (UMS): 21/9/2006 tarihli ve [5544 sayılı Meslekî Yeterlilikler Kurumu ile İlgili Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun](#) ve ilgili yönetmelikler çerçevesinde Mesleki Yeterlilik Kurumu tarafından kabul edilen meslek standartlarını,

cc) Ulusal yeterlilik: 5544 sayılı Kanun ve ilgili yönetmelikler çerçevesinde Mesleki Yeterlilik Kurumu tarafından kabul edilen yeterlilikleri,

çç) Yeterlilik birimi: Ulusal yeterlilikte yayımlanan yeterlilik birimlerinden her birini,

dd) Yetkilendirilmiş belgelendirme kuruluşu: Türk Akreditasyon Kurumu veya Avrupa Akreditasyon Birliği ile çok taraflı tanıma anlaşması imzalamış akreditasyon kurumlarınca akredite edilmiş ve Mesleki Yeterlilik Kurumu tarafından sınav ve belgelendirme yapmak üzere yetkilendirilmiş olan personel belgelendirme kurum ve kuruluşlarını,

ee) Yönetim Kurulu: Türkiye İş Kurumu Yönetim Kurulunu,

ff) Yüklenici: Bu Yönetmelik kapsamındaki hizmetlerin yrtlmesi amacıyla sözleşme ve/veya protokol imzalanan hizmet sağlayıcıları,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Genel Esaslar

Yetki ve sorumluluk

MADDE 5- (1) Aktif işgücü hizmetlerine ilişkin politikaların belirlenmesinden, ilgili mevzuatın hazırlanmasından, politika ve mevzuat çerçevesinde sunulan hizmetlerin ve yürütülen faaliyetlerin koordinasyonundan Genel Müdürlük yetkili ve sorumludur.

(2) Aktif işgücü hizmetleri için hizmet alımı ve i birliği yapılması ile hizmetlerin yürütülmesinden il müdürlükleri yetkili ve sorumludur. Gerektiğinde hizmet merkezleri, il müdürlükleri tarafından bu kapsamda yetkilendirilebilir.

(3) Kurum, bu Yönetmelik kapsamındaki i ve işlemlerin yürürlükteki mevzuata uygun Şekilde yapılmasını temin etmek için gerekli tedbirleri alır.

Ödeneklerin belirlenmesi

MADDE 6- (1) Bu Yönetmelik kapsamındaki hizmetlerin sunulması için il müdürlüklerine tahsis edilecek denek miktarı, her yıl Genel Müdürlük tarafından belirlenir.

(2) Genel Müdürlük, ortaya çıkan ihtiyaçlar doğrultusunda il müdürlüklerine tahsis edilen deneklerde değişiklik yapabilir, ödeneklerin bir kısmını veya tamamını merkezde tutabilir, yürütülen ve planlanan faaliyet ya da projeleri dikkate alarak denek tahsisi yapabilir. Genel Müdürlük tarafından il müdürlüklerine tahsis edilen deneklerde değişiklik yapılırken il müdürlüklerinin yıllık işgücü eğitim planı ile yapılması planlanan faaliyet ve projeleri dikkate alınır.

Kurs veya programların planlanması ve uygulanması

MADDE 7- (1) Bu Yönetmelikte belirtilen kurs ve programların uygulanması yıllık işgücü eğitim planında yer alması şartına bağlıdır.

(2) İl müdürlükleri tarafından en geç ilgili yılın ocak ayında yıllık işgücü eğitim planı hazırlanır. İl istihdam ve mesleki eğitim kurulunun onayını müteakip on beş gün içerisinde ilan edilerek Kurumun internet sayfasında yayımlanır. Planda yıl içerisinde yapılacak değişiklikler Kurulun onayı ile uygulanır.

(3) Planda, işverenlerden alınan talepler ve/veya işgücü piyasası araştırmaları sonucunda belirlenen meslekler ile eğitim alacak kişi sayısı yer alır. Eğitim verilecek kişi sayısı, ilgili meslekte işyerlerinden alınan talepler ve işgücü piyasası araştırmaları sonucunda tespit edilen işgücü ihtiyacından, daha önce Kurum aracılığıyla ilgili meslekte eğitim almış Kuruma kayıtlı işsizler çıkarılarak belirlenir.

(4) Bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs ve programlar iş birliği veya hizmet alımı yöntemiyle gerçekleştirilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Mesleki Eğitim Kursları

Mesleki eğitim kurslarının açılması

MADDE 8- (1) Yıllık işgücü eğitim planında yer alan mesleklerde kurs düzenlenebilmesi için işgücü piyasasından veya işverenlerden talep gelmesi gerekir. Söz konusu talebin, il müdürlüğü tarafından yapılacak çalışmalar sonucunda Kurum kayıtlarından karşılanamaması halinde Genel Müdürlükten uygunluk onayı alınması şartıyla sadece karşılanamayan kısım için mesleki eğitim kursu düzenlenebilir.

(2) Planda yer almayan bir meslek için hizmet alımı yöntemi veya iş birliği yöntemi ile kurs düzenlenmek istenildiğinde

öncelikle il istihdam ve mesleki eğitim kurulunun onayıyla planda değişiklik yapılması ve sonrasında Genel Müdürlükten uygunluk onayı alınması gerekmektedir.

Hizmet sağlayıcılar

MADDE 9- (1) İş birliği veya hizmet alımı yapılabilecek hizmet sağlayıcılar aşağıda belirtilmiştir:

a) MEB'e bağlı resmi ve özel öğretim kurumları.

b) Üniversiteler.

c) Özel sektör işyerleri.

ç) Kuruluş amaçları doğrultusunda olmak şartıyla; kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, işçi, işveren, esnaf sendikaları, özel kanunla kurulan banka ve kuruluşları ve bunlara bağlı işyerleri ile iktisadi işletmeleri bulunan dernek ve vakıflar.

(2) MEB'e bağlı kurum ve kuruluşlar sadece iş birliği kapsamında teklif sunabilirler.

(3) MEB'e bağlı kurum ve kuruluşların alt yapısının diğer hizmet sağlayıcılar tarafından kullanılması durumunda, bu hizmet sağlayıcılar sadece iş birliği kapsamında teklif sunabilirler.

(4) 8/2/2007 tarihli ve [5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununa](#) göre MEB tarafından verilen kurs açma iznine sahip olan kurumlar ile sadece izin alınan konularda kurs düzenlenebilir. Dernek tüzüğünde veya vakıf senedinde mesleki eğitim verebileceğinin yer alması şartıyla vakıf ve dernekler kendilerine ait iktisadi işletme ile teklif sunabilecek olup merkezlerinin olduğu il dışında teklif sunabilmeleri için, o ilde şubelerinin bulunması gerekmektedir. Üniversitelerin ise teklif sundukları ilde faaliyet gösterdiklerine dair resmî belgeleri ve kendilerini temsil edebilecek yetkilendirilmiş yerleşik birimlerinin bulunması gereklidir.

(5) Hizmet alımı yapan il müdürlüğünde; ihale yetkilisi kişiler ile bu yetkiye sahip komisyonlarda görevli kişiler ve belirtilen şahısların eşleri ve üçüncü dereceye kadar kan ve ikinci dereceye kadar kayın hısımları ile evlatlıkları ve evlat edinenleri ile bunların ortağı olduğu şirketler (bu kişilerin yönetim kurullarında görevli bulunmadıkları veya sermayesinin yüzde onundan fazlasına sahip olmadıkları anonim şirketler hariç) ile bunların üyesi veya yöneticisi oldukları hizmet sağlayıcılar ile hizmet alımı ve iş birliği kapsamında sözleşme veya protokol imzalanmaz.

(6) Kurum, hizmetlerin etkin ve verimli şekilde sunulması ve kamu kaynaklarının etkin ve verimli kullanımı için; hizmet alım ilanı ve şartnamesinde belirterek 4734 sayılı Kanun ve ilgili mevzuatının verdiği yetki çerçevesinde, hizmet sağlayıcıları sınırlandırabilir ve hizmet sağlayıcılarda aranılacak şartları belirleyebilir.

İş birliği yapılması

MADDE 10- (1) Hizmet sağlayıcılar, iş birliği yöntemi ile ilana tabi olmaksızın, bu maddede belirtilen koşullara uygun olarak kurs teklifinde bulunabilirler. Kuruluş amaçları doğrultusunda olmak şartı ile vakıf ve derneklerden bu madde kapsamında düzenlenecek kurslarda iktisadi işletme şartı aranmaz.

(2) Kurum; hizmet sağlayıcı tarafından en az yüzde yetmiş istihdam taahhüdü verilmesi koşuluyla, kursiyer zaruri gideri ve sigorta prim gideri ile eğitici giderini içerecek şekilde iş birliği yöntemi ile kurs düzenleyebilir. Düzenlenecek kursları; sektör, meslek veya işyeri bazında değerlendirme yaparak sınırlandırmaya ya da istihdam taahhüt oranını arttırmaya Genel Müdürlük yetkilidir.

(3) Özel sektör işyerleri ile düzenlenen eğitimlerde, eğiticinin hizmet sağlayıcının kendi bünyesinden karşılanamaması halinde; eğiticinin unvanı dikkate alınarak ek

ders saat ücretinin iki katını aşmamak üzere aylık olarak konu ile ilgili belgeler karşılığında yükleniciye eğitici gideri ödenebilir.

(4) İş birliği kapsamında yükleniciye ödeme yapılabilmesi için yüklenici tarafından vergi dairelerine 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcun bulunmadığına ilişkin belge, SGK primi, prime ilişkin borç ile SGK ve Kurum tarafından kesilmiş ve ödenmemiş idari para cezası olmadığına veya bunların yapılandırıldığına dair belge ibraz edilir.

(5) İş birliği yöntemi ile kurs düzenleyecek hizmet sağlayıcılardan eğitim hizmetleri protokolü imzalanmadan önce aşağıdaki belgelerden kendileri ile ilgili olanlar istenir:

a) Talep dilekçesi.

b) Hizmet sağlayıcı türüne göre; ticaret sicil gazetesini, vakıf senedi, dernek tüzüğü, MEB onaylı özel öğretim kurumu kurum açma izni ile işyeri açma ve çalışma ruhsatı, birlik veya oda kaydı belgesi, üniversiteler için Yüksek Öğretim Kurulu yetki belgesi veya kuruluş kanunu, dernek ve vakıflar için merkezleri dışında teklif verilen ilde şube kuruluşuna ait belgelerin aslı veya onaylı örneği.

c) Talep sahibinin imzaya yetkili temsilcisinin imzasını gösterir belge.

ç) 5580 sayılı Kanun kapsamındaki için kurum açma izni ile işyeri açma ve çalışma ruhsatının aslı veya onaylı örneği.

d) Ticaret odasından alınacak faaliyet belgesi.

e) Üniversiteden alınacak eğitim kapasite raporu.

f) Eğitim programı veya planı.

g) Eğiticilere ait özgeçmiş ve bununla ilgili belgeler.

ğ) İşverene ait son bir yıllık sigortalı hizmet listesi.

h) Vergi, SGK primi ve prime ilişkin borç ile SGK ve Kurum tarafından kesilmiş ve ödenmemiş idari para cezası olmadığına ya da bunların yapılandırıldığına dair belgeler.

(6) Kamu kurum ve kuruluşlarından dördüncü fıkrada sayılan belgelerden sadece eğitim programı ve eğitimcilere ait belgeler istenir.

(7) İş birliği kapsamında hizmet sağlayıcılardan alınan teklifler, aksi yönde bir hüküm bulunmadığı sürece, bu Yönetmeliğin eğitim mekanı, eğitim programı, eğitici ve istihdam yükümlülüğüne ilişkin hükümlerine tabi olarak değerlendirilir.

(8) Çalışanlara yönelik olarak hizmet sağlayıcılarla iş birliği kapsamında mesleki eğitim kursları düzenlenebilir. Düzenlenecek eğitimlerde yükleniciye eğitici gideri ödenebilir. Bu kapsamda düzenlenen kurslara katılan kursiyerlere kursiyer zaruri gideri ödenmez ancak 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi gereği ödenecek sigorta primleri Kurum tarafından karşılanır ve kurs bitirme sertifikası verilir.

Hizmet alımı yapılması

MADDE 11- (1) Yıllık işgücü eğitim planında yer alan mesleklere ilişkin hizmet alımları; tespit edilen yaklaşık kursiyer başı ders saat maliyeti de dikkate alınarak bu Yönetmelikte belirlenen kriterler çerçevesinde, 4734 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin birinci fıkrasının (1) bendi hükmü uyarınca doğrudan temin usulü ile yapılır. Hizmet alımı, söz konusu mevzuatın Kuruma verdiği yetkiye istinaden, bu Yönetmelik ve belirlenecek usul ve esaslara göre gerçekleştirilir.

(2) Birinci fıkra hükümlerine bağlı olmak kaydıyla; aynı

meslekte birden fazla hizmet sağlayıcıdan ve birden fazla gerçek veya tüzel kişinin aralarında yaptıkları anlaşma ile oluşturulan iş ortaklığı veya konsorsiyumlardan aynı ilan çerçevesinde hizmet alınabilir. Bir hizmet sağlayıcıdan birden fazla meslekte hizmet alımı yapılabilir.

(3) 20 nci madde ile belirlenen usul ve esaslar kapsamında yapılan nihai değerlendirme sonucunda en yüksek puana sahip olan istekliden başlamak üzere değerlendirmeye konu meslekte eğitilmesi planlanan kişi sayısına göre teklifte belirtilen sayı ile sınırlı olmak üzere istekliler iadeli ve taahhütlü olarak gönderilecek resmî yazıyla veya elektronik tebligat yoluyla sözleşmeye davet edilerek hizmet alımı yapılabilir.

(4) İstekliler sözleşme imzalamadan önce Kurum tarafından istenilen bilgi ve belgeleri süresi içerisinde Kuruma teslim ederler. İl müdürlüğü ile istekli arasında, kursun başlama ve bitiş tarihleri ile istihdam yükümlülüğünün tamamlandığı süreyi ve karşılıklı hak ve yükümlülükleri içerecek şekilde sözleşme imzalanır. Sözleşme ile ilgili vergi mevzuatı kapsamındaki yükümlülüklerin yüklenici tarafından yerine getirilip getirilmediği hususu il müdürlüğü tarafından kontrol edilir.

(5) İlgili mevzuat çerçevesinde, bireysel gönderme yöntemi ile Kuruma kayıtlı kişiler hizmet alımı yöntemiyle düzenlenecek mesleki eğitim hizmetlerinden yararlandırılabilir.

(6) Hizmet sağlayıcıların; teklif ve sözleşme aşamasında 4734 sayılı Kanununun 10 uncu maddesi gereğince vergi, SGK primi ve prime ilişkin borç ile SGK ve Kurum tarafından kesilmiş ve ödenmemiş idari para cezası olmaması gerekir. Bu borç ve cezaları yapılandırılmış olanlardan hizmet alımı yapılabilir.

Yaklaşık maliyetin tespiti

MADDE 12- (1) Yaklaşık maliyeti belirlemek üzere yapılacak piyasa fiyat araştırması, ihale yetkilisince görevlendirilen kişi veya kişilerce yapılır.

(2) Hizmet alımına konu mesleğe ilişkin kursun yaklaşık maliyeti, kursiyer başı ders saat maliyeti üzerinden 4734 sayılı Kanunun ve bu kanun çerçevesinde hazırlanan ilgili mevzuat doğrultusunda KDV hariç belirlenir.

(3) Yaklaşık maliyetin tespit edilmesinde kullanılmak üzere, Genel Müdürlük tarafından kursiyer başı ders saat maliyetlerine ilişkin çalışmalar yapılabilir. İl müdürlüklerinin, kursiyer başı yaklaşık ders saat maliyetlerinin belirlenmesinde sistemde yayımlanacak bu çalışmaları dikkate alması gerekir.

(4) İhale yetkilisince görevlendirilen kişi veya kişiler tarafından yaklaşık maliyetin belirlenmesinden sonra gerçekleştirilen piyasa fiyat araştırması ve buna ilişkin belgeler onay belgesine eklenir.

Komisyonun oluşturulması ve görevleri

MADDE 13- (1) İhale yetkilisi tarafından hizmet alımları için biri başkan olmak üzere en az üç asıl ve üç yedek üyeden oluşan bir komisyon kurulur. Birden fazla meslekte hizmet alımı yapılması durumunda gelecek tekliflerin yoğunluğuna göre birden fazla komisyon oluşturulabilir. Ancak aynı meslek için yapılacak olan değerlendirmelerde gelen teklif dosyaları komisyonlar arasında paylaştırılmaz.

(2) Komisyonda görev alan asıl üyeler, komisyon çalışmalarına katılmaya engel hastalık, tayin, birinci derece yakınlarının ölümü gibi zorunlu haller dışında hizmet alım süreci tamamlanana kadar değiştirilemez.

(3) Hizmet alımına ilişkin il müdürlüğüne teslim edilen tekliflerin, tutanak ile teslim alınmasından sözleşme imzalanmasına kadar olan tüm iş ve işlemler komisyon tarafından gerçekleştirilir.

(4) Birden fazla komisyonun bulunması halinde komisyonlar iş birliği içinde çalışırlar ve gerektiğinde bilgi paylaşımında

bulunurlar.

Hizmet alımının duyurulması

MADDE 14- (1) Hizmet alımı yapılacak meslekler; eğitim verilecek kişi ve sınıf sayısı, eğitim süresi ve eğitim alınacak mesleğe ilişkin bilgileri içeren ilan metni kullanılarak, il müdürlüğü tarafından hizmet alımından ilana çıkılan gün hariç en az beş iş günü önce Kurumun internet sayfasında, il müdürlüğü ve/veya hizmet merkezi ilan panosunda yayımlanır. Ayrıca uygun görülmesi halinde diğer araç ve yöntemlerle de duyurulur.

(2) Hizmet alımına ilişkin ilanda ve eklerinde yer alacak belgelerde; bu Yönetmeliğe ve ilgili mevzuata aykırı olmamak şartı ile teklif verilmesi, tekliflerin değerlendirilmesi, sözleşmenin uygulanması ve sonuçlandırılması ile ilgili tarafların hak ve yükümlülükleri açıkça belirlenir ve/veya ilgili mevzuata atıf yapılır.

Tekliflerin hazırlanması ve sunulması

MADDE 15- (1) Teklifler, teknik ve mali teklif formu kullanılarak hazırlanır ve kapalı zarfla son başvuru süresine kadar il müdürlüğüne elden verilebilir ya da posta veya kargo yoluyla gönderilebilir. Posta veya kargodan kaynaklanan nedenlerle süresinden sonra gelen teklifler dikkate alınmaz. Teklif zarfında bulunması gereken formlar eksiksiz olarak ve bilgisayar ortamında doldurulur. Elle doldurulan formlar dikkate alınmaz.

(2) Teklif zarfının yapıştırılarak kapatılan kısmında isteklinin kaşe veya mührü ve imzası bulunur. Zarfın sol üst tarafında sırayla ve alt alta yazılmak üzere isteklinin adı soyadı varsa unvanı, tebligata esas açık adresi, telefon, faks ve elektronik posta bilgileri ile teklife konu meslek ve son teklif verme süresi; orta kısımda ise hizmet alımını gerçekleştiren il müdürlüğünün isim ve adres bilgileri ve sağ alt tarafta "Bu teklif zarfı ancak ilgili komisyon tarafından

açılır” ibaresi yer alır.

(3) Aynı ilanda birden fazla meslek için hizmet alımı yapılması durumunda; istekliler, her bir meslek için ayrı ayrı olmak üzere teklif verebilir.

(4) Teklif zarflarının tesliminden sonra zarf içerisinde yer alan belgelerde ve bilgilerde herhangi bir şekilde değişiklik yapılamaz ve yapılması teklif edilemez.

(5) İstekli, verdiği teklifle son başvuru tarihinden itibaren doksan gün süreyle bağlıdır. Bu süre, hizmet alımı ilanı ekinde yer alacak eğitim hizmetleri şartnamesinde belirtilmek suretiyle arttırılabilir.

Teklif zarfında bulunması gereken belgeler

MADDE 16- (1) Teklif zarfında, isteklinin durumuna göre aşağıdaki belgelerden ilgili olanlar eksiksiz olarak bulunur:

a) Talep dilekçesi.

b) Teknik ve mali teklif formu.

c) İstekli taahhütnamesi.

ç) Hizmet sağlayıcı türüne göre; ticaret sicil gazetesi, vakıf senedi, dernek tüzüğü, MEB onaylı özel öğretim kurumu çalışma ruhsatı, birlik veya oda kaydı belgesi, üniversiteler için Yüksek Öğretim Kurulu yetki belgesi veya kuruluş kanunu, dernek ve vakıflar için iktisadi işletme ve/veya merkezleri dışında teklif verilen ilde şube kuruluşuna ait belgelerin aslı veya onaylı örneği.

d) İsteklinin imzaya yetkili temsilcisinin imzasını gösterir belge.

e) Ticaret odasından alınacak faaliyet belgesi.

f) Kamu kurum ve kuruluşları hariç, Ticaret Sicil Müdürlüğünden alınan iflas ve konkordato ilan edilmediğine

dair belge.

g) Kamu kurum ve kuruluşları hariç, isteklilerin vergi, SGK primi, prime ilişkin borç ile SGK ve Kurum tarafından kesilmiş ve ödenmemiş idari para cezası olmadığına ya da bunların yapılandırıldığına dair belgeler.

ğ) Üniversiteler ve 5580 sayılı Kanuna tabi kuruluşlar hariç, MEB'den alınacak eğitim kapasite raporu ile varsa eğitim mekanına ilişkin belge.

h) İsteklinin eğitim ve mesleki eğitim alanındaki tecrübesine ilişkin bilgi ve belgelerin aslı veya onaylı örneği.

ı) Eğitimcilere ait özgeçmişler ve eğitim düzeyleri ve deneyimlerini gösterir belgeler ile eğiticinin istekli dışında başka kurum veya kuruluş çalışanı olması durumunda bu kurum veya kuruluştan alınan çalışma veya görevlendirme yazısı.

i) 5580 sayılı Kanuna tabi kuruluşlar için eğitimcilerin MEB onaylı çalışma izin belgesi veya atama onayı veya yazısının aslı veya onaylı örneği.

j) İstekliye ait son bir yıllık sigortalı hizmet listesi.

k) Eğitim programı veya planı.

l) Geçici teminat mektubu.

(2) Konsorsiyum olarak teklif verilmesi halinde konsorsiyum beyannamesinin, iş ortaklığı halinde teklif verilmiş ise iş ortaklığı beyannamesinin ayrıca işin hangi bölümlerinden sorumlu olunduğunun belirtildiği belgelerin verilmesi gerekir.

(3) Hizmet alım ilanı metninde veya eklerinde yer verilecek teknik ve mali değerlendirme kapsamında istenilen belgelerin de teklif zarfına konulması gereklidir.

(4) Teklif zarfında bulunan asıl veya onaylı belgeler hariç

diğer belgelerde isteklinin imzaya yetkili kişisinin imzası ile tüzel kişiliğe ait mühür veya kaşe bulunması esastır.

Geçici teminat

MADDE 17- (1) İsteklilerin, teklif aşamasında, hizmet alımına konu mesleğe ilişkin olarak her bir teklif için, teklifte verdikleri kursiyer başı ders saat maliyeti ile eğitilmesi öngörülen kursiyer sayısı ve eğitimin tamamlanması için öngörülen toplam ders saatinin çarpımı sonucu bulunacak tutarın en az yüzde üçü oranında geçici teminat mektubu vermeleri gerekir. Geçici teminatın süresi en az yüz yirmi gün olmak üzere teklif geçerlilik süresinden otuz gün fazla olması gerekir.

(2) Kamu kurum ve kuruluşlarından geçici teminat mektubu istenmez.

(3) Aynı ilde hizmet alımı yöntemiyle devam eden kursu bulunan ve farklı tarihlerdeki hizmet alımlarına teklif verecek yüklenici için geçici teminat oranı, istekli tarafından verilen bir önceki geçici teminat oranının yüzde yirmi fazlası olarak uygulanır. Geçici teminat oranı hiçbir durumda yüzde onu geçemez.

(4) Yapılan değerlendirmeler sonrasında teklifleri geçerli puan alamayan veya 34 üncü maddenin on birinci fıkrasında sayılı durumlar haricindeki isteklilerin teminatı iade edilir.

Tekliflerin açılması

MADDE 18- (1) İstekliler tarafından sunulan ve teklif teslim tutanakları düzenlenerek teslim alınan teklifler, alınış sırasına göre son teklif verme süresinin dolduğu andan itibaren hazır bulunanların huzurunda meslek bazında açılmaya başlanır.

(2) Açılan tekliflerin içeriğinde yer alması gereken teknik ve mali teklif formu üzerinden; isteklinin adı soyadı varsa

unvanı, personel sayısı, tecrübesi, eğitilmesi planlanan kişi sayısı, eğitim yeri kapasitesi, eğitim süresi, istihdam taahhüt oranı, kursiyer başı ders saat maliyetine ilişkin teklif formlarında yer alan bilgiler hazır bulunanların huzurunda sesli olarak okunur ve tutanak tutulur.

Değerlendirilemeyecek teklifler

MADDE 19- (1) 4734 sayılı Kanunda tekliflerin değerlendirilmesine ilişkin hükümler esas olmak üzere aşağıdaki durumlardaki teklifler değerlendirmeye alınmaz:

a) Aynı istekli ya da ortağı olduğu istekliler (hisse paylarına bakılmaksızın) tarafından, aynı meslek için birden fazla teklif verilmesi durumunda bu istekli veya isteklilerin verdikleri teklifler.

b) Başvuru form ve belgelerinde silinti, kazıntı, düzeltme yapılan teklifler.

(2) Başvuru süresinden sonra teslim edilen veya gönderilenler ile teklif zarfında yer alması gereken bilgilerin olmadığı veya eksik olduğu teklifler değerlendirilmez.

Tekliflerin değerlendirilmesi

MADDE 20- (1) Hizmet alımı yapılacak hizmet sağlayıcıların teklifleri, bu Yönetmelikte belirtilen niteliklere sahip olmak koşuluyla, teklif zarfında yer alan bilgi ve belgeler üzerinden ilgili mevzuata göre değerlendirilir.

(2) Teklifler, ön değerlendirmeden sonra teknik değerlendirmeye alınır, teknik değerlendirmeyi geçenler mali değerlendirmeye tabi tutulur.

(3) Teknik değerlendirme, isteklinin eğitim ve meslek alanındaki tecrübesi, insan kaynakları kapasitesi, istihdam taahhüdü ve belirlenecek diğer hususlar çerçevesinde gerçekleştirilir.

(4) Mali değerlendirme yapılabilmesi için isteklinin, teknik değerlendirme sonucunda belirlenecek asgari puanı veya üzerinde puan alması gerekir. Mali değerlendirme, en düşük fiyat teklifi yüz puan kabul edilmek suretiyle ve diğer fiyat teklifleri en düşük teklife ters oranlı olarak sıralanmak suretiyle hesaplanır.

(5) İsteklinin teknik değerlendirmede aldığı puanın yüzde altmış ve mali değerlendirmede aldığı puanın yüzde kırkı esas alınarak nihai değerlendirme puanı belirlenir. Puan hesaplamasında küsuratlar yuvarlanmaz. Nihai puanın eşit olması halinde kursiyer başı ders saat maliyeti düşük olan istekliye, kursiyer başı ders saat maliyetinin de eşit olması halinde istihdam taahhüt oranı yüksek olan istekliye öncelik verilerek nihai sıralama belirlenir. Yine eşitlik olması halinde, bu durumdaki istekliler ile kontenjan paylaşımı yapılarak sözleşme imzalanır.

Kesin teminat

MADDE 21- (1) 4734 sayılı Kanunda kesin teminata ilişkin hükümlere uygun olarak sözleşme aşamasında istekliden, hizmet alımına konu her bir mesleğe ilişkin ayrı olmak üzere kursiyer başı ders saat maliyeti ile teklifte eğitilmesi öngörülen kursiyer sayısı ve eğitimin tamamlanması için öngörülen toplam ders saatinin çarpımı sonucu bulunacak rakamın en az yüzde yirmisi oranında teminat mektubu alınır. Verilen teminatın geçerlilik süresinin, sözleşme imzalama tarihinden başlamak üzere istihdam yükümlülüğünün tamamlanacağı süreyi de içerecek şekilde, kurs süresinin en az dört katı olması gerekir. Yüz yirmi günden az olan eğitimlerde bu süre dört yüz seksen gün olarak uygulanır. Sözleşme imzalandıktan sonra geçici teminat iade edilir.

(2) Kamu kurum ve kuruluşlarından kesin teminat mektubu istenmez.

(3) Aynı ilde halen devam eden kursu olan ve farklı

tarihlerdeki hizmet alımlarına teklif verecek yüklenici için kesin teminat oranı, istekli tarafından verilen bir önceki kesin teminat oranının yüzde yirmi fazlasıdır. Kesin teminat oranı hiçbir durumda yüzde kırkı geçemez.

(4) Sözleşme imzasından önce gerekmesi halinde teminat mektubunun süresinin kurs ve istihdam süresi dikkate alınarak uzatılması yükleniciden istenebilir. Bunun kabul edilmemesi durumunda sözleşme imzalanmaz.

Kurs eğitim programları

MADDE 22- (1) Kurs eğitim programları MEB veya üniversite tarafından onaylanır. MEB veya üniversite kurs eğitim programlarının müfredatının UMS ile uyumlu olmasını sağlar.

(2) UMS ve/veya ulusal yeterlilik bulunan mesleklerde kurslar ilgili UMS, ulusal yeterlilikler veya yeterlilik birimleri temel alınarak açılır. Bu kapsamda açılacak tüm kursların eğitim programlarının, bu standartlara ve/veya ulusal yeterliliklere uygun olarak hazırlandığının da MEB veya üniversite onayında belirtilmesi gerekir.

(3) UMS ve/veya ulusal yeterlilikleri yayımlanmayan mesleklerde ise kurs eğitim programları; yüklenicilerle veya iş birliği yapılan kuruluşlarla sözleşme veya protokol imzalanmadan önce MEB il müdürlüklerine veya bunların belirlediği okul veya kurum müdürlüklerine onaylattırılacaktır. Onay verilmeyen eğitim programları uygulamaya konulmayacaktır. Eğitim programları, her kurs için ayrı ayrı onaylanabileceği gibi toplu olarak da onaylatılabilir. MEB'e bağlı eğitim ve öğretim kurumları ile MEB'in verdiği izinle çalışan kurum ve kuruluşların gerçekleştirecekleri kurslara ilişkin eğitim programlarının onay işlemleri kendi ilgili mevzuatına göre yapılır. MEB tarafından onaylanan ve yayımlanan eğitim programları ile daha önce usulüne göre onaylatılmış eğitim programının, yürürlükte olan eğitim programı ile aynı olması halinde tekrar

onaylatılmasına gerek yoktur.

(4) Özel kanunları veya uluslararası sözleşme veya anlaşmalar ile izin verilen kurum veya kuruluşlar ve üniversiteler ile düzenlenecek kurslarda; eğitim programının UMS ve/veya ulusal yeterliliklerine uygun olarak hazırlandığının da bu kurum veya kuruluşlar tarafından kendi mevzuatları uyarınca yapılacak onayda belirtilmesi gerekir. UMS ve/veya ulusal yeterliliklerin yayımlanmadığı mesleklerdeki eğitim programları, bu kurumların kendi ilgili mevzuatına göre onaylanır.

(5) Aynı veya yakın meslekte MEB veya üniversite tarafından onaylanmış eğitim programı bulunması halinde toplam süresi daha kısa olan eğitim programı uygulanır. Mesleklere ilişkin karar verme yetki ve sorumluluğu il müdürlüğüne aittir.

(6) Kurs eğitim programları, teorik ve uygulamalı olmak üzere iki bölümden oluşabilir. Mesleğin özelliğine göre, kurslarda teorik ve uygulamalı bölümler birlikte verilebilir.

(7) İl müdürlüğü tarafından uygun görülmesi halinde teorik ve uygulamalı bölümler farklı eğitim mekânlarında veya farklı illerde yapılabilir. Kursun bir bölümünün farklı ilde yapılması durumunda, denetimler kursun düzenlendiği ildeki il müdürlüğü tarafından yapılır, raporları kursu düzenleyen il müdürlüğüne gönderilir.

(8) Mesleki eğitim kursu düzenlenecek mesleğin uygun olması halinde Genel Müdürlük tarafından belirlenecek usul ve esaslar dâhilinde bilgi iletişim teknolojileri kullanılarak uzaktan eğitim yöntemleri ile de kurs düzenlenmesi mümkündür.

Eğitim mekânı

MADDE 23- (1) Kurs düzenlenecek eğitim mekânınının eğitim verilecek mesleğe göre gerekli asgari standartlara sahip olup olmadığı il müdürlüğü ve MEB veya il müdürlüğü ve üniversite tarafından tespit edilir.

(2) Üniversiteler ve özel kanunlar ile uluslararası anlaşma ve sözleşmelerle yetkilendirilmiş kurumların, eğitim mekânınının eğitim verilecek mesleğe göre asgari standartlara uygun olduğunu kendi mevzuatları uyarınca alınacak belgelerle ispat etmeleri gerekir.

(3) Eğitim mekânınının uygunluğuna ilişkin onay belgesinin eğitimin teorik ve/veya uygulamalı bölümlerini içerecek şekilde hazırlanmış olması gerekir. Eğitimler onaylanmış mekânlar dışında gerçekleştirilemez.

(4) Eğitim mekânları, kurs süresince gerek görülmesi halinde, il müdürlüğü tarafından eğitim verilen mesleğe göre asgari standartları koruyup korumadıkları bakımından incelenebilir.

(5) Bir meslek için usulüne göre eğitim mekânı onayı alınmış ise, eğitim mekânınının asgari standartlarında değişiklik olmaması şartı ile aynı meslek için tekrar eğitim mekânı onayı alınmasına gerek yoktur.

Kurs eğiticileri

MADDE 24- (1) Kurslarda görev alabilecek eğiticiler veya öğreticiler aşağıda belirtilmiştir:

a) MEB'e bağlı resmi ve özel öğretim kurumlarında görev alan öğretmen, uzman öğretici, usta öğreticiler.

b) 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununa tabi olarak görev yapan öğretim elemanları.

c) Usta öğreticilik belgesine sahip olanlar.

ç) MEB ve üniversiteler tarafından eğitici veya öğretici olarak görevlendirilmiş olanlar.

(2) Üniversitelerin yüklenici olduğu kurslarda eğitimler, 2547 sayılı Kanuna tabi olarak görev yapan öğretim elemanları veya üniversite tarafından görevlendirilen eğiticilerce verilir.

(3) Özel sektör işyerleri ile düzenlenen kurslarda ön lisans ve üzeri eğitime sahip olanlar ve/veya en az usta öğreticilik belgesine sahip olanlar eğitici veya öğretici olarak görev alabilir.

(4) Eğitici veya öğretmenler, ilgili kurum veya kuruluşların tabi olduğu mevzuat hükümlerine bağlı kalmak şartıyla, haftada en fazla kırk beş saat eğitim verebilirler.

(5) Mazeretleri il müdürlüğü tarafından uygun görülen sebeplere istinaden eğitimcilere, tabi oldukları mevzuat çerçevesinde, yüklenici tarafından il müdürlüğüne yazılı olarak bildirilerek izin verilebilir. İzin süresi hiçbir şekilde fiili kurs süresinin onda birini geçemez. Eğitimcilere izin verilmesi, izin verilen dönemde asgari nitelikleri taşıyan başka bir eğitimciyle eğitime devam edilmesi veya eğitime ara verilmesi hususu il müdürlüğünün takdirindedir.

(6) Herhangi bir nedenle eğiticinin ayrılması durumunda, aynı gün içinde durum yüklenici tarafından il müdürlüğüne yazılı olarak bildirilir. Ayrılan eğiticinin yerine en az aynı özellikleri taşıyan bir eğiticinin en geç üç iş günü içinde görevlendirilmesi ve eğitime başlaması il müdürlüğünün onayı ile mümkündür. Bu tür sebeplerle eğitim verilmeyen süreler için telafi eğitimleri düzenlenir.

(7) Yapılan denetimler sonucunda Kurumu aldatmaya yönelik harekette bulunma, sahte ve yanıltıcı belge düzenleme ve kendi yerine başkasını eğitici olarak görevlendirme gibi bu Yönetmelik hükümlerine aykırı davranışları tespit edilen eğitimciler yirmi dört ay boyunca bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs ve programlarda görev alamaz ve haklarında il müdürlüğü tarafından suç duyurusunda bulunulur. Hakkında il müdürlüğü tarafından bu şekilde yaptırım uygulanan kişiler sisteme kaydedilir.

Kurs süresi

MADDE 25- (1) Toplam kurs süresi; kursun düzenleneceği meslek

konusunda eğitim programını onaylayan üniversitenin veya MEB'in belirlediği süre kadardır.

(2) Toplam kurs süresi yüz altmış fiili günü aşamaz.

(3) Kursların, günlük en az beş en fazla sekiz saat ve haftada altı günü geçmemek üzere en az otuz en fazla kırk beş saat olması gerekir. Yarım günlük tatiller dâhil olmak üzere milli ve dini bayramlar ile resmi tatil olan günlerde eğitim yapılamaz ve bu süreler toplam eğitim gününe dâhil edilemez.

(4) Kursların mesai saatleri içerisinde yapılması esastır. Ancak il müdürlüğü tarafından uygun görüldüğü takdirde, denetim imkanları da göz önünde bulundurularak il istihdam ve mesleki eğitim kurulunun onayı alınmak ve üçüncü fıkrada belirtilen sürelerle aykırı olmamak kaydıyla, mesai saatleri ve günleri dışında da kurs düzenlenebilir. Kursların günlük bitiş saati, il müdürlüğü tarafından yüklenici ile imzalanacak sözleşme veya protokol ile belirlenir.

(5) Kamu kurum ve kuruluşlarıyla protokol düzenlenmesi halinde üçüncü fıkrada yer alan günlük ve haftalık eğitim sürelerine ilişkin düzenlemeler dikkate alınmayabilir.

(6) Günlük azami eğitimde kalabilme süreleri, günlük asgari kurs süresinin altında olan özel politika gerektiren gruplara yönelik düzenlenen kurslarda, kursiyerlerin alabilecekleri günlük azami eğitim sürelerinin belgelendirilmesi şartıyla bu süreler kadar eğitim verilir.

Kursiyer sayısı

MADDE 26- (1) Özel sektör işyerleri ile düzenlenecek kurslara katılabilecek kursiyer sayısına esas sigortalı sayısı; hizmet sağlayıcıya ait vergi numarası altında ve kursun düzenleneceği ilde yer alan işyerlerine ait kursun başlama tarihinden önceki on iki aylık dönem içerisinde yer almak koşuluyla son üç aya/döneme ilişkin olarak SGK'ya verilen sigortalı sayısını gösterir belgede yer alan toplam prim gün sayısının doksana

bölünmesi suretiyle hesaplanır. Bu şekilde hesaplanan sigortalı sayısı beş ile dokuz arasında olan işyerleri için kursiyer sayısı on iki kişiden, sigortalı sayısı on ile kırk dokuz arasında olan işyerleri için kursiyer sayısı yirmi dört kişiden, sigortalı sayısı elli ve daha fazla olan işyerleri için kursiyer sayısı sigortalı sayısının yüzde ellisinden fazla olamaz. Kursiyer sayısı sektör, meslek veya işyeri bazında Genel Müdürlük tarafından sınırlandırılabilir.

(2) Kurs sınıfları; eğitici sayısı, eğitim yerinin kapasitesi ve donanımı ile kursa konu mesleğin özellikleri dikkate alınarak oluşturulur. Bir sınıfın en az on en fazla yirmi beş kursiyerden oluşması esastır. Ancak kamu kurum ve kuruluşlarıyla düzenlenecek kurslarda kursiyer sayısı il müdürlüğü tarafından belirlenebilir.

(3) Kursiyer sayısının beş kişinin altına düşmesi halinde il müdürlüğü tarafından kurs iptal edilebilir. Ancak fiili kurs süresinin üçte ikisinin tamamlanması halinde kurs iptal edilmez.

(4) Engellilere yönelik düzenlenen kurslarda en az beş kursiyer için de kurs düzenlenebilir.

(5) Çalışanlara yönelik düzenlenen kurslarda bir sınıftaki kursiyer sayısı, eğitim mekânının uygunluğuna göre il müdürlüğü ile yüklenici arasında imzalanacak protokolle belirlenir.

Kursa katılma şartları

MADDE 27- (1) Kursa katılmak için;

a) Genel Müdürlük tarafından belirlenecek usul ve esaslar kapsamında Kuruma kayıtlı işsiz olmak,

b) 15 yaşını tamamlamış ve Genel Müdürlük tarafından belirlenecek üst yaş sınırını aşmamış olmak,

c) Mesleğin gereklerine uygun olarak belirlenen özel şartlara

sahip olmak,

ç) Kurum tarafından aynı meslekte düzenlenen kursu tamamlamamış olmak,

d) İş ve meslek danışmanlığı hizmetlerinden faydalanmak,

e) Emekli olmamak,

f) Yüklenicinin birinci veya ikinci derece kan hısımlı veya eşi olmamak,

g) Kurslara katılmama yönünde yasaklılık uygulanmıyor olmak,

şartları aranacak olup Kurum, kursiyer adaylarından durumlarını gösterir belge isteyebilir.

(2) Eğitimlere katılmalarına ve kurs sonunda da istihdam edilmelerine engel durumları bulunmadığı il müdürlüğü tarafından değerlendirilen yükseköğretim ve açık öğretim öğrencileri kurslara katılabilirler.

(3) Kursu tamamlayan kursiyerler, kursu tamamlamalarından itibaren dokuz ay geçmeden yeni bir kurstan yararlanamazlar.

(4) Kursu başladığı tarihten önceki bir yıl içerisinde yükleniciye ait vergi numarası altında yer alan işyerlerindeki sigortalılar, bu yüklenici ile düzenlenen kurslara katılamazlar. Konsorsiyum veya iş ortaklığının yüklenici olduğu kurslarda ise kursu başladığı tarihten önceki bir yıl içerisinde konsorsiyum veya iş ortaklığını oluşturan yüklenicilere ait vergi numarası altında yer alan işyerlerindeki sigortalılar, bu yükleniciler ile düzenlenen kurslara katılamazlar.

(5) Ceza infaz kurumlarında bulunan ve kursu başladığı tarihten itibaren tahliyesine bir yıldan az süre kalmış olanlar, Genel Müdürlük tarafından belirlenecek usul ve esaslar kapsamında Kuruma kayıtlı işsiz olmak şartı hariç bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen şartları taşımak

kaydıyla kurslara katılabilirler. Bu kişilerden kurslara katılanların bilgileri il müdürlüğü tarafından sisteme girilir.

(6) 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu kapsamında, çalışma yaşı ve çalıştırma yasağına ilişkin özel düzenlemeler çerçevesinde çalıştırılmaları yasaklananlar, bu kapsamda yer alan mesleklerdeki kurslara katılamazlar. Tehlikeli ve çok tehlikeli mesleklerde ilgili mevzuatın öngördüğü düzenlemeler saklı kalmak kaydıyla kurs düzenlenebilecektir.

(7) İşsizlik ödeneği almakta olanların; son çalıştığı işin asgari koşullarına, kişisel kariyer ve statülerine, eğitim, yaş, ikamet ve sağlık koşullarına uygun eğitim olanağı sağlandığı takdirde eğitime katılmaları gerekir. Geçerli bir neden sunmadan eğitim almayı kabul etmeyen veya katıldığı eğitimi geçerli neden olmaksızın tamamlamayan kişilerin bu tarihten itibaren işsizlik ödeneği kesilir.

(8) İşyerlerinde düzenlenen kurslara; il müdürlüğünün onayı alınmak şartıyla hizmet alımı ya da iş birliği yapılan işyerinin işçileri, mesleki bilgi ve becerilerini geliştirmek ve yeni teknolojilere uyum sağlamak amacıyla katılabilir. Bu kursiyerlere kursiyer zaruri gideri ödenmez ve kurs bitirme sertifikası verilir.

(9) Kurstan;

a) Askerlik, tutukluluk, hamilelik, doğum, hastalık, işe giriş ve kursa devamı engelleyebilecek ikametgâh değişikliği gibi nedenler ile bu Yönetmelikte belirlenen devamsızlık süresini aşmaları sebebiyle ayrılmak durumunda kalanlar,

b) Durumları kursu takibe elverişli olmadığı için kursla ilişkisi yüklenicinin teklifi ve il müdürlüğünün onayı ile kesilenler,

c) Devam ederken kursun iptal edilmesinden dolayı mezun olamayanlar dışında, il müdürlüğü tarafından kabul edilen

geçerli bir mazereti olmadan ayrılanlar,

yirmi dört ay boyunca kurs veya programlardan yararlanamaz.

(10) Kursiyer olarak seçilenler, hak ve yükümlülüklerini içeren kursiyer taahhütnamesini imzalamadan kursa katılamazlar.

(11) Kamu kurum ve kuruluşları veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ile Genel Müdürlük arasında imzalanan protokole istinaden iş birliği yöntemiyle düzenlenen kurslarda, kursiyerlerin işsiz olması şartı aranmaz.

Kursiyerlerin seçimi

MADDE 28- (1) Kursiyerlerin seçim aşamasında iş ve meslek danışmanları aracılığı ile kursiyer adaylarına iş ve meslek danışmanlığı hizmetleri verilir.

(2) İş ve meslek danışmanlığı hizmetinden faydalanan Kuruma kayıtlı işsizler arasından asıl ve asıl kursiyer sayısının en az yüzde yirmi beşi kadar yedek kursiyer, yüklenici ve Kurum personeli tarafından birlikte belirlenir.

(3) Yüklenici, kursiyer seçmelerinden önce mülakatlar sırasında seçmede esas alacağı hususları il müdürlüğüne önceden bildirir.

(4) Asıl kursiyerler ile yedek kursiyerlerin isimleri liste halinde il müdürlüğü tarafından uygun görülen yöntemle kurs başlama tarihinden önce ilan edilir. Geçerli mazereti olmaksızın kursa başlamayanların ve kursun başlangıcından itibaren geçen onda birlik fiili sürenin içerisinde olmak kaydıyla ayrılanların yerine yedek listeden yeni kursiyer alınır. Asıl kursiyer sayısının belirlenen yedek kursiyerler ile tamamlanamaması durumunda, eksik kontenjan Kuruma kayıtlı kişiler arasından tamamlanır.

(5) Yüklenicinin mülakata katılacakların tamamını mülakat gününden önce sisteme kayıt etmesi ve kursa seçilmeyenlerin

seçilmeme nedenlerini il müdürlüğüne bildirmesi gerekir.

Devam zorunluluğu ve ilişik kesme

MADDE 29- (1) Kurslara devam zorunludur. Kurum tarafından kabul edilebilir mazereti olanlara yüklenicinin onayı alınmak şartı ile eğitimciler tarafından izin verilebilir. Ancak doktor raporu ile belgelenen en fazla beş günlük sağlık izni dışında bu izin süreleri, hangi sebeple olursa olsun fiili kurs süresinin onda birini aşamaz. Bu sürenin aşımı halinde kursiyerlerin kursla ilişikleri kesilir. Beş günü aşan sağlık izinleri onda birlik izin süresinden düşülür.

(2) Kurslara yedek listeden alınan yeni kursiyerler, doktor raporu ile belgelenen en fazla beş günlük sağlık izni dışında kalan fiili sürenin onda biri kadar mazeret izni kullanabilir.

(3) Kursun devamı sırasında ilgi ve yeteneklerinin kursu takibe elverişli olmadığı belirlenen kursiyerler ile belirlenmiş disiplin kurallarına uymayan kursiyerlerin yüklenicinin teklifi ve il müdürlüğü onayı ile kursla ilişikleri kesilebilir. Kursiyerlerin ilişik kesme işlemleri yazılı olarak gerçekleştirilir.

(4) Kursiyerlerin devam durumlarını takip etmek üzere Kurum tarafından hazırlanan devam çizelgesi kullanılır. Devam çizelgelerinin Kurum tarafından belirlenen şekilde doldurulmasından ve il müdürlüğüne teslim edilmesinden yüklenici sorumludur. Kurstan ayrılanlar, yüklenici tarafından aynı gün içinde il müdürlüğüne yazılı olarak bildirilir. Ayrıca kursiyerlerin devam durumlarının, yüklenici tarafından haftalık olarak en geç ilgili haftanın cumartesi günü saat 23:59'a kadar sisteme girilmesi gerekir. Bu yükümlülüklerin aksatılmasından dolayı ortaya çıkabilecek zararlardan yüklenici sorumludur. İl müdürlüğü, yüklenicinin bu yükümlülüğünü yerine getirip getirmediğini kontrol eder. Giriş yapılmayan günler ile ilgili girişler il müdürlüğü tarafından tamamlanır. Kurum, kursiyerlerin devam durumlarını

takip için bilgi iletişim teknolojilerini de kullanabilir.

Kursların denetimi ve izlenmesi

MADDE 30- (1) Kurumun denetim yetkisi saklı kalmak kaydıyla, kursların denetimi, Denetim Kurulu ile bu Yönetmelik kapsamında belirlenen kurs sorumlusu tarafından yapılır.

(2) Denetim Kurulunca yapılan denetimler ya da Kurum hizmetleri çerçevesinde gerçekleştirilecek ziyaretler sırasında yükleniciler gerekli kolaylığı sağlamakla yükümlüdür.

(3) Denetim ve ziyaretler sırasında, kursun devam etmesine engel teşkil etmediği ve çözülebileceği değerlendirilen sorunların tespiti halinde, sorunların niteliği ve kursun süresi dikkate alınarak on iş gününü aşmamak üzere yazılı olarak verilen süre içinde sorunların giderilmesi istenir.

(4) İl müdürlüğü tarafından belirlenecek kapsamda olması ve usul ve esaslarına sözleşmede yer verilmesi şartları ile eğitim süresince sınıflar yüklenici tarafından teknolojik araçlarla kaydedilir ve kayıtlar, denetim ve teftiş sırasında ihtiyaç duyulduğunda kullanılmak üzere beş yıl boyunca yüklenici tarafından muhafaza edilir.

(5) İhtiyaç duyulması halinde kursların izlenmesi ve denetimi için Genel Müdürlük personeli de geçici olarak görevlendirilebilir.

(6) Birinci fıkra kapsamında yapılan denetimin dışında kursun izlenmesi amacıyla il müdürlüğü her kurs için unvan farkı olmaksızın bir asıl ve bir yedek personeli kurs sorumlusu olarak görevlendirir. Kurs sorumlusu aşağıdaki sayılan iş ve işlemleri yerine getirmekle sorumludur:

a) Kursu, mülakat aşamasından itibaren istihdam aşaması da dâhil olmak üzere her safhasında yönetmek, incelemek, değerlendirmek, gerekli bilgi ve belgeleri almak.

b) Kurs dosyasını, kursla ilgili evrak ve belgeleri, sözlü ve yazılı müracaat ve şikâyetleri incelemek.

c) Ortaya çıkabilecek olumsuzlukları gerektiğinde yerinde incelemek.

ç) Olumsuzlukların ve sorunların giderilip giderilmediğini takip etmek, giderilememesi durumunda, derhal gerekli işlemleri başlatmak; olumsuzluklar ve sorunları gerektiğinde ilgili makamlara iletmek.

d) Sorumlu olduğu kursu kurs süresince en az bir kez ziyaret etmek.

e) Kurs ile ilgili kaydedilen gelişmelerin ve varsa sorunların yer aldığı ara ve nihai raporları hazırlamak ve muhafaza etmek.

f) Kursiyer, yüklenici ve eğiticilerin bu Yönetmelikte, sözleşmede veya protokolde ve ilgili mevzuatta belirlenmiş yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğini kontrol etmek.

Sınav ve belgelendirme

MADDE 31- (1) 5544 sayılı Kanun çerçevesinde, mesleki yeterlilik belgesi verilebilen mesleklerde açılan kurslarda yüklenici, sınav, ölçme ve değerlendirme ile belgelendirme işlemlerini sınav ve belgelendirme konusunda yetkilendirilmiş kuruluşlar ile 5580 sayılı Kanun kapsamında bu alanda eğitim hizmeti veren kurumlar aracılığıyla yaptırır. Yüklenici, mücbir sebepler hariç kursun sona ermesinden itibaren en geç on iş günü içinde sınavın yapılmasını ve sınavın yapılmasının ardından en geç beş iş günü içinde sınav sonucunun açıklanmasını temin etmek için gerekli tüm tedbirleri almakla yükümlüdür.

(2) Mesleki yeterlilik belgesi verilemeyen mesleklerde açılan kurslarda, kursiyerlerin eğitim sonundaki başarı durumları

ayrıca bir komisyon kurulmaksızın kursun son günü yapılacak sınav ile belirlenir. Ancak il müdürlüğünün onayı olması halinde sınav, eğitimin sona ermesini takip eden on iş günü içinde yapılır. Sınavın bu şekilde yapılması durumunda, sınav yeri, tarihi, süresi ve yöntemi sınavdan en az on iş günü önceden duyurulur. Sınavın, merkezi olarak yapılması halinde il müdürlüğü personelinin katılma şartı aranmaz. Sınav sonuçlarının beş iş günü içinde açıklanması gerekir. Mazeretsiz olarak sınava katılmayan kursiyerler başarısız sayılır. Sınava katılmayanlardan mazereti il müdürlüğü tarafından kabul edilenler en geç beş iş günü içinde mazeret sınavına alınır. Sınav sonucuna ilişkin itirazlar sonucun açıklanmasından itibaren üç iş günü içinde sınavı yapan kurum veya kuruluşa yapılır. İtirazlar üç iş günü içinde sonuçlandırılır. Kursu başarıyla tamamlayanlara ilgili mevzuat kapsamında kurs bitirme belgesi veya sertifikası verilir.

(3) Özel kanunlar ve uluslararası sözleşme veya anlaşmalarla izin verilen kurum veya kuruluşlar ve üniversiteler ile düzenlenecek kurslara konu mesleğin, mesleki yeterlilik belgesi verilebilen mesleklerden olması halinde, bu maddenin birinci fıkrasına göre, aksi halde bu yüklenicilerin kendi mevzuatlarına göre sınav ve belgelendirme işlemleri yapılır.

(4) Kurum, düzenlenen kurslarda bu maddede belirtilen sınavlara ilave olarak uluslararası geçerliliği olan sınavları da sözleşme veya protokolde yer alması şartı ile yükleniciden talep edebilir.

İstihdam yükümlülüğü

MADDE 32- (1) İstihdam yükümlülüğü kapsamındaki kursiyer sayısı, kesinleşen kursiyer sayısının, sözleşmede veya protokolde yer alan istihdam yükümlülük oranı ile çarpımı sonucu belirlenir. Bu çarpım sonucu bulunacak kesirli rakamlar, tama iblağ edilir.

(2) Birinci fıkra kapsamında belirlenen sayıdaki kursiyerler,

yüz yirmi günden az olmamak üzere en az fiili kurs gününün üç katı kadar süre ile istihdam edilir. İstihdam yükümlülüğü kapsamındaki kursiyerler kurs sınav sonucunun açıklandığı tarihten itibaren en geç otuz gün içinde işe başlatılır. Yüklenicinin, bu otuz günlük süre içinde başvurması ve il müdürlüğünün uygun görmesi halinde; otuz günlük işe başlatma süresi doksan güne kadar uzatılabilir. Otuz günlük sürenin hesaplanmasına, yüklenicinin il müdürlüğüne yazılı başvuru tarihi ile il müdürlüğünün başvuru sonucunu yazılı olarak yükleniciye bildirdiği tarih arasında geçen süreler dahil edilmez. İstihdam edilen kişilerin işe giriş bildirgeleri gerekli denetim ve incelemelerin yapılabilmesini sağlamak amacıyla işe girişi takip eden en geç otuzuncu gün yüklenici tarafından il müdürlüğüne yazılı olarak teslim edilir.

(3) İstihdam yükümlülüğünün yerine getirilmesi yüklenicinin sorumluluğundadır. İstihdamın değerlendirilmesinde, esas olarak kursiyerin eğitim aldığı mesleğin Türk Meslekler Sözlüğündeki dörtlü birim grup kodu dikkate alınır. Ancak, il müdürlüğü tarafından uygun görülmek ve sözleşme veya protokolde belirtilmek şartı ile Türk Meslekler Sözlüğündeki kurs düzenlenen mesleğin bulunduğu benzer dörtlü birim grubu içerisinde yer alan mesleklerde de kursiyerlerin istihdam edilmeleri kabul edilecektir. SGK mevzuatı gereğince meslek kodunda yapılacak değişiklikler, değişiklik yapılan ay/dönem için geçerli sayılacaktır. Kurs konusu meslek veya kabul edilecek mesleklerde olmak şartı ile kursiyerlerin yüklenici tarafından veya kendi çabaları ile istihdamları veya kendi işlerini kurmaları yüklenicinin istihdam taahhüdünün değerlendirilmesinde dikkate alınacaktır. Bu fıkrada belirtilen durumlarda gerçekleşen istihdamın geçerli bir istihdam olarak kabul edilebilmesi için bu istihdamın yüz yirmi günden az olmamak üzere en az fiili kurs gününün üç katı kadar gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

(4) İstihdam yükümlülüğünün kısmen yerine getirilmesinde

ve/veya istihdam edilenlerin ayrılması durumunda; istihdam yükümlülüğünün, ayrılmayı takip eden otuz gün içinde mezun kursiyerler arasından, yeterli olmaması halinde diğer kursiyerler arasından, bunun da yeterli olmaması halinde, yüklenicinin yazılı talebi sonunda il müdürlüğü tarafından en geç üç iş günü içinde gönderilen liste dikkate alınarak aynı veya yakın mesleklerde eğitim almış kişiler öncelikli olmak üzere, Kuruma en geç istihdamın başlama tarihi itibarıyla kayıt olmuş kişiler arasından eğitim verilen meslekte veya sözleşmede yer verilen meslekte tamamlanması gereklidir. Otuz günlük sürenin hesaplanmasına, yüklenicinin il müdürlüğünden liste talep tarihi ile il müdürlüğünün listeyi yazılı olarak yükleniciye teslim ettiği tarih arasında geçen süreler dâhil edilmez. Buna rağmen istihdam edilecek kişi bulunamaması halinde, Kuruma en geç istihdamın başlama tarihi itibarıyla kayıt yaptırılmak şartı ile diğer işsizler arasından yüklenici tarafından tespit edilen kişilerin istihdamı kabul edilebilecektir. Bu kapsamda diğer işsizler arasından istihdam edilecek kişi sayısı, yüklenici ile aynı meslekte daha önce düzenlenen kurslara katılan kursiyerler hariç olmak üzere kesinleşen kursiyer sayısının yüzde yirmi beşini geçemez.

(5) İstihdam edilmiş olmalarına rağmen istihdam süresi tamamlanmadan ayrılan kişilerin yerine süresi içinde istihdam edilen kişiler, ayrılan kişilerden kalan istihdam süresini tamamlar.

(6) Özel sektör işyerleri ile düzenlenen kurslarda; istihdam yükümlülüğünün yerine getirilebilmesi için kursiyerlerin yükleniciye ait vergi numarası altında yer alan işyeri veya işyerlerinde istihdam edilmesi gerekir. Diğer yükleniciler ile bunların birlikte kurdukları konsorsiyumlar ve iş ortaklıkları, kursiyerleri kendi bünyelerinde istihdam etmek suretiyle istihdam yükümlülüğünü yerine getiremez. Özel sektör işyerlerinin kendi aralarında kurdukları konsorsiyumlarda istihdam yükümlülüğü bu işyerlerinin herhangi birinde yerine getirilebilir. Özel

sektör işyerleri ile diğer hizmet sağlayıcıların birlikte kurdukları konsorsiyumlarda ise istihdam yükümlülüğü sadece özel sektör işyerinde yerine getirilir.

(7) İstihdam yükümlülüğünün sınav sonucunun açıklandığı tarihten itibaren fiili kurs süresinin en fazla dört katı kadar sürede tamamlanması gerekmektedir. Süresi yüz yirmi günden az olan kurslar için bu süre dört yüz seksen gün olarak uygulanır. İl müdürlüğü tarafından uygun görülmesi halinde bu süreler altmış gün ilave edilebilir. Kurs sonrasında aynı meslekte işbaşı eğitim programına katılanlar için bu süre ilgili programın bittiği tarihten itibaren başlar.

(8) Yükleniciler, istihdam yükümlülüğünün yerine getirildiğini SGK işe giriş bildirgesi veya SGK sigortalı hizmet listesi gibi belgeler ile belgelendirmek ve il müdürlüğüne bu maddenin ikinci ve yedinci fıkrasında belirtilen süreler içinde vermekle yükümlüdürler. İl müdürlüğü, istihdam yükümlülüğünün yerine getirilip getirilmediğinin kontrol edilmesi amacıyla yükleniciden bilgi ve belge isteyebilir ve yerinde denetim veya inceleme yapabilir.

(9) Kursiyerler; ikamet, öğrenim durumu, cinsiyet, yaş gibi niteliklerine uygun olarak kendilerine teklif edilen en az üç iş teklifinden birini kabul etmekle yükümlüdürler.

(10) İstihdam edildiği tarihten önceki bir yıl içerisinde sigortalı olarak çalıştığı işyerine ait vergi numarası altında yer alan işyerlerinde işe yerleştirilenler istihdam yükümlülüğü kapsamında değerlendirilmez.

(11) Kurs konusu meslek veya kabul edilecek mesleklerde olmak şartı ile kursiyerlerin yüklenici tarafından veya kendi çabaları ile istihdamları veya kendi işlerini kurmaları yüklenicinin istihdam taahhüdünün değerlendirilmesinde dikkate alınacaktır. Bu fıkrada belirtilen durumlarda gerçekleşen istihdamın geçerli bir istihdam olarak kabul edilebilmesi için bu istihdamın yüz yirmi günden az olmamak üzere en az fiili

kurs gününün üç katı kadar gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Kurs giderleri ve giderlerin ödenmesi

MADDE 33- (1) Kurs giderleri;

a) Hizmet alımı ile gerçekleştirilen kurslarda hizmet alım bedelinden,

b) Özel sektör işyerleri ile iş birliği yöntemi ile gerçekleştirilen kurslarda eğitici giderinden,

c) Kurum Yönetim Kurulunca belirlenen ve eğitime katıldıkları fiili gün üzerinden kursiyerlere ödenen zaruri giderlerden,

ç) Kursa devam edilen süre içerisinde 5510 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi gereği ödenecek sigorta primlerinden,

oluşur.

(2) Eğitici ücreti ödenmesi gereken durumlarda, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 89 uncu ve 176 ncı maddesi esas olmak üzere;

a) Eğitcinin MEB'de görevli olması durumunda 5/3/1964 tarihli ve 439 sayılı Milli Eğitim Bakanlığına Bağlı Yüksek ve Orta Dereceli Okullar Öğretmenleri ile İlkokul Öğretmenlerinin Haftalık Ders Saatleri ile Ek Ders Ücretleri Hakkında Kanun ve ilgili mevzuat,

b) Eğitcinin üniversitede görevli olması veya üniversite tarafından eğitici olarak görevlendirilmesi durumunda 11/10/1983 tarihli ve 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu ve ilgili mevzuat,

c) Eğitcinin bunlar dışındaki kurum ve kuruluşlarda görevli olması veya serbest çalışması durumlarında ise MEB'de görevli öğretmenlere yapılan ödeme ile ilgili mevzuat hükümleri dikkate alınacaktır.

(3) Hizmet alımı kapsamında yükleniciye yapılan ödemelerde, kursa fiili olarak katılan kursiyer sayısı esas alınır. Kursun uygulandığı takvim ayı içerisinde kursiyerlerce alınan toplam kurs ders saatinin, kursiyer başı ders saat maliyetinin ve kursiyer sayısının çarpılmasıyla bulunan tutar üzerinden ödeme yapılır. Kursiyerlerin eğitime katılmadıkları günler hesaplama dâhil edilmez.

(4) Hizmet alımı kapsamında yükleniciye yapılacak ödemeler, aylık hak edişler halinde yapılır. Ödeme gerekli değerlendirmeler yapıldıktan sonra 27/6/2007 tarihli ve 26565 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Sosyal Güvenlik Kurumları Harcama Belgeleri Yönetmeliğinde belirtilen belgeler karşılığında gerçekleştirilir. Son ayın hak ediş ödemesi ise kursiyerlerin belgelerini almalarından sonra yapılır. Aylık hak ediş ödemelerinin yapılabilmesi için yüklenici tarafından vergi dairelerine 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcun bulunmadığına ilişkin belge, SGK primi, prime ilişkin borç ile SGK ve Kurum tarafından kesilmiş ve ödenmemiş idari para cezası olmadığına veya bunların yapılandırıldığına dair belge ibraz edilir.

(5) Vergi, resim ve harç giderleri sözleşme bedeline dâhildir. İlgili mevzuat gereğince hesaplanacak KDV sözleşme bedeline dâhil olmayıp bu vergi tutarı Kurum tarafından yükleniciye ödenir.

(6) Hak ediş ödemeleri banka veya PTT hesabı üzerinden yapılır.

(7) Kurslara katılan kursiyerlerin her birine, katıldıkları her tam fiili eğitim günü için, miktarı Yönetim Kurulunca belirlenen kursiyer zaruri gideri ödenir. Yarım gün veya daha az süre ile kursa katılmış olan kursiyerlere bu günler için ödeme yapılmaz.

(8) Kursiyerlere yapılacak ödemeler, il müdürlükleri tarafından Kurumun belirleyeceği banka veya PTT aracılığıyla

gerçekleştirilir.

(9) 18 yaşından küçük kursiyerler ile zihinsel engellilere yönelik olarak düzenlenen kurslarda kursiyerlere yapılacak ödemeler, veli veya kayyum veya vasileri aracılığıyla kursiyerler adına banka veya PTT üzerinden yapılır.

(10) Cezaevlerinde bulunan hükümlülere yönelik düzenlenen kurslara katılan kursiyerlerin her fiili kurs günü için ödemeleri, ilgili mevzuatına ve özel şartlarına göre yapılır.

İdari ve mali yaptırımlar

MADDE 34- (1) Yüklenici tarafından yürütülen kurs kapsamında ilgili kişilerce yapılan inceleme ve denetimlerde; sözleşme, protokol ve mevzuat hükümlerine aykırı olduğu tespit edilen, yapılan yazılı uyarıya rağmen giderilemeyen ve sözleşme veya protokol konusu işin uygulanmasına engel olduğuna il müdürlüğü tarafından karar verilen aşağıdaki durumlarda, sözleşme veya protokol feshedilir, teminat gelir kaydedilir, sözleşme kapsamında KDV dâhil yükleniciye yapılan ödemeler, protokol kapsamında ise yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte yükleniciden tahsil edilir ve söz konusu yüklenici yirmi dört ay süreyle bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yararlandırılmaz:

a) Eğitime katılan kursiyerlerin, yüklenicinin kayıtlı ve/veya kayıt dışı çalışanı olduğunun tespit edilmesi ve bu kişilerin yapılan yazılı uyarıya rağmen kursla ilişkisinin kesilmemesi.

b) Yüklenici tarafından, sözleşme veya protokol konusu eğitim hizmetlerinin il müdürlüğünün yazılı onayını almaksızın üçüncü şahıslara yaptırıldığıının tespit edilmesi.

c) Yüklenicinin ağır hastalık, tutukluluk, mahkûmiyet, ölüm, iflas gibi hallerde sözleşmeden veya protokolden doğan yükümlülüklerini yerine getiremediğinin tespit edilmesi.

ç) Kursun yürütülmesini engelleyen mücbir sebebin (doğal afet, kanuni grev, genel salgın hastalık, yangın, kısmi veya genel seferberlik ilanı gibi) meydana geldiği tarihi izleyen yirmi iş günü içinde il müdürlüğüne yazılı olarak bildirimde bulunulması ve bu durumun yetkili merciler tarafından belgelendirilmesi durumu hariç olmak üzere, yüklenicinin sözleşme veya protokol hükümlerinden doğan yükümlülüklerini süresi içinde yerine getirmemesi ve sözleşmeye veya protokole aykırı tutum ve davranışını düzeltmemesi.

d) Bu fıkranın (ç) bendinde belirtilen mücbir sebeplerden dolayı il müdürlüğü veya yüklenici sözleşmeyi veya protokolü tek taraflı olarak feshedebilir. Ancak, yüklenicinin mücbir sebebe dayalı bir süre uzatımı talebi varsa ve bu talep il müdürlüğü tarafından kabul edilmişse, il müdürlüğünün sözleşmeyi veya protokolü feshedebilmesi için uzatılan sürenin sonunda işin bu sözleşmeye uygun şekilde tamamlanmamış olması gerekir.

(2) Sözleşme veya protokol imzalandıktan sonra, mücbir sebepler dışında, yüklenicinin mali acz içinde bulunması veya teknik ve idari yönden yetersiz durumda olması nedeniyle taahhüdünü yerine getiremeyeceğini gerekçeleri ile birlikte yazılı olarak Kuruma bildirmesi halinde, ayrıca protesto çekmeye gerek kalmaksızın sözleşme veya protokol feshedilir, teminat gelir kaydedilir, sözleşme kapsamında KDV dâhil yükleniciye yapılan ödemeler, protokol kapsamında ise yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte yükleniciden tahsil edilir.

(3) Sözleşme veya protokol süresince yüklenici tarafından 4734 sayılı Kanuna göre yasak fiil veya davranışlarda bulunma, hileli iflas etme, hile, tehdit, nüfuz kullanma, çıkar sağlama, irtikap, rüşvet suretiyle veya başka yollarla sözleşme konusu işlemlere fesat karıştırılması veya sahte belge düzenlenmesi veya bunlara teşebbüs edildiğinin ilgili birimlerce tespit edilmesi hallerinde sözleşme veya protokol feshedilir, teminat gelir kaydedilir, sözleşme kapsamında

KDV dahil yükleniciye yapılan ödemeler, protokol kapsamında ise yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte yükleniciden tahsil edilir ve söz konusu yüklenici bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz. Bu durumdaki yükleniciler ile protokol veya sözleşme imzalanmış olsa dahi henüz fiili olarak başlatılmamış olan kurslara ilişkin protokol ve sözleşmeler de iptal edilir.

(4) 23 üncü maddenin üçüncü fıkrasına aykırı davranıldığıнын tespit edilmesi halinde yüklenici ile imzalanan sözleşme veya protokol feshedilir, teminat gelir kaydedilir, sözleşme kapsamında KDV dahil yükleniciye yapılan ödemeler, protokol kapsamında ise yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte yükleniciden tahsil edilir ve söz konusu yüklenici bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(5) 25 inci maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen sürelerle aykırı davrandığı tespit edilen yüklenici ile imzalanan sözleşme veya protokol feshedilir, teminat gelir kaydedilir, sözleşme kapsamında KDV dahil yükleniciye yapılan ödemeler, protokol kapsamında ise yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte yükleniciden tahsil edilir ve söz konusu yüklenici bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(6) 27 nci maddede sayılan şartları sağlamadığı halde kursa katıldığı tespit edilen kişilere yapılan ve bu kişiler için KDV dâhil yükleniciye yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte bu kişilerden tahsil edilir ve söz konusu kişiler bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(7) 30 uncu maddenin üçüncü fıkrası kapsamında tespit edilen

sorun kursun devamını etkilemeyecek düzeyde ise, il müdürlüğü yükleniciye yapılacak ödemeleri sorun giderilene kadar durdurur. Sorun giderilmez ise sözleşme veya protokol feshedilir ve ödemeler yapılmaz, teminat gelir kaydedilir, sözleşme kapsamında KDV dahil yükleniciye yapılan ödemeler, protokol kapsamında ise yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte yükleniciden tahsil edilir ve söz konusu yüklenici bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(8) 30 uncu maddenin dördüncü fıkrası kapsamındaki yükümlülüğünü yerine getirmediği tespit edilen yüklenici bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(9) 32 nci maddenin dokuzuncu fıkrası kapsamında, il müdürlüğü tarafından kabul edilen geçerli bir mazereti olmaksızın kendilerine teklif edilen en az üç işten birini kabul etmeyen veya istihdam edildiği işten mazeretsiz olarak ayrılan kursiyerler, bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(10) İstihdam yükümlülüğünün;

a) Süresi içinde hiç yerine getirilmemesi halinde; sözleşme veya protokol feshedilir, teminat gelir kaydedilir, sözleşme kapsamında KDV dâhil yükleniciye yapılan ödemeler, protokol kapsamında ise yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte geri alınır ve söz konusu yüklenici yirmi dört ay süreyle bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yararlandırılmaz.

b) Süresi içinde eksik gerçekleştirilmesi halinde; sözleşme kapsamında KDV dâhil yükleniciye yapılan ödemenin, protokol kapsamında ise yapılan tüm ödemelerin, istihdam edilmesi gereken kursiyer sayısına bölünmesi ile bulunan kişi başı ortalama maliyetin istihdam edilmeyen kursiyer sayısı ile

çarpımı sonucu bulunan tutar, ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte yükleniciden tahsil edilir veya varsa yüklenicinin alacaklarından mahsup edilir. Yasal faiz hariç geri alınacak ve/veya mahsup edilecek tutar, toplam kurs giderinden fazla olamaz. Ayrıca istihdam edilmeyen kursiyer sayısının, istihdam edilmesi gereken toplam kursiyer sayısına oranı kadar teminat miktarı gelir kaydedilir ve söz konusu yüklenici yirmi dört ay süreyle bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yararlandırılmaz.

c) Süresi geçtikten sonra gerçekleştirilmesi halinde; yükümlülüğünü yerine getiren yüklenicinin durumunu belgelemesi ve konunun il müdürlüğü tarafından değerlendirilerek uygun bulunması halinde yükleniciye uygulanan sözleşme veya protokol yapılmamasına ilişkin yaptırım il müdürlüğü tarafından sistem üzerinden kaldırılır. Bu hususa ilişkin durum tutanak ve eki belgelerle dosyada muhafaza edilir. Gelir kaydedilen teminat iade edilmez. Bu fıkranın (a) ve (b) bentlerindeki uygulanan mali yaptırımlar ise saklıdır.

(11) Teklif veremeyecek durumda iken teklif veren, teklif sırasında yanıltıcı bilgi ve belgeler vermek suretiyle Kurumu aldatmaya yönelik girişimlerde bulunduğu tespit edilen, kesin teminat vermeyen, il müdürlüğü tarafından kabul edilen mücbir sebepler hariç sözleşme imzalamaya davet edildiği halde sözleşme imzalamaktan imtina eden isteklilerin geçici teminatları Kuruma gelir kaydedilir ve bu durumdaki istekli yirmi dört ay süreyle bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yararlandırılmaz.

(12) Hizmet alımı yöntemi ile düzenlenen kurslarda yüklenici hakkında uygulanacak yaptırımlar ülke genelinde, iş birliği yöntemi ile düzenlenen kurslarda ise yaptırıma neden olan kursun düzenlendiği ilde uygulanacaktır.

(13) Hakkında yasaklılık uygulanan kursiyerler ise ülke genelinde bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs ve

programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(14) Sözleşme, protokol veya mevzuat hükümlerine aykırılığın genel zamanaşımı süresi içinde teftiş veya inceleme yoluyla ya da yargı kararı ile tespiti halinde de ilgili yaptırımlar uygulanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İşbaşı Eğitim Programı

Programın amacı

MADDE 35- (1) İşbaşı eğitim programı, Kuruma kayıtlı işsizlerin önceden edindikleri teorik bilgileri uygulama yaparak pekiştirmelerini veya mesleki deneyim kazanmalarını sağlamak amacıyla düzenlenir.

Program düzenlenebilecek meslekler ve uygulanacak işyerleri

MADDE 36- (1) İşbaşı eğitim programı, katılımcının mesleki deneyim kazanmasını sağlayacak mesleklerde düzenlenir. Program düzenlenecek meslekleri belirlemeye Genel Müdürlük yetkilidir.

(2) Türk Meslekler Sözlüğünde nitelik gerektirmeyen meslekler grubunda yer alan mesleklerde program düzenlenemez.

(3) İşbaşı eğitim programı, programın başladığı ayda ve program süresince sigortalı sayısını gösterir belgede yer alan toplam prim gün sayısının otuza bölünmesi suretiyle belirlenmek üzere en az beş sigortalıya sahip olan ve katılımcıların en az yüzde yetmişini, altmış günden az olmamak üzere fiili program gününün en az üç katı kadar süreyle istihdam edeceğini taahhüt eden işverenlerle düzenlenebilir.

(4) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I), (II), (III) ve (IV) sayılı cetvellerde yer alan kurum ve kuruluşlar ile belediyeler ve il özel idareleri, belediyeler ve il özel idareleri tarafından kurulan birlik ve işletmeler, bütçeden yardım alan kuruluşlar

ile özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müessese ve işletmeleri ve sermayesinin %50'sinden fazlası kamuya ait olan diğer ortaklıklara ait işverenler ile Kurum tarafından bu Yönetmelik kapsamında yasaklılık uygulanan işverenler yaptırım süresince programdan yararlanamazlar.

(5) İşveren, işyerini diğer işverenlere devrettiğinde, devam etmekte olan işbaşı eğitim programı ve istihdam yükümlülüğü de devir kapsamında ise devralan işverene aktarılır.

(6) Kısa çalışma ve ücret garanti fonu uygulamasından yararlanan işyerleri, bu uygulamalardan yararlandıkları dönemde hiçbir şekilde işbaşı eğitim programından yararlanamazlar.

(7) İşbaşı eğitim programının düzenleneceği ilde aynı veya yakın meslekte sigortalısı olmayan işyerlerinde program düzenlenemez.

Kontenjana esas sigortalı sayısının ve kontenjanın belirlenmesi

MADDE 37- (1) İşbaşı eğitim programına katılabilecek katılımcı sayısına esas sigortalı sayısı, işverene ait vergi numarası altında ve programın düzenleneceği ilde yer alan işyerleri için programın başlangıç ayından önceki on iki aylık dönem içerisinde yer almak koşuluyla son altı aya veya altı aylık döneme ilişkin olarak SGK'ya verilen sigortalı sayısını gösterir belgede yer alan toplam prim gün sayısının yüz seksene bölünmesi suretiyle hesaplanır.

(2) İşveren tarafından, birinci fıkra kapsamında hesaplanan sigortalı sayısının en fazla yüzde otuzuna kadar katılımcı talep edilebilir. Söz konusu talebe ve kontenjan kullanımına ilişkin uygulama usul ve esasları Genel Müdürlük tarafından belirlenir.

(3) Belirlenen kontenjanın bir kısmının kullanılarak tekrar başvuru yapılması halinde, programa katılabilecek kişi sayısına ilişkin kontenjan hesaplama, yeni programın başlama ayına göre bu maddenin birinci ve ikinci fıkrası kapsamında tekrar yapılır ve kalan kontenjan kadar katılımcı ile program düzenlenebilir.

Sigortalı sayısının takibi ve fazla kontenjan kontrolü

MADDE 38- (1) İşbaşı eğitim programı düzenlenen işverenin aylık sigortalı sayısı takibi, program düzenlenen aya/döneme ilişkin olarak programın düzenlendiği ilde yer alan işyerlerindeki sigortalı sayısını gösterir belgedeki toplam prim gün sayısının otuza bölünmesiyle yapılacaktır.

(2) 37 nci maddenin birinci fıkrası kapsamında hesaplanan sigortalı sayısı ile bu maddenin birinci fıkrası kapsamında hesaplanan aylık sigortalı sayısı arasındaki fark, 37 nci maddenin birinci fıkrası kapsamında hesaplanan sigortalı sayısının yüzde onundan fazla olamaz. Aradaki farkın bu orandan fazla olması durumunda birinci fıkra kapsamında hesaplanacak aylık sigortalı sayısına göre kontenjan hesaplanarak işveren tarafından fazla kontenjan kullanılıp kullanılmadığı tespit edilecektir.

Programa katılma şartları

MADDE 39- (1) İşbaşı eğitim programına katılabilmek için;

a) Genel Müdürlük tarafından belirlenecek usul ve esaslar kapsamında Kuruma kayıtlı işsiz olmak,

b) 15 yaşını tamamlamış ve Genel Müdürlük tarafından belirlenecek üst yaş sınırını aşmamış olmak,

c) İşverenin birinci veya ikinci derece kan hısımlı veya eşi olmamak,

ç) Emekli olmamak,

d) Programa başladığı tarihten önceki bir yıl içerisinde program düzenlenecek işverene ait vergi numarası altında yer alan işyerlerinde sigortalı olmamak,

e) İş ve meslek danışmanlığı hizmetlerinden faydalanmak,

şartları aranır.

(2) İşsizlik ödeneği alan kişiler de katılımcı olabilirler. Ancak bu kişiler işsizlik ödeneği aldıkları süre boyunca işten ayrılma bildirgesinin tarafı olan işyerinin bağlı olduğu vergi numarası altında yer alan işyerlerinde düzenlenen programda katılımcı olamazlar.

(3) 4857 sayılı Kanun kapsamında, çalışma yaşı ve çalıştırma yasağına ilişkin özel düzenlemeler çerçevesinde çalıştırılmaları yasaklananlar programlara katılamazlar. Tehlikeli ve çok tehlikeli mesleklerde ilgili mevzuatın öngördüğü düzenlemeler saklı kalmak kaydıyla program düzenlenebilecektir.

Programların süresi

MADDE 40- (1) Program süresi, günlük en az beş en fazla sekiz saat olmak üzere, haftalık kırk beş saatten ve altı günden, toplamda ise iki yüz kırk fiili günden fazla olamaz. Programa katılım saatleri; denetim imkânları dikkate alınmak, sözleşmede belirtilmek ve il istihdam ve mesleki eğitim kurulunun onayı alınmak şartlarıyla il müdürlüğü tarafından belirlenebilir.

(2) Programların süresi, birinci fıkrada belirlenen süreler aşılmamak koşuluyla sektör, meslek veya işyeri bazında Genel Müdürlük tarafından değerlendirme yapılarak sınırlandırılabilir.

Devam zorunluluğu

MADDE 41- (1) Katılımcıların programa devam etmeleri zorunludur. Kabul edilebilir mazereti olan katılımcılara,

işveren ya da işveren vekili tarafından mazeret izni verilebilir. Bu izinler, katılımcıların devam çizelgelerine yazılır. Ancak, bu izin sürelerinin toplamı, doktor raporu ile belgelenebilen en fazla beş günlük sağlık izni dışında, hangi sebeple olursa olsun toplam fiili program süresinin onda birini aşamaz. Bu sürenin aşımı halinde, katılımcıların programla ilişkileri kesilir. Beş günü aşan sağlık izinleri onda birlik izin süresinden düşülür.

Program giderleri ve giderlerin ödenmesi

MADDE 42- (1) Programa devam ettiği günler için Yönetim Kurulu tarafından belirlenen tutarda zaruri gider katılımcıya ödenir. Genel Müdürlükçe belirlenecek mücbir sebep hallerinde programa devam edilmeyen günler için de Yönetim Kurulu tarafından karar alınarak katılımcıya ödeme yapılabilir.

(2) Programlara devam edilen süre içerisinde 5510 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi kapsamında her bir katılımcı için tahakkuk edecek sigorta primleri Kurum tarafından ödenir.

(3) Katılımcılara yapılacak ödemeler, il müdürlükleri tarafından Kurumun belirleyeceği banka veya PTT aracılığıyla gerçekleştirilir.

Sözleşme imzalanması

MADDE 43- (1) İşbaşı eğitim programlarından yararlanacak olan işyeri ile katılımcı arasında işbaşı eğitim programı sözleşmesi imzalanır. Ancak işbaşı eğitim programı sözleşmesinin Kurum yönünden hüküm ifade etmesi il müdürlüğünün onayına bağlıdır. Sözleşmenin içeriği, şartları ve şekli Kurum tarafından belirlenir. Taraflar sözleşmede yer alan yükümlülüklerini süresi içinde yerine getirmek zorundadırlar.

Sözleşmenin sona ermesi ve feshi

MADDE 44- (1) Sözleşme, sözleşmede belirtilen sürenin bitimi veya sözleşmenin feshi ile sona erer.

(2) Taraflar, 4857 sayılı Kanununun 24 üncü ve 25 inci maddelerinin birinci fıkralarının (II) numaralı bentlerinde yer alan hükümleri (25 inci maddenin birinci fıkrasının (II) numaralı bendinin (g) alt bendi hariç olmak üzere) kıyasen uygulamak suretiyle sözleşmeyi fesih yetkisine sahiptir. Sözleşmenin feshedilebilmesi için; durumun fesih kararı alan tarafça aynı gün içinde yazılı olarak ve gerekçeleriyle birlikte sözleşmenin diğer tarafına ve en geç üç iş günü içinde il müdürlüğüne bildirmesi gerekmektedir. Fesih kararı, il müdürlüğü tarafından uygun görülmesi halinde, fesih kararının alındığı tarih itibarıyla geçerlilik kazanır.

(3) İl müdürlüğü, sözleşmede belirtilen hususlara uyulmaması, gerçeğe aykırı beyanda bulunulmasının tespiti nedenleriyle sözleşmeyi feshedebilir ve bu durumda fesih kararını aynı gün içinde yazılı olarak taraflara bildirir.

(4) İl müdürlüğünün de uygun görmesi şartıyla, programın dörtte birlik süresi içerisinde taraflar karşılıklı anlaşarak sözleşmeyi fesih yetkisine sahiptir.

Denetimler ve ziyaretler

MADDE 45- (1) Programlara ilişkin denetimler, Kurumun denetim yetkisi saklı kalmak şartı ile Denetim Kurulu tarafından yapılır.

(2) Birinci fıkra kapsamında yapılan denetimin dışında programın izlenmesi amacıyla il müdürlüğü her program için unvan farkı olmaksızın bir asıl ve bir yedek personeli program sorumlusu olarak görevlendirir. Program sorumlusu;

a) Programı her safhasında incelemek, değerlendirmek, yönetmek, gerekli bilgi ve belgeleri almak,

b) Program dosyasını, programla ilgili evrak ve belgeleri,

sözlü/yazılı müracaat ve şikâyetleri incelemek,

c) Ortaya çıkabilecek olumsuzlukları gerektiğinde yerinde incelemek,

ç) Olumsuzlukların ve sorunların giderilip giderilmediğini takip etmek, giderilememesi durumunda, derhal gerekli işlemleri başlatmak, olumsuzluklar ve sorunları gerektiğinde ilgililere iletme,

d) Sorumlu olduğu programı, program süresince en az bir kez ziyaret etmek,

e) Program ile ilgili kaydedilen gelişmelerin ve varsa sorunların yer aldığı raporları hazırlamak ve muhafaza etmek,

f) Katılımcı ve işverenlerin bu Yönetmelik, sözleşme ve ilgili mevzuatta belirlenmiş yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğini kontrol etmek,

zorundadır.

İşverenin yükümlülükleri

MADDE 46- (1) Program düzenleyen işveren aşağıda belirtilen hususlara uymakla yükümlüdür:

a) Katılımcının programa katıldığı mesleğe yönelik işbaşı eğitimini fiilen sağlamak.

b) Kurum ile imzalanan işbaşı eğitim sözleşmesinde belirtilen görev, sorumluluk ve yükümlülüklerine uymak.

c) Katılımcının programdan usulüne uygun şekilde yararlanmasını ve deneyim sahibi olmasını sağlamak üzere gerekli mesleki bilgiye ve deneyime sahip en az bir sigortalısını program sorumlusu olarak belirlemek.

ç) Programın başlatılması ve devamı sırasında, programın ilgili mevzuata ve sözleşme hükümlerine uygunluğuna yönelik olarak il müdürlüğü tarafından alınan tedbirleri uygulamak ve

gereğini yapmak.

(2) Kurum tarafından belirlenen usul ve esaslar kapsamında programın başlangıcından bitişine kadar olan süre içerisinde katılımcıların devam durumlarını haftalık olarak en geç cumartesi saat 23:59'a kadar sisteme girilmesini sağlamak ve devam durumlarının sisteme girilmemesinden dolayı ortaya çıkabilecek zararları karşılamak.

(3) Programın başlatılması ve devamı sırasında, programın ilgili mevzuata ve sözleşme hükümlerine uygunluğunun sağlanması amacıyla il müdürlüğü tarafından istenen belgeleri süresi içerisinde ibraz etmek.

İdari ve mali yaptırımlar

MADDE 47- (1) İşverenin, 36 ncı maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen taahhüdünü yerine getirmediğinin tespiti halinde; sözleşme kapsamında yapılan tüm ödemelerin istihdam edilmesi gereken katılımcı sayısına bölünmesi ile bulunacak tutarın, yükümlülük kapsamında olmasına rağmen istihdam edilmeyen katılımcı sayısı ile çarpımı sonucu hesaplanacak tutar, program kapsamındaki ilk ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte işverenden tahsil edilir ve söz konusu işveren bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(2) 38 inci maddenin ikinci fıkrası kapsamında işverenin hak ettiği kontenjandan fazla sayıda katılımcı ile programdan yararlandığının tespiti halinde; kontenjan fazlası katılımcı sayısı kadar katılımcıya ve katılımcı adına kontenjan fazlası oluşan ayın başından itibaren yapılan tüm ödemeler, ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile işverenden tahsil edilir. Tahsil edilecek tutar ay içinde en fazla ödeme yapılan gün sayısı esas alınarak belirlenir.

(3) 40 ıncı maddenin birinci fıkrasında belirtilen sürelerle aykırı davrandığı veya 46 ncı maddede belirlenen yükümlülüklerini yerine getirmediği tespit edilen işveren ile

imzalanan sözleşme feshedilir, sözleşme kapsamında yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte işverenden tahsil edilir ve söz konusu işveren bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(4) 44 üncü maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarına göre sözleşmenin feshedildiği durumlarda, katılımcıya ve katılımcı adına Kurum tarafından yapılan tüm ödemeler, ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte feshe neden olan taraftan tahsil edilir ve feshe neden olan taraf bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(5) Birden fazla katılımcının bulunduğu programda sadece feshe neden olan katılımcının sözleşmesi feshedilir.

(6) İşverenin birinci veya ikinci derece kan hısımları veya eşi olan kişilerin veya işverenin sigortalılarının katılımcı olduklarının tespiti halinde, bu durumdaki katılımcılara ve katılımcılar adına yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte işverenden tahsil edilir ve söz konusu işveren bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(7) İşverenin programdan yararlanma şartlarını taşımadığının tespiti halinde program sonlandırılır, sözleşme kapsamında yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte işverenden tahsil edilir ve söz konusu işveren bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz. Katılımcının programdan yararlanma şartlarını taşımadığının tespiti halinde ise katılımcının program ile ilişkisi kesilir, katılımcıya ve katılımcı adına yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte katılımcıdan tahsil edilir ve söz konusu katılımcı bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi

dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(8) İşverenin programdan yararlanma şartlarını kaybettiğinin tespiti halinde program sonlandırılır ve sözleşme kapsamında şartın kaybedildiği tarihten sonra yapılan tüm ödemeler, ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte yasaklılık uygulanmaksızın işverenden tahsil edilir. Katılımcının programdan yararlanma şartlarını kaybettiğinin tespiti halinde ise katılımcının program ile ilişkisi kesilir ve şartın kaybedildiği tarihten sonra katılımcıya ve katılımcı adına yapılan tüm ödemeler, ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte yasaklılık uygulanmaksızın katılımcıdan tahsil edilir.

(9) İşveren tarafından programa ilişkin sahte belge düzenlenmesi veya bunlara teşebbüs edildiğinin ilgili birimlerce tespit edilmesi hallerinde sözleşme feshedilir, sözleşme kapsamında yapılan tüm ödemeler, ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte işverenden tahsil edilir ve söz konusu işveren bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(10) Katılımcı tarafından programa ilişkin sahte belge düzenlenmesi veya bunlara teşebbüs edildiğinin ilgili birimlerce tespit edilmesi hallerinde katılımcının program ile ilişkisi kesilir, katılımcıya ve katılımcı adına yapılan tüm ödemeler ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte katılımcıdan tahsil edilir ve söz konusu katılımcı bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(11) Sözleşme veya mevzuat hükümlerine aykırılığın genel zamanaşımı süresi içinde teftiş veya inceleme yoluyla ya da yargı kararı ile tespiti halinde ilgili yaptırımlar tespit tarihinden itibaren uygulanır.

(12) İşbaşı eğitim programında işverene uygulanacak

yasaklılık, yaptırıma neden olan programın düzenlendiği ilde yer alan işyerleri için uygulanır.

(13) Hakkında yasaklılık uygulanan katılımcılar ise ülke genelinde bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs ve programlardan yirmi dört ay süreyle yararlandırılmaz.

(14) 47 nci madde hükümleri hariç bu Yönetmelik kapsamında programdan on iki veya yirmi dört ay süreyle yararlanamama yönünde yaptırım uygulanan işverenin; son bir yılda yaptırım uygulanmasına neden olan programlara başlayan toplam katılımcı sayısının en az yüzde ellisini altmış günden az olmamak üzere, düzenlenen fiili program süresinin en az üç katı kadar süreyle aynı veya yakın meslekte istihdam ettiğini belgelemesi halinde, mali yaptırımlar saklı kalmak koşuluyla uygulanan yaptırım ve yasaklılık kaldırılır ve söz konusu işveren yeni program başvurusu yapabilir.

Katılım belgesi

MADDE 48- (1) İşbaşı eğitim programı katılımcılarına, katıldıkları programa ilişkin bilgileri gösterir işbaşı eğitim programı belgesi veya sertifikası il müdürlüğü tarafından düzenlenerek verilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ortak Hükümler, Özel Düzenleme, Politika ve Uygulamalar

Kurs ve programlar

MADDE 49- (1) Kursiyerler ve katılımcılar için kurs ve/veya programlar (çalışanların mesleki eğitimi hariç) arasında dokuz ay bekleme süresi bulunur.

(2) 5510 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (4) numaralı alt bendine tabi olarak tarımsal faaliyette bulunanlar ile isteğe bağlı sigortalılar, işsiz olmak şartı dışında belirtilen diğer şartları taşımak kaydıyla kurslara ve programlara katılabilirler. Dul ve yetim aylığı

alanlar kurslardan ve programlardan yararlanabilir. Engelli olmaları nedeniyle aylık bağlananlar kurslardan ve programlardan yararlanabilir.

(3) Kurum tarafından herhangi bir kurs ya da programa katılmama yönünde yaptırım uygulanan kursiyer veya katılımcı yaptırım süresince bu Yönetmelik kapsamındaki kurs ya da programdan yararlanamaz.

(4) Kurs veya programlara katılan kursiyer veya katılımcılar ile görevli eğitici veya öğreticiler Kurum tarafından hazırlanan kimlik kartlarını eğitim süresince kullanmak ve kurs veya program sonunda yükleniciye teslim etmekle yükümlüdür. Ayrıca kursiyer veya katılımcılar, kendilerine değerlendirme anketi verilmesi durumunda bu anketi doldurmakla yükümlüdür.

(5) Teminatların iadesinde ve sözleşmelerin değerlendirilmesinde her kurs ve program birbirlerinden bağımsız değerlendirilerek işlem yapılır.

(6) Özel sektör işyerleri ile bu Yönetmelik kapsamında aynı ayda/dönemde düzenlenen kurs veya programa katılacak toplam kişi sayısı, 26 ncı maddenin birinci fıkrası ve 37 nci maddenin birinci fıkrası kapsamında hesaplanacak sigortalı sayısının aritmetik ortalamasının yüzde ellisinden fazla olamaz.

(7) Özel sektör işyerleri ile bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen kurs veya programa katılacak kişilerden iş sağlığı ve güvenliği eğitimi almamış olanlara işveren tarafından mesleğin özelliği dikkate alınarak en az temel düzeyde iş sağlığı ve güvenliği eğitimi verilmesi zorunludur.

(8) Özel sektör işyerlerinin bu Yönetmelik kapsamında iş birliği yöntemi ile düzenlenen mesleki eğitim kurslarından yeniden yararlanabilmeleri için en son tamamlanan kursa ilişkin olarak 26 ncı maddenin birinci fıkrası kapsamında hesaplanan sigortalı sayısının, kursun başlayacağı aydan

önceki son bir yıl içerisinde düzenlenen kurslara ilişkin istihdam yükümlülüğü kapsamında yer alan kişi sayısı kadar artmış olması gerekmektedir. Sigortalı sayısının artıp artmadığı kursun başlama tarihinden önceki son aya/döneme ilişkin olarak SGK'ya verilen sigortalı sayısını gösterir belgede yer alan toplam prim gün sayısının otuza bölünmesiyle hesaplanır. Bitiş tarihi aynı olan birden fazla kurs bulunması durumunda bu kurslara ilişkin hesaplanan sigortalı sayısının aritmetik ortalaması bulunarak işlem yapılır.

(9) İşverenlerin bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen işbaşı eğitim programlarından yeniden yararlanabilmeleri için en son tamamlanan programa ilişkin olarak 37 nci maddenin birinci fıkrası kapsamında hesaplanan sigortalı sayısının, programın başlayacağı aydan önceki son bir yıl içerisinde düzenlenen programlara ilişkin istihdam yükümlülüğü kapsamında yer alan kişi sayısı kadar artmış olması gerekmektedir. Sigortalı sayısının artıp artmadığı programın başlama tarihinden önceki son aya/döneme ilişkin olarak SGK'ya verilen sigortalı sayısını gösterir belgede yer alan toplam prim gün sayısının otuza bölünmesiyle hesaplanır. Bitiş tarihi aynı olan birden fazla program bulunması durumunda bu programlara ilişkin hesaplanan sigortalı sayısının aritmetik ortalaması alınarak işlem yapılır.

(10) İşverenlerin bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen mesleki eğitim kurslarından ve işbaşı eğitim programlarından yeniden yararlanabilmeleri için son bir yıl içerisinde tamamlanan kurs veya programa ilişkin 26 nci maddenin birinci fıkrası ve 37 nci maddenin birinci fıkrası kapsamında hesaplanan çalışan sayısının aritmetik ortalamasında bu maddenin sekizinci ve dokuzuncu fıkraları kapsamında belirlenen sayıda artış olması gerekmektedir.

(11) Genel Müdürlük tarafından belirlenecek usul ve esaslara göre bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen mesleki eğitim kursunu tamamlayıp kursun tamamlanma tarihinden sonraki bir ay içinde aynı meslekte düzenlenen işbaşı eğitim programına

katılacak kişiler hariç, bir meslekte kurs veya programı tamamlayan kişiler aynı meslekte düzenlenen bir başka kurs veya programdan yeniden yararlanamaz. Bununla birlikte çalışanlara yönelik olarak düzenlenen kurslar ile girişimcilik eğitim programı hariç, bu Yönetmelik kapsamında düzenlenen mesleki eğitim kursundan veya işbaşı eğitim programından bir kişi en fazla ikişer kere yararlanabilir. Kişilerin kurs ve programlardan toplam yararlanma sayısı ise üçü geçemez.

(12) Bu Yönetmelik kapsamında uygulanacak yaptırımlarda sürenin başlangıcı, il müdürlüğü tarafından fiili olarak kararın alındığı tarihtir. Ancak tedbir veya yaptırım kararı teftiş raporu gereğince uygulanacaksa sürenin başlangıcı hazırlanan inceleme raporunun Bakanlık Makamı tarafından onaylandığı veya tedbir kararına ilişkin Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının yazısının yazıldığı tarih olacak şekilde işlem yapılacaktır.

Mali kaynaklar

MADDE 50- (1) Bu Yönetmelik kapsamında düzenlenecek kurs, program veya projelerin mali kaynakları;

a) Kurum bütçesinden,

b) İşsizlik Sigortası Fonundan,

c) Özelleştirme sonucu işsiz kalanların mesleki eğitimi için 4046 sayılı Kanun gereğince Kuruma aktarılan bütçeden,

ç) Uluslararası kurum ve kuruluşlarla yapılan anlaşmalar sonucu Kuruma tahsis edilen ikraz ve/veya hibelerden,

oluşur.

Sözleşmelerin uygulanmasında sınır değerler

MADDE 51- (1) Hizmet alımı yöntemiyle gerçekleştirilecek her bir kurs ya da program; toplam bütçenin 4 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 620 nci maddesinin dördüncü

fıkrasının (f) bendi hükmü uyarınca Yönetim Kurulunun yetkisine giren eşik değeri ya da Genel Müdürlük tarafından belirlenecek birim maliyeti aşması halinde Yönetim Kurulunun; eşik değerin altında ya da birim maliyetin altında kalması halinde ise il müdürünün onayı ile başlatılır.

(2) Kursiyer ya da katılımcı için ödenmesi zorunlu giderler sözleşme bütçelerine dâhil edilmez.

İş sağlığı ve güvenliği

MADDE 52- (1) Kurs ve programların uygulanması sırasında iş sağlığı ve güvenliği açısından gerekli önlemleri almak, buna ilişkin tüm araç ve gereçleri bulundurmak ve iş kazası ve meslek hastalıklarında resmi kurumlara yapılması gerekli bildirimleri süresi içinde yapmak yüklenicilerin sorumluluğundadır. Yükleniciler iş kazası meydana gelmesi halinde resmî kurumlara yapılması gereken bildirimleri süresi içinde yapmakla ve durumu il müdürlüğüne bildirmekle yükümlüdür.

Engellilerin erişebilirliği

MADDE 53- (1) Engellilerin, kurs ve programlara katılımını sağlamak üzere eğitim mekânı ve bu mekâna ulaşımında kullanılan diğer kısımlarda gerekli önlemleri almak yüklenicinin sorumluluğundadır.

Devam durumlarının sisteme girilmesi

MADDE 54- (1) Katılımcı ve kursiyerlerin devam durumlarının yükleniciler tarafından bu Yönetmelikte belirlenen sürelerde sisteme girilmemesi durumunda kursiyer veya katılımcılar için Kurum tarafından ödenen zaruri gider ve sigorta prim giderleri ile bu giderlere ilişkin olarak ödenen tüm ceza ve mali yükümlülükler yükleniciden tahsil edilir.

Sigorta prim giderlerinin ödenmesi

MADDE 55- (1) Bu Yönetmelikte düzenlenen kurs ve programlara

ilişkin olarak 5510 sayılı Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi kapsamında kursiyer veya katılımcı için ödenmesi gereken primlere ilişkin iş ve işlemler il müdürlüğü tarafından yapılabilir.

Tanınırlık

MADDE 56- (1) Kurs ve programların uygulanması sırasında Kurumun tanınırlığına ilişkin iş ve işlemleri yürütmekten yükleniciler sorumludur.

(2) Tanınırlıkla ilgili materyaller ve uyulması gereken esaslar, hangi faaliyetlerde tanınırlık kurallarına uyulması gerektiği ve kurs ve programlar dışında tanınırlıkla ilgili olarak yürütülecek diğer faaliyetler ile bu faaliyetlere ilişkin giderlerin ödenip ödenmemesi hususu Genel Müdürlük tarafından belirlenir.

(3) Aktif işgücü hizmetleri için Kurum tarafından yapılacak olan tanıtım giderleri, 4447 sayılı Kanununun 48 inci maddesinin yedinci fıkrası doğrultusunda, İşsizlik Sigortası Fonundan aktif işgücü hizmetleri için ayrılan paydan karşılanabilir.

Özel eğitim modülleri

MADDE 57- (1) Kurs ve programlara ilişkin modüllere eğitim süresinin yüzde yirmi beşini geçmemek üzere özel modüller eklenebilir. Bu modüllere ilişkin eğitim süresi, kurs süresine ilave edilir. Bu süre için kursiyer veya katılımcıya kursiyer zaruri gideri ve sigorta primi ödemesi yapılmaya devam edilir, ancak yükleniciye herhangi bir ödeme yapılmaz.

(2) Genel Müdürlük tarafından belirlenen ilave modüllere ilişkin eğitimler, bu alanlarda belge sahibi eğitici veya öğreticiler aracılığı ile yüklenici tarafından verilir. Ancak ihtiyaç duyulması halinde, bu eğitimler Kurum personeli aracılığıyla da verilebilir. Bu modüllere ilişkin eğitimlerin Kurum personeli tarafından verilmesi durumunda, yükleniciler bu modüllerin kendi

eğitim mekanlarında verilmesinden dolayı ilave ödeme talebinde bulunamaz.

Özel politikaların ve uygulamaların geliştirilmesi

MADDE 58- (1) Genel Müdürlük tarafından bu Yönetmeliğin amacına uygun olarak kurs veya programa ilişkin Yönetmelik ile öngörülen istihdam yükümlölükleri azaltılmaksızın özel politika ve uygulamalar geliştirilerek kurs, program, uygulama, proje ve protokol tasarlanabilir ve uygulanabilir.

(2) Genel Müdürlük tarafından belirlenecek usul ve esaslar kapsamında Kuruma kayıtlı kişilerin iş kurmalarını veya mevcut işlerini geliştirmelerini sağlamak üzere girişimcilik eğitim programları düzenlenebilir.

Elektronik ortamda bildirim

MADDE 59- (1) Genel Müdürlük, kurs ve programlara ilişkin olarak bu Yönetmelikte belirtilen iş ve işlemlerin bir bölümünü ya da tamamını elektronik ortamda gerçekleştirebilir. İş ve işlemlerin elektronik ortamda gerçekleştirilmesi durumunda kurum veya kuruluşlar ve hizmetlerden yararlanacak kişiler istenilen bilgi ve belgeleri elektronik ortamda vermekle yükümlüdür.

Türk soylu yabancılar

MADDE 60- (1) Türkiye'de ikamet etmeyen Türk soylu yabancı uyruklulara yönelik düzenlenecek aktif işgücü hizmetlerinin yürütölmesi kapsamında bu Yönetmelik hükümleri uygulanmaz. Bunlara yönelik olarak düzenlenen aktif işgücü hizmetlerine ilişkin usul ve esaslar ilgili kurum ve kuruluşlarla Kurum tarafından ortaklaşa hazırlanacak protokolle belirlenir.

Yabancılar

MADDE 61- (1) Türkiye işgücü piyasasına uyumlarını sağlamak amacıyla 4/4/2013 tarihli ve 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu ile 25/4/2006 tarihli ve 5490

sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu kapsamında belirlenen şartları sağlayan ve il müdürlüğü tarafından uygun bulunan Kuruma kayıtlı kişiler, bu Yönetmelik kapsamındaki kurs ve programlardan yararlanabilirler.

İdari yaptırımlar

MADDE 62- (1) Bu Yönetmelik ve sözleşme veya protokol kapsamında yer alan yükümlülüklerin yerine getirilmemesi halinde kursiyer veya katılımcılar ile istekli veya yükleniciler için ilgili il müdürlüğü tarafından bu Yönetmelikte ve ilgili mevzuatında belirtilen yaptırımlar uygulanır, yaptırımlar sisteme kaydedilir ve bu işlem kişi veya kuruma yazılı olarak da bildirilir.

ALTINCI BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 63- (1) 12/3/2013 tarihli ve 28585 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan [Aktif İşgücü Hizmetleri Yönetmeliği](#) yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik kapsamındaki iş ve işlemler

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Yönetmeliğin 63 üncü maddesiyle yürürlükten kaldırılan Aktif İşgücü Hizmetleri Yönetmeliği ve aynı Yönetmeliğe dayanılarak hazırlanan ilgili mevzuat kapsamında imzalanan sözleşme, protokol, program ve projeler ile başlatılan iş ve işlemler sonuçlanana kadar yürürlükten kaldırılan yönetmelik ve buna dayanılarak hazırlanan mevzuat uygulanmaya devam olunur.

(2) Bu Yönetmeliğin 63 üncü maddesiyle yürürlükten kaldırılan Aktif İşgücü Hizmetleri Yönetmeliği ve aynı Yönetmeliğe dayanılarak hazırlanan ilgili mevzuat kapsamında haklarında yasaklılık işlemi uygulananlar, yasaklılıkları tamamlanıncaya kadar bu Yönetmelik kapsamındaki kurs veya programlardan

yararlanamazlar.

Yürürlük

MADDE 64- (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 65- (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Türkiye İş Kurumu Genel Müdürü yürütür.

Türk Lirası Mevduat ve Katılma Hesaplarına Dönüşümün Desteklenmesi Hakkında Tebliğ (Sayı: 2021/14)'de Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Sayı: 2022/16)

Türk Lirası Mevduat ve Katılma Hesaplarına Dönüşüm (Sayı: 2022/16) 08 Nisan 2022 Tarihli Resmi Gazete Sayı: 31803 Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasında..

Türk Lirası Mevduat ve Katılma Hesaplarına Dönüşümün Desteklenmesi Hakkında Tebliğ (Sayı: 2021/14)'de Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Sayı: 2022/16)

Tarih: 8 Nisan 2022

Türk Lirası Mevduat ve Katılma Hesaplarına Dönüşüm (Sayı: 2022/16)

08 Nisan 2022 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 31803

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:

MADDE 1- 21/12/2021 tarihli ve 31696 mükerrer sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan [Türk Lirası Mevduat ve Katılma Hesaplarına Dönüşümün Desteklenmesi Hakkında Tebliğ \(Sayı: 2021/14\)](#)'in 4 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Yurt içi yerleşik gerçek kişilerin bankalardaki, yurt içi yerleşik tüzel kişilerin ise 31/12/2021 ile 31/3/2022 tarihleri arasındaki herhangi bir tarihte bankalarda mevcut olan ABD doları, Euro ve İngiliz sterlini cinsinden döviz tevdiat hesabı ve döviz cinsinden katılım fonu hesabı bakiyeleri, hesap sahibinin talep etmesi halinde dönüşüm kuru üzerinden Türk lirasına çevrilir.”

MADDE 2- Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Tebliğ hükümlerini Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanı yürütür.

Telif Hakları Alanında Meslek

Birlikleri Yönetmeliği (Karar Sayısı: 5405)

Telif Hakları Alanında Meslek Birlikleri Yönetmeliği (Karar Sayısı: 5405) 07 Nisan 2022 Tarihli Resmi Gazete Sayı: 31802 Karar Sayısı: 5405 Ekli "Teli...

Telif Hakları Alanında Meslek Birlikleri Yönetmeliği (Karar Sayısı: 5405)

Tarih: 7 Nisan 2022

Telif Hakları Alanında Meslek Birlikleri Yönetmeliği (Karar Sayısı: 5405)

07 Nisan 2022 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 31802

Karar Sayısı: 5405

Ekli "Telif Hakları Alanında Meslek Birlikleri Yönetmeliği"nin yürürlüğe konulmasına, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 42 nci maddesi gereğince karar verilmiştir.

6 Nisan 2022

Recep Tayyip ERDOĞAN

CUMHURBAŞKANI

TELİF HAKLARI ALANINDA MESLEK BİRLİKLERİ YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ KISIM

Başlangıç Hükümleri

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Yönetmelik eser sahibi, bağlantılı hak sahibi ve kitap yayımcısı meslek birliklerinin ve federasyonlarının; kurulması, denetlenmesi, genel kurul toplantıları, zorunlu ve ihtiyari organlarının teşekkül tarzı, üye sayısı ve görevleri, üyeliğe girme, çıkma ve çıkarılma şartları, şubelerini kurabilecekleri bölgelerin tespiti, yurt içi ve yurt dışındaki kişi ve kuruluşlarla olan ilişkileri, bu ilişkilerdeki hak ve yetkileri, üyeleriyle ve kullanıcılarla olan ilişkileri, elde edilen telif ücreti ve tazminatların dağıtımını ile diğer usul ve esaslara ilişkin hususları düzenler.

Dayanak

MADDE 2- (1) Bu Yönetmelik, 5/12/1951 tarihli ve [5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun](#) 42 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3- (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Alan: Meslek birlikleri ile federasyonların kurulması ve faaliyetlerine esas olmak üzere Kanunda öngörülen hak sahipliği türlerine göre yapılan sınıflandırmayı,

b) Bağlantılı haklar: Eser sahibinin manevi ve mali haklarına zarar vermemek kaydıyla komşu hak sahipleri ile filmlerin ilk tespitini gerçekleştiren film yapımcılarının sahip oldukları hakları,

c) Bağlantılı hak konuları: İcra, fonogram, yapım ve yayınları,

ç) Bağlantılı hak sahibi: Eser sahibinin manevi ve mali haklarına zarar vermemek kaydıyla icracı sanatçılar, fonogram yapımcıları ve radyo-televizyon kuruluşları ile filmlerin ilk

tespitini gerçekleştiren film yapımcılarını,

d) Bakanlık: Kültür ve Turizm Bakanlığını,

e) Birlik payı: Meslek birliğince, hakların yönetimiyle ilgili giderleri karşılamak amacıyla, telif geliri ve telif gelirlerinin yatırımından doğan herhangi bir gelirden alınan, kesilen veya mahsup edilen tutarı,

f) Eser sahibi: Eseri meydana getiren gerçek kişiyi,

g) Federasyon: Meslek birlikleri üst kuruluşlarını,

ğ) Hak sahibi: Eser sahipleri, bağlantılı hak sahipleri veya mali hak sahiplerini,

h) Kanun: 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununu,

ı) Komşu haklar: Eser sahibinin manevi ve mali haklarına zarar vermemek kaydıyla ve eser sahibinin izniyle bir eseri özgün bir biçimde yorumlayan, tanıtan, anlatan, söyleyen, çalan ve çeşitli biçimlerde icra eden sanatçıların, bir icra ürünü olan veya sair sesleri ilk defa tespit eden fonogram yapımcıları ile radyo-televizyon kuruluşlarının sahip oldukları hakları,

i) Kullanıcı: Kanun kapsamında hak sahiplerinin iznine tabi olan ve hak sahiplerine ücret veya tazminat ödenmesini gerektiren kullanımları gerçekleştiren gerçek veya tüzel kişiyi,

j) Meslek Birliği (Birlik): Yegane veya esas amacı birden fazla hak sahibi adına, müşterek menfaatleri doğrultusunda hakların toplu yönetimini sağlamak olan, kâr amacı gütmeyen ve Kanun ile bu Yönetmelik hükümlerine göre kurulmuş özel hukuka tabi tüzel kişiyi,

k) Sektör: Aynı türdeki eser ya da bağlantılı hak konularında farklı hak sahipliklerinden oluşan kümeyi,

l) Telif geliri: Kanun ile tanınmış hakların idaresi ve takibi dolayısı ile meslek birlikleri tarafından hak sahipleri adına toplanan geliri,

m) Temsilcilik sözleşmesi: Meslek birlikleri arasında imzalanan ve bir meslek birliğinin temsil ettiği hakların yönetimi için bir diğer meslek birliğini vekil tayin ettiği herhangi bir anlaşmayı,

n) Toplu hak yönetimi: Telif haklarının meslek birlikleri aracılığıyla takip edilmesini,

o) Üye: Meslek birliğine yetki belgesi veren ve birlikçe üyelik başvurusu kabul edilen hak sahibini,

ö) Kitap yayımcısı: Eser veya hak sahibinden mali hakları kullanma yetkilerini devralarak veya Kanunun 10 uncu maddesine göre ilim-edebiyat eserleri üzerindeki hakları kullanarak süreli olmayan yayınları çoğaltan ve yayanları,

p) Yetki belgesi: Hak sahibinin belirli mali haklarının idaresi ve takibi, telif ücretlerinin tahsili ve bu ücretlerin dağıtımını için meslek birliğini yazılı olarak yetkilendirdiği, hak sahibi ile meslek birliği arasında karşılıklı hak ve yükümlülükler doğuran belgeyi

ifade eder.

(2) Bu Yönetmelikte tanımlı bulunmayan hususlar hakkında, Kanun ve ilgili diğer mevzuatta yer alan tanımlar esas alınır.

İKİNCİ KISIM

Meslek Birlikleri

BİRİNCİ BÖLÜM

Meslek Birliklerinin Kurulmaları

Birliklerin amaç ve alanları

MADDE 4- (1) Eser sahipleri, bağlantılı hak sahipleri ve kitap yayımcıları; ortak çıkarlarını korumak, Kanun ile tanınmış hakların idaresi ve takibi, alınacak tazminat ve telif ücretlerinin tahsili ile hak sahiplerine dağıtımını sağlamak amacıyla;

a) Eser sahipleri bakımından;

1) İlim ve edebiyat eseri sahipleri,

2) Musiki eseri sahipleri,

3) Güzel sanat eseri sahipleri,

4) Sinema eseri sahipleri,

b) Bağlantılı hak sahipleri bakımından;

1) İcracı sanatçılar,

2) Fonogram yapımcıları,

3) Radyo-televizyon kuruluşları,

4) Film yapımcıları,

c) Kitap Yayımcıları,

olarak belirlenen alanlarda birden fazla meslek birliği kurabilir.

(2) Demekler mevzuatında izinle kullanılabileceği belirtilen kelimelere ilişkin hükümler saklı kalmak kaydı ile meslek birliğinin adında, temsil ettiği hak sahiplerine ve faaliyet alanına ilişkin ifadeler yer verilir.

[Tamamı İçin Tıklayınız](#)

2022 Yılı Birinci Geçici Vergi Döneminde Uygulanacak Yeniden Değerleme Oranı

T.C. HAZİNE VE MALİYE BAKANLIĞI Gelir İdaresi Başkanlığı 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu Sirküleri /59 Konusu : Geçici Vergi Dönemlerinde Y...

2022 Yılı Birinci Geçici Vergi Döneminde Uygulanacak Yeniden Değerleme Oranı

Tarih: 5 Nisan 2022
T.C.

HAZİNE VE MALİYE BAKANLIĞI

Gelir İdaresi Başkanlığı

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu Sirküleri /59

Konusu	:	Geçici Vergi Dönemlerinde Yeniden Değerleme Oranı
Tarihi	:	05/04/2022
Sayısı	:	KVK-59 / 2022-1 / Yatırım İndirimi – 45

İlgili olduğu maddeler	:	Vergi Usul Kanunu Mükerrer Madde 298 Kurumlar Vergisi Kanunu Madde 32/A Gelir Vergisi Kanunu Geçici Madde 69
İlgili olduğu kazanç türleri	:	Ticari Kazanç, Zirai Kazanç

[213 sayılı Vergi Usul Kanununun](#) mükerrer 298 inci maddesinin (B) fıkrasına istinaden yıllık olarak hesaplanan ve Bakanlığımızca ilan edilen yeniden değerlendirme oranına, vergi kanunlarından kaynaklanan nedenlerden dolayı geçici vergi dönemlerinde de ihtiyaç duyulmaktadır.

2022 yılı birinci geçici vergi döneminde uygulanacak yeniden değerlendirme oranı **% 33,63 (yüzde otuzüç virgöl altmışüç)** olarak tespit edilmiştir.

Duyurulur.

Bekir BAYRAKDAR

Gelir İdaresi Başkanı

**Anayasa Mahkemesi 2019/1450
Başvuru Numaralı Kararı –
Fazla Çalışma Ücretinin**

Ödenmemesi Mülkiyet Hakkının İhlali

Fazla Çalışma Ücretinin Ödenmemesi Mülkiyet Hakkının İhlali 05 Nisan 2022 Tarihli Resmi Gazete Sayı: 31800 Anayasa Mahkemesi Başkanlığından: BİRİNCİ B...

Anayasa Mahkemesi 2019/1450 Başvuru Numaralı Kararı – Fazla Çalışma Ücretinin Ödenmemesi Mülkiyet Hakkının İhlali

Tarih: 5 Nisan 2022

Fazla Çalışma Ücretinin Ödenmemesi Mülkiyet Hakkının İhlali

05 Nisan 2022 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 31800

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

ONUR ÖZDAMAR BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2019/1450

Karar Tarihi: 22/2/2022

Başkan: Hasan Tahsin GÖKCAN

Üyeler: Hicabı DURSUN

Muammer TOPAL

Recai AKYEL

Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Raportör: Ayhan KILIÇ

Başvurucu: Onur ÖZDAMAR

Vekili: Av. Mustafa Bilge ÖZEL

ÖZET:

Anayasa Mahkemesi Birinci Bölümü 22/2/2022 tarihinde, *Onur Özdamar* (B. No: 2019/1450) başvurusunda, Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir.

Olaylar

Başvurucunun iş sözleşmesi tek taraflı olarak işveren tarafından feshedilmiştir. İşveren kıdem tazminatını, ihbar tazminatını ve ücrete dönüşen yıllık izin alacağını başvurucuya ödemiştir.

Başvurucu, iş mahkemesinde işveren aleyhine tazminat davası açmıştır. Dava dilekçesinde, kıdem ve ihbar tazminatları ile ücrete dönüşen yıllık izin alacağının eksik ödendiğini, fazla çalışma ücretinin ise hiç ödenmediğini belirtmiştir.

Dinlediği tanıkların anlatımlarına ve bilirkişi raporuna dayanarak başvurucunun yılda 260 saat fazla mesai yaptığı kanaatine ulaşan iş mahkemesi fazla çalışma ücreti yönünden davayı kabul etmiştir. İş mahkemesi 4758 sayılı Kanun'un 41. maddesinin yedinci fıkrası ile İş Kanununa İlişkin Fazla Çalışma ve Fazla Sürelerle Çalışma Yönetmeliği'nin (Yönetmelik) ikinci fıkrasının fazla mesainin gerçekleştiği tarihte yürürlükte bulunan hâlini gözeterek işverenin fazla mesaiye ilişkin olarak her yılın başında başvurucunun onayını alması gerektiği sonucuna ulaşmış ve işverenin her yılın

başında başvurucunun onayını aldığını ispatlayamaması sebebiyle birinci yıldan sonraki fazla çalışmalar için ücret ödenmesinin zorunlu olduğunu kabul etmiştir. Buna karşılık bölge adliye mahkemesi Yönetmelik'in 9. maddesinin ikinci fıkrasının 25/8/2017 tarihinde değişen hâline dayanarak her yılın başında onay alınması şartının bulunmadığını, başvurucunun hizmet sözleşmesini imzalarken verdiği onayın - geri almadıkça- geçerli olduğunu belirtmiş ve iş mahkemesi kararını kaldırarak davayı reddetmiştir.

İddialar

Başvurucu, fazla çalışma ücretinin ödenmemesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğini iddia etmiştir.

Mahkemenin Değerlendirmesi

Derece mahkemelerinin kararlarında 4758 sayılı Kanun'un 41. maddesinde fazla saatlerle çalışmak için işçinin onayının alınması gerektiği hükmüne yer verilmiştir. 4758 sayılı Kanun'un 41. maddesine dayanılarak çıkarılan Yönetmelik'in 9. maddesinin ikinci fıkrasında fazla çalışmaya ihtiyacı olan işverence bu onayın her yılın başında işçilerden yazılı olarak alınması gerektiği düzenlenmiş iken 25/8/2017 tarihinde yürürlüğe giren değişiklikte her yılın başında onay alma şartı kaldırılmış, iş sözleşmesinin yapılması esnasında onay verilmiş olması yeterli hâle getirilmiştir.

4758 sayılı Kanun'un 41. maddesinin yedinci fıkrasında ve Yönetmelik'in 9. maddesinin her iki versiyonunda yer alan onay şartının fazla çalıştırılmaya yönelik olduğu görülmektedir. Fazla çalışmaya onay verilmesinin fazla çalışma ücretinden de feragat edilmiş sayılacağı anlamına gelebilecek bir düzenleme, anılan kurallarda yer almamaktadır.

Bölge adliye mahkemesi kararında açıklık bulunmasa da başvurucunun hizmet sözleşmesindeki onayının fazla çalışma için asıl ücreti dışında ayrıca ücret talep edilmemesini de içerdiği kabulünden hareket edildiği görülmüştür. Anayasa'nın

35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkı malikin fazla çalışma ücretinden feragat etmesini kural olarak yasaklamamaktadır. Dolayısıyla işçinin fazla çalışmasının karşılığının asıl ücretine dâhil olduğunu iş sözleşmesinde kabul etmiş olmasına dayanılarak lehine fazla çalışma ücretine hükmedilmemesi kural olarak Anayasa'nın 35. maddesini ihlal etmez. Ancak işçinin fazladan çalıştırılmasının kanuna uygun olmadığı hâllerde önceden verilmiş rızanın varlığından hareketle fazla çalışma ücretinden feragat edildiği çıkarımı yapılamaz. Zira feragatin geçerli olabilmesi için feragat iradesinin açık olmasının ve sonuçlarının kişi yönünden makul olarak öngörülebilir bulunmasının yanında asgari usul güvencelerinin de sağlanmış olması, ayrıca haktan feragat edilmesini meşru olmaktan çıkaran üstün bir kamu yararının bulunmaması gerekir.

Kanun koyucu ve -kanunun verdiği yetkiye dayanarak- idari organlar, işveren karşısında nispeten zayıf konumda bulunan işçinin menfaatlerinin korunması amacıyla birtakım emredici hükümler sevk etmiştir. Bu bağlamda 4758 sayılı Kanun'un 41. maddesinin yedinci fıkrasında işçinin rızası bulunmadan fazla çalıştırılması kesin olarak yasaklanmıştır. Ayrıca çıkarılan ikincil düzenlemelerle fazla çalışma onayının her yılın başında ve yazılı olarak alınması zorunluluğu getirilmiştir. Onayın her yılın başında alınma zorunluluğu öngören mevzuat hükmü 25/8/2017 tarihine kadar yürürlükte kalmıştır. Buna göre 25/8/2017 tarihinden önceki mevzuat dikkate alındığında işçinin yılın başında onayı alınmadan fazla çalıştırılmasının emredici kurallara aykırılık teşkil edeceği anlaşılmıştır.

Somut olayda başvuru, onayın her yılın başında alınmasının zorunlu olduğu dönemde -1/4/2008-29/5/2015 tarihleri arasında- fazla çalıştırılmıştır. Dolayısıyla anılan dönemde yürürlükte bulunan mevzuata göre başvuru ilkinin dışındaki fazla çalışmaları emredici hükümlere aykırılık teşkil etmiştir. Başvurucunun ücret talep etmeksizin fazla çalışmaya rıza gösterdiği kabul edilse bile bu rızanın emredici hükümlere

aykırı olarak gerçekleştirilen fazla çalışmayı da kapsadığı söylenemez. Emredici hükümlere aykırı olarak fazladan çalıştırılan kişinin fazla çalışma ücretinden feragat etmesi işçi menfaatlerinin korunmasındaki üstün kamusal yararla çelişmektedir.

Bölge adliye mahkemesi kararındaki yaklaşım başvurucunun fazla çalıştırıldığı dönemde yürürlükte olan mevzuata göre onay şartının bulunduğunu gözardı etmektedir. 25/8/2017 tarihinde yürürlüğe giren mevzuat fazla çalışma için iş sözleşmesi imzalanırken verilen onayı yeterli görmekte ise de geçmişte her yılın başında onay alınmadan gerçekleştirilen fazla çalışmaları hukuki hâle getirmemektedir. Bölge adliye mahkemesinin bu yorumu öngörülebilir olmadığı gibi iş hukukunun emredici hükümlerine aykırı olarak çalıştırılmaktan doğan haklardan feragat edildiğinin kabul edilmesinin kamu yararıyla çeliştiği gerçeğini de hesaba katmamaktadır.

Sonuç olarak bölge adliye mahkemesinin başvurucunun iş sözleşmesindeki feragatinin mevzuatın emredici hükümlerine aykırı olarak çalıştırılması karşılığında elde ettiği hakları da kapsadığı yorumunun öngörülebilir olmadığı kanaatine varılmıştır. Bölge adliye mahkemesinin ağır hata teşkil eden bu değerlendirmesi başvurucunun ölçsüz bir külfete maruz bırakılmasına ve işveren ile işçinin menfaatleri arasında ciddi bir dengesizliğin oluşmasına yol açmış, bu nedenle devletin Anayasa'nın 35. maddesinin öngördüğü pozitif yükümlülüklerin ihlal edilmesi sonucunu doğurmuştur.

Anayasa Mahkemesi açıklanan gerekçelerle mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir.

Bu basın duyurusu Genel Sekreterlik tarafından kamuoyunu bilgilendirme amacıyla hazırlanmış olup bağlayıcı değildir. (T.C. Anayasa Mahkemesi)

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, işçinin fazla çalışma ücretinin ödenmemesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 9/1/2019 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin İdari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkam tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar Özetle şöyledir.

8. Başvurucu 1982 doğumludur. Başvurucu 1/4/2008 tarihinde ...Bank Anonim Şirketinin Mersin Şubesinde (işveren) gişe görevlisi olarak çalışmaya başlamıştır. Taraflar arasında akdedilen hizmet sözleşmesinin "VI. FAZLA ÇALIŞMA VE TATİL GÜNLERİNDE ÇALIŞMA" başlıklı maddesinde şu hüküm yer almaktadır;

"1. Çalışan, İşverence gerekli görüldüğü takdirde yasal sınırlar içinde fazla çalışma yapmayı kabul ve taahhüt eder. Bu fazla çalışmalara ilişkin ücret Çalışanın asıl ücretinin içerisindedir."

9. İşveren 29/5/2015 tarihinde başvurucunun iş sözleşmesini tek taraflı olarak 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu'nun 18. maddesine dayanmak suretiyle feshetmiştir.

İşveren, başvurucunun işyerinde güven ve huzuru bozacak, maddi zarara yol açacak fiillerde bulunduğunu, gerekçe göstermiştir. İşveren 18.977,13 TL kıdem tazminatını, 4.020,56 TL ihbar tazminatı ile 1.035,77 TL ücrete dönüşen yıllık izin alacağını başvurucuya 1/6/2015 tarihinde ödemiştir.

10. Başvurucu 4/6/2015 tarihinde Mersin 2, İş Mahkemesinde (İş Mahkemesi) işveren aleyhine tazminat davası açmıştır. Dava dilekçesinde, kıdem ve ihbar tazminatları ile ücrete dönüşen yıllık izin alacağının eksik ödendiğini, fazla çalışma ücretinin ise hiç ödenmediğini belirtmiştir. Ayrıca eksik ödenen işçilik alacaklarının yasal faiziyle birlikte işverenden tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

11. İşveren, cevap dilekçesinde kıdem ve ihbar tazminatı ile yıllık izin alacaklarının eksik ödendiği iddiasını inkâr etmiştir. Cevap dilekçesinde, fazla çalışma ücreti yönünden başvurucunun fazla çalışmasının bulunmadığını belirtmiş; başvurucunun 09.00-18.00 saatleri arası çalıştığı, 12.30-13.30 saatleri arasında öğlen tatili yaptığını, saat 18:00'den sonra çalışmasının söz konusu olmadığını ifade etmiştir.

12. İş Mahkemesinin dinlediği, işverenin eski çalışanları olan iki tanık işyerinde akşamlar saat 20.00-20.30'a kadar çalıştığını beyan etmiştir,

13. İş Mahkemesince bilirkişi incelemesi yaptırılmıştır. Bilirkişi tarafından hazırlanan 31/10/2016 havale tarihli raporda başvurucuya 619,98 TL kıdem tazminatının, 319,06 TL İhbar tazminatının ve 50,01 TL yıllık izin ücretinin eksik ödendiği tespit edilmiştir. Raporda ayrıca başvurucunun haftada beş saat olmak üzere yılda 260 saat fazla mesai yaptığı saptaması yapılmıştır. Aynı bilirkişi tarafından düzenlenen 5/10/2017 tarihli ek raporda, başvurucuya ödenmesi gereken fazla çalışma ücreti -yüzde otuz hakkaniyet indirimi yapıldıktan sonra- 5.867.93 TL olarak hesaplanmıştır.

14. İş Mahkemesi 22/2/2018 tarihinde davayı kabul ederek

bilirkişi raporunda eksik ödendiği saptanan kıdem ve ihbar tazminatı ile kullanılmayan yıllık iznin ücretinin ve 5.867.93 TL fazla çalışma ücretinin başvurucuya ödenmesine hükmetmiştir. Kararın gerekçesinde işveren tarafından iş sözleşmesinin haksız ve bildirimsiz olarak feshedilmesi sebebiyle başvurucunun kıdem ve ihbar tazminatına hak kazandığı belirtilmiştir. Kararda taraflar arasındaki sözleşmede fazla çalışma ücretinin asıl ücrete dâhil olduğu belirtilmiş ise de [4857 sayılı Kanun](#)'un 41, maddesinin yedinci fıkrası ile 6/4/2004 tarihli ve 25425 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan [İş Kanununa İlişkin Fazla Çalışma ve Fazla Sürelerle Çalışma Yönetmeliği](#)'nin (Yönetmelik) 9. maddesi uyarınca fazla çalışma yaptırmak için işveren tarafından işçiden her yıl başında onay alınması gerektiği ifade edilmiştir. Başvurucunun sözleşmeyle rıza gösterdiği fazla çalışmanın sadece ilk yıl geçerli olduğuna işaret eden İş Mahkemesi, işverenin devam eden yıllarda başvurucudan onay aldığını ispatlayamadığı sonucuna ulaşmıştır. İş Mahkemesi bilirkişi raporunda yüzde otuz hakkaniyet indirimi uygulanarak yapılan hesaplamanın isabetli olduğunu vurgulamak suretiyle başvurucuya 5.867.93 TL fazla çalışma ücreti ödenmesi gerektiğini belirtmiştir.

15. İşveren bu karara karşı istinaf yoluna başvurmuştur. İstinaf dilekçesinde başvurucunun mesai saatleri dışında çalıştırılmadığını İş Mahkemesinin bu kabulünün hukuka uygun olmadığını belirtmiştir. İstinaf dilekçesinde ayrıca mevzuatta her yıl onay alınacağına ilişkin bir hükmün bulunmadığını, başvurucunun hizmet sözleşmesinde verdiği muvafakatin tüm çalışması boyunca geçerli olduğunu ifade etmiştir.

16. Adana Bölge Adliye Mahkemesi 8. Hukuk Dairesi (Bölge Adliye Mahkemesi) 2/11/2018 tarihinde istinaf istemini kabul ederek İş Mahkemesince hükmedilen kıdem ve ihbar tazminatlarını azaltmış, fazla mesai ücreti yönünden ise davayı kesin olarak reddetmiştir. Kararın gerekçesinde, tartışmalı olan hususun fazla çalışma onayının işçiden her yıl

alınması gerekip gerekmediği olduğunun altını çizmiştir. Bölge Adliye Mahkemesi, Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin bir kararına da atıfta bulunarak uygulamanın 25/8/2017 tarihine kadar her yıl onay alınması yönünde olduğunu, bununla birlikte Yönetmelik'in 9. maddesinin ikinci fıkrasında yapılan ve 25/8/2017 tarihinde yürürlüğe giren değişiklikle her yılın başında onay alma şartının kaldırıldığını vurgulamıştır. Taraflar arasındaki hizmet sözleşmesinde fazla çalışma ücretinin asıl ücrete dâhil olduğunu düzenleyen hükme dikkat çeken Bölge Adliye Mahkemesi, başvurucunun sözleşmedeki onayını geri almadığı sürece yıllık 270 saati aşmayan fazla çalışma ücretinin başvurucuya ödendiğinin kabulü gerektiğini, bu nedenle başvurucunun fazla mesai ücretine hak kazanamayacağını açıklamıştır.

17. Nihai karar 11/12/2018 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir. Başvurucu 9/1/2019 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

18. 4857 sayılı Kanun'un 41. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

“Ülkenin genel yararları yahut işin niteliği veya üretimin artırılması gibi nedenlerle fazla çalışma yapılabilir. Fazla çalışma, Kanunda yazılı koşullar çerçevesinde, haftalık kırkbeş saati aşan çalışmalardır. 63 üncü madde hükmüne göre denkleştirme esasının uygulandığı hallerde, işçinin haftalık ortalama çalışma süresi, normal haftalık iş süresini aşmamak koşulu ile, bazı haftalarda toplam kırkbeş saati aşsa dahi bu çalışmalar fazla çalışma sayılmaz.

Her bir saat fazla çalışma için verilecek ücret normal çalışma ücretinin saat başına düşen miktarının yüzde elli yükseltilmesi suretiyle ödenir.

Haftalık çalışma süresinin sözleşmelerle kırkbeş saatin altında belirlendiği durumlarda yukarıda belirtilen esaslar dahilinde uygulanan ortalama haftalık çalışma süresini aşan ve kırkbeş saate kadar yapılan çalışmalar fazla sürelerle

çalışmalardır. Fazla sürelerle çalışmalarda, her bir saat fazla çalışma için verilecek ücret normal çalışma ücretinin saat başına düşen miktarının yüzde yirmibeş yükseltilmesiyle ödenir.

...

Fazla saatlerle çalışmak için işçinin onayının alınması gerekir.

Fazla çalışma süresinin toplamı bir yılda ikiyüzyetmiş saatten fazla olamaz.

...

Fazla çalışma ve fazla sürelerle çalışmaların ne şekilde uygulanacağı çıkarılacak yönetmelikte gösterilir.”

19. Yönetmelik'in 9. maddesinin ilk hâli şöyledir:

“Fazla çalışma ve fazla sürelerle çalışma yaptırmak için işçinin yazılı onayının alınması gerekir. Zorunlu nedenlerle veya olağanüstü durumlarda yapılan fazla çalışma ve fazla sürelerle çalışma için bu onay aranmaz.

Fazla çalışma ihtiyacı olan işverence bu onay her yıl başında işçilerden yazılı olarak alınır ve işçi özlük dosyasında saklanır.”

20. Yönetmelik'in 9. maddesinin ikinci fıkrasının 25/8/2017 tarihli ve 30165 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan İş Kanununa İlişkin Çalışma Süreleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik'in 3. maddesiyle değişik hâli şöyledir:

“Fazla çalışma ihtiyacı olan işverence bu onay iş sözleşmesinin yapılması esnasında ya da bu ihtiyaç ortaya çıktığında alınır ve işçi özlük dosyasında saklanır. Fazla çalışma veya fazla sürelerle çalışma yapmak istemeyen işçi verdiği onayı otuz gün önceden işverene yazılı olarak bildirimde bulunmak kaydıyla geri alabilir.”

V. İNCELEME VE GEREKÇE

21. Anayasa Mahkemesinin 22/2/2022 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünöldü:

A. Başvurucunun İddiaları

22. Başvurucu; Bölge Adliye Mahkemesinin fazla çalışmanın gerçekleştiği tarihten sonra yürürlüğe giren mevzuat hükmüne dayanarak her yılın başında onay verilmesi şartının bulunmadığını kabul etmesinin ve buna dayalı olarak fazla çalışma ücretine ilişkin davayı reddetmesinin cezaların şahsiliği ilkesini, etkili başvuru hakkını, adil yargılanma hakkını, mülkiyet hakkını ve hak arama özgürlüğünü ihlal ettiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

23. Anayasa'nın iddianın değerlendirilmesinde dayanak alınacak "Mülkiyet hakkı" kenar başlıklı 35. maddesi şöyledir:

"Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.

Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir.

Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."

24. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağılı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (Tahir Canan, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucunun şikâyetinin özü, fazla çalışma ücretinin ödenmesi istemiyle açtığı davanın olaydan sonra yürürlüğe giren mevzuat hükmüne dayalı olarak reddedilmesine yöneliktir. Başvurucunun şikâyetinin mülkiyet hakkı kapsamında incelenmesi uygun bulunmuştur.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

25. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı

anlaşılan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

26. Başvuru konusu olayda başvurucunun mülkiyet hakkına yönelik olarak kamu makamlarınca doğrudan yapılan bir müdahale mevcut olmayıp özel kişiler arası bir uyuşmazlık söz konusudur. Dolayısıyla başvuruda, devletin mülkiyet hakkına ilişkin pozitif yükümlülükleri yönünden inceleme yapılması gerekmektedir.

a. Mülkün Varlığı

27. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğinden şikâyet eden bir kimse, önce böyle bir hakkının var olduğunu kanıtlamak zorundadır (Mustafa Ateşoğlu ve diğerleri, B. No: 2013/1178, 5/11/2015, § 54). Bu nedenle öncelikle başvurucunun Anayasa'nın 35. maddesi uyarınca korunmayı gerektiren mülkiyete ilişkin bir menfaate sahip olup olmadığı noktasındaki hukuki durumunun değerlendirilmesi gerekir (Cemile Ünlü, B. No: 2013/382, 16/4/2013, § 26; İhsan Vurucuoğlu, B. No: 2013/539, 16/5/2013, § 31).

28. Anayasa'nın 35. maddesinde düzenlenen mülkiyet hakkı mevcut mal, mülk ve varlıkları koruyan bir güvencedir. Bir kişinin hâlihazırda sahibi olmadığı bir mülkün mülkiyetini kazanma hakkı -kişinin bu konudaki menfaati ne kadar güçlü olursa olsun- Anayasa'yla korunan mülkiyet kavramı içinde değildir. Bu bağlamda belirtmek gerekir ki Anayasa'nın 35. maddesi soyut bir temele dayalı olarak mülkiyete erişmeyi ve mülkiyeti edinmeyi değil mülkiyet hakkını güvence altına almaktadır. Bu hususun istisnası olarak belli durumlarda bir ekonomik değer veya icrası mümkün bir alacağı elde etmeye yönelik meşru bir beklenti Anayasa'da yer alan mülkiyet hakkı güvencesinden yararlanabilir (Kemal Yeler ve Ali Arslan Çelebi, B. No: 2012/636, 15/4/2014, §§ 36, 37; Mustafa Ateşoğlu ve diğerleri, §§ 52-54; Mehmet Şentürk [GK], B. No:

2014/13478, 25/7/2017, §§ 41, 53).

29. Meşru beklenti objektif temelden uzak bir beklenti olmayıp belirli bir kanun hükmüne veya başarılı olma ihtimalinin yüksek olduğunu gösteren yerleşik bir yargı içtihadına ya da aynı menfaatle ilgili hukuki bir işleme dayanan yeterli derecede somut nitelikteki bir beklentidir (Selçuk Emiroğlu, B. No: 2013/5660, 20/3/2014, § 28; Mehmet Şentürk, § 42). Dolayısıyla Anayasa ve Sözleşme'nin ortak koruma kapsamında olan meşru beklentiye dayalı mülkiyet hakkının tespiti mevcut hukuk sisteminde iddia edilen mülkiyet iddiasının tanınmasına bağlı olup bu tespit, mevzuat hükümleri ve yargı kararları ile yapılmaktadır (Üçgen Nakliyat Ticaret Ltd. Şti., B. No: 2013/845, 20/11/2014, § 37). Temelsiz bir hak kazanma beklentisi veya sadece mülkiyet hakkı kapsamında ileri sürülebilir bir iddianın varlığı meşru beklentinin kabulü için yeterli değildir (Kemal Yeler ve Ali Arslan Çelebi, § 37).

30. 4758 sayılı Kanun'un 41. maddesinin birinci fıkrasında ülkenin genel yararları yahut işin niteliği veya üretimin artırılması gibi nedenlerle fazla çalışma yapılabileceği ve fazla çalışmanın Kanun'da yazılı koşullar çerçevesinde haftalık kırk beş saati aşan çalışmalar olduğu hükme bağlanmıştır. Aynı maddenin ikinci fıkrasında her bir saat fazla çalışma için verilecek ücretin normal çalışma ücretinin saat başına düşen miktarının yüzde elli yükseltilmesi suretiyle ödeneceği belirtilmiştir. Söz konusu hükümler dikkate alındığında hizmet sözleşmesine bağlı olarak çalışan işçinin fazla çalışması karşılığında ücrete müstahak olduğu anlaşılmıştır.

31. Somut olayda başvuruçunun yılda 260 saat fazla mesai yaptığı derece mahkemelerince kabul edilmiştir. Davalı işverenin yargılama sırasında sunduğu dilekçelerde başvuruçunun fazla çalışmasının bulunmadığı ileri sürülmüş ise de bu savunma derece mahkemelerince yerinde görülmemiştir. Başvuruçunun fazla çalışmasının bulunduğu olgusu artık yargısal hükümle kesinlik kazanmıştır. Bu durumda fazla

çalışmasının bulunduğu kesinleşmiş yargı kararıyla tespit edilen başvuruçunun 4758 sayılı Kanun'un 41. maddesinin ikinci fıkrasından kaynaklı olarak fazla çalışma ücreti elde edeceği yolunda meşru beklentisinin bulunduğu kabulü gerekir.

b. Genel İlkeler

32. Mülkiyet hakkının korunmasının devlete birtakım pozitif yükümlülükler yüklediği hususu Anayasa'nın 35. maddesinin lafzında açık bir biçimde düzenlenmemiş ise de bu güvencenin sadece devlete atfedilebilen müdahalelere yönelik sınırlamalar getirdiği, bireyi üçüncü kişilerin müdahalelerine karşı korumasız bıraktığı düşünülemez. Pozitif yükümlülüklerin ortaya çıkmasının nedeni gerçek anlamda koruma sağlanmasıdır. Buna göre anılan maddede bir temel hak olarak güvence altına alınmış olan mülkiyet hakkının gerçekten ve etkili bir şekilde korunabilmesi yalnızca devletin müdahaleden kaçınmasına bağlı değildir. Gerçek anlamda koruma sağlanması için devletin negatif yükümlülükleri dışında pozitif yükümlülüklerinin de olması gerekir. Dolayısıyla Anayasa'nın 5. ve 35. maddeleri uyarınca devletin mülkiyet hakkının korunmasına ilişkin pozitif yükümlülükleri bulunmaktadır. Bu bağlamda söz konusu pozitif yükümlülükler, kimi durumlarda özel kişiler arasındaki uyuşmazlıklar da dâhil olmak üzere mülkiyet hakkının korunması için belirli tedbirlerin alınmasını gerektirmektedir (Türkiye Emekliler Derneği, B. No: 2012/1035, 17/7/2014, §§ 34-38; Eyyüp Boynukara, B. No: 2013/7842, 17/2/2016, §§ 39-41; Osmanoğlu İnşaat Eğitim Gıda Temizlik Hizmetleri Petrol Ürünleri Sanayi Ticaret Limitet Şirketi, B. No: 2014/8649, 15/2/2017, § 43).

33. Devletin pozitif yükümlülükleri, mülkiyet hakkına yapılan müdahalelere karşı usule ilişkin güvenceler sunan yargısal yolları da içeren etkili hukuksal bir çerçeve oluşturma, oluşturulan bu hukuksal çerçeve kapsamında yargısal ve idari makamların bireylerin özel kişilerle olan uyuşmazlıklarında etkili ve adil bir karar vermesini temin etme sorumluluklarını da içermektedir (Selahattin Turan, B. No: 2014/11410,

22/6/2017, § 41).

34. Özel kişiler arasındaki uyuşmazlıklarda tarafların birbirleriyle çatışan menfaatleri bulunmaktadır. Dolayısıyla tarafların karşı karşıya gelen menfaatleri çerçevesinde mülkiyet hakkını korumakla yükümlü bulunan devletin maddi ve usule ilişkin pozitif yükümlülüklerini yerine getirip getirmediği dikkate alınarak sonuca varılmalıdır. Bu bağlamda ilk olarak belirli, ulaşılabilir ve öngörülebilir bir kanun hükmünün mevcut olup olmadığı irdelenmelidir (Hüseyin Ak, B. No: 2016/77854, 1/7/2020, § 53).

35. İkinci olarak başvuruculara mülkiyet hakkına yapılan müdahaleye etkin bir biçimde itiraz edebilme, savunma ve iddialarını yetkili makamlar önünde ortaya koyabilme olanağının tanınıp tanınmadığı incelenmelidir. Anayasa'nın 35. maddesi usule ilişkin açık bir güvenceden söz etmemektedir. Bununla birlikte mülkiyet hakkının gerçek anlamda korunabilmesi bakımından bu madde, Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarında da ifade edildiği üzere mülk sahibine müdahalenin kanun dışı veya keyfî ya da makul olmayan şekilde uygulandığına ilişkin savunma ve itirazlarını sorumlu makamlar önünde etkin bir biçimde ortaya koyabilme olanağının tanınması güvencesini kapsamaktadır. Bu değerlendirme ise uygulanan sürecin bütününe bakılarak yapılmalıdır (Züliye Öztürk, B. No: 2014/1734, 14/9/2017, § 36; Bekir Yazıcı [GK], B. No: 2013/3044, 17/12/2015, § 71).

36. Mülkiyet hakkının usule ilişkin güvenceleri hem özel kişiler arasındaki mülkiyet uyuşmazlıklarında hem de taraflardan birinin kamu gücü olduğu durumlarda geçerlidir. Bu bağlamda mülkiyet hakkının korunmasının söz konusu olduğu durumlarda usule ilişkin güvencelerin somut olayda yerine getirildiğinden söz edilebilmesi için derece mahkemelerinin kararlarında konu ile ilgili ve yeterli gerekçe bulunmalıdır. Ayrıca belirtmek gerekir ki bu zorunluluk davacının bütün iddialarına cevap verilmesi anlamına gelmemekle birlikte mülkiyet hakkını ilgilendiren davanın sonucuna etkili esasa

ilişkin temel iddia ve itirazların yargılama makamlarınca özenli bir şekilde değerlendirilerek karşılanması gerekmektedir (Kamil Darbaz ve GMO Yapı Grup End. San. Tic. Ltd. Şti., B. No: 2014/12563, 24/5/2018, § 52).

37. Son olarak ise başvurucuların mülkiyet haklarını koruyacak ve yeterli güvenceler sağlayacak hukuksal mekanizmaların oluşturulup oluşturulmadığı incelenmelidir. Özel kişilerin mülkiyet haklarının çatıştığı bu gibi durumlarda bunlardan hangisine üstünlük tanınacağına takdiri, kanun koyucuya ve somut olayın koşulları gözönünde bulundurularak derece mahkemelerine ait bir yetkidir. Bununla birlikte her iki tarafın menfaatlerinin mümkün olduğunca dengelenmesi ve sürecin taraflardan biri aleyhine ölçüsüz bir sonuca da yol açmaması gerekir. Menfaatler dengesinin kurulmasında taraflardan biri aleyhine bireysel olarak aşırı ve olağan dışı bir külfetin yüklenmesi, pozitif yükümlülüklerin ihlali sonucunu doğurabilir. Olayın bütün koşulları ve taraflara tanınan tüm imkânlar ile tarafların tutum ve davranışları gözönünde bulundurularak menfaatlerin adil bir şekilde dengelenip dengelenmediği değerlendirilmelidir (Faik Tari ve Sultan Tari, B. No: 2014/12321, 20/7/2017, § 52).

c. İlkelerin Olaya Uygulanması

38. Somut olayda başvurucunun yılda 260 saat fazla mesai yaptığı hususu yargısal kararlarla kesinleşmiş bir vakıya dönüşmüştür. İş Mahkemesi 4758 sayılı Kanun'un 41. maddesinin yedinci fıkrası ile Yönetmelik'in ikinci fıkrasının fazla mesainin gerçekleştiği tarihte yürürlükte bulunan hâlini gözeterek işverenin fazla mesaiye ilişkin olarak her yılın başında başvurucunun onayını alması gerektiği sonucuna ulaşmış ve somut olayda işverenin her yılın başında başvurucunun onayını aldığı ispatlayamaması sebebiyle birinci yıldan sonraki fazla çalışmalar için ücret ödenmesinin zorunlu olduğunu kabul etmiştir. Buna karşılık Bölge Adliye Mahkemesi Yönetmelik'in 9. maddesinin ikinci fıkrasının 25/8/2017 tarihinde değişen hâline dayanarak her yılın başında onay

alınması şartının bulunmadığını, başvurucunun hizmet sözleşmesini imzalarken verdiği onayın -geri almadıkça- geçerli olduğunu belirtmiş ve davayı reddetmiştir.

39. Özel kişiler arasındaki mülkiyet uyumsuzluklarında devletin esas yükümlülüğü kural olarak erişilebilirlik, belirlilik ve öngörülebilirlik ilkelerini temin eden hukuksal çerçeveyi belirlemek ve bu hukuku adil bir biçimde uygulamaktır. Başvurucunun fazla çalışma ücretine ilişkin mevzuat altyapısının yetersizliğiyle ilgili bir iddiası bulunmamaktadır. Başvurucunun şikâyeti Bölge Adliye Mahkemesinin yorumuna yöneliktir. Bu bağlamda Anayasa Mahkemesinin öncelikli olarak inceleyeceği mesele derece mahkemelerinin mevzuatın yorumuna ilişkin değerlendirmelerinin belirlilik ve öngörülebilirlik ilkelerini ihlal edecek, dolayısıyla hukuk devleti ilkesini zedeleyecek ve tarafların menfaatleri arasında dengesizlik oluşmasına yol açacak derecede ağır hatalar içerip içermediğidir.

40. Derece mahkemelerinin kararlarında dayanılan 4758 sayılı Kanun'un 41. maddesinin yedinci fıkrasında fazla saatlerle çalışmak için işçinin onayının alınması gerektiği hükmüne yer verilmiştir. 4758 sayılı Kanun'un 41. maddesine dayanılarak çıkarılan Yönetmelik'in 9. maddesinin ikinci fıkrasında fazla çalışmaya ihtiyacı olan işverence bu onayın her yılın başında işçilerden yazılı olarak alınması gerektiği düzenlenmiş iken 25/8/2017 tarihinde yürürlüğe giren değişiklikle her yılın başında onay alma şartı kaldırılmış, iş sözleşmesinin yapılması esnasında onay verilmiş olması yeterli hâle getirilmiştir.

41. 4758 sayılı Kanun'un 41. maddesinin yedinci fıkrasında ve Yönetmelik'in 9. maddesinin her iki versiyonunda yer alan onay şartının fazla çalıştırılmaya yönelik olduğu görülmektedir. Diğer bir ifadeyle söz konusu onay, işverenin işçiyi kanuni çalışma saatleri dışında da çalışmaya zorlayıp zorlayamayacağına ilişkin olup fazla çalışma ücreti talep hakkından vazgeçilmesiyle bir ilgisi bulunmamaktadır. Fazla

çalışmaya onay verilmesinin fazla çalışma ücretinden de feragat edilmiş sayılacağı anlamına gelebilecek bir düzenleme, anılan kurallarda yer almamaktadır.

42. Bölge Adliye Mahkemesi kararında açıklık bulunmasa da başvurucunun hizmet sözleşmesindeki onayının fazla çalışma için asıl ücreti dışında ayrıca ücret talep edilmemesini de içerdiği kabulünden hareket edildiği görülmektedir. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkı malikin fazla çalışma ücretinden feragat etmesini kural olarak yasaklamamaktadır. Dolayısıyla işçinin fazla çalışmasının karşılığının asıl ücretine dâhil olduğunu iş sözleşmesinde kabul etmiş olmasına dayanılarak lehine fazla çalışma ücretine hükmedilmemesi kural olarak Anayasa'nın 35. maddesini ihlal etmez.

43. Ne var ki işçinin fazladan çalıştırılmasının kanuna uygun olmadığı hâllerde önceden verilmiş rızanın varlığından hareketle fazla çalışma ücretinden feragat edildiği çıkarımı yapılamaz. Zira feragatin geçerli olabilmesi için feragat iradesinin açık olmasının ve sonuçlarının kişi yönünden makul olarak öngörülebilir bulunmasının yanında asgari usul güvencelerinin de sağlanmış olması, ayrıca haktan feragat edilmesini meşru olmaktan çıkararak üstün bir kamu yararının bulunmaması gerekir.

44. Kanun koyucu ve -kanunun verdiği yetkiye dayanarak- idari organlar, işveren karşısında nispeten zayıf konumda bulunan işçinin menfaatlerinin korunması amacıyla birtakım emredici hükümler sevk etmiştir. Bu bağlamda 4758 sayılı Kanun'un 41. maddesinin yedinci fıkrasında işçinin rızası bulunmadan fazla çalıştırılması kesin olarak yasaklanmıştır. Ayrıca çıkarılan ikincil düzenlemelerle fazla çalışma onayının her yılın başında ve yazılı olarak alınması zorunluluğu getirilmiştir. Onayın her yılın başında alınma zorunluluğu öngören mevzuat hükmü 25/8/2017 tarihine kadar yürürlükte kalmıştır. Buna göre 25/8/2017 tarihinden önceki mevzuat dikkate alındığında işçinin yılın başında onayı alınmadan fazla çalıştırılmasının

emredici kurallara aykırılık teşkil edeceği anlaşılmıştır.

45. Somut olayda başvurucu, onayın her yılın başında alınmasının zorunlu olduğu dönemde -1/4/2008-29/5/2015 tarihleri arasında- fazla çalıştırılmıştır. Dolayısıyla anılan dönemde yürürlükte bulunan mevzuata göre başvurucunun ilk yıl dışındaki fazla çalışmaları emredici hükümlere aykırılık teşkil etmiştir. Başvurucunun ücret talep etmeksizin fazla çalışmaya rıza gösterdiği kabul edilse bile bu rızanın emredici hükümlere aykırı olarak gerçekleştirilen fazla çalışmayı da kapsadığı söylenemez. Emredici hükümlere aykırı olarak fazladan çalıştırılan kişinin fazla çalışma ücretinden feragat etmesi işçi menfaatlerinin korunmasındaki üstün kamusal yararlarla çelişmektedir.

46. Bölge Adliye Mahkemesi kararındaki yaklaşım başvurucunun fazla çalıştırıldığı dönemde yürürlükte olan mevzuata göre onay şartının bulunduğunu gözardı etmektedir. 25/8/2017 tarihinde yürürlüğe giren mevzuat fazla çalışma için iş sözleşmesi imzalanırken verilen onayı yeterli görmekte ise de geçmişte her yılın başında onay alınmadan gerçekleştirilen fazla çalışmaları hukuki hâle getirmemektedir. Bölge Adliye Mahkemesinin bu yorumu öngörülebilir olmadığı gibi iş hukukunun emredici hükümlerine aykırı olarak çalıştırılmaktan doğan haklardan feragat edilmesinin kamu yararıyla çeliştiği gerçeğini de hesaba katmamaktadır.

47. Sonuç olarak Bölge Adliye Mahkemesinin başvurucunun iş sözleşmesindeki feragatinin mevzuatın emredici hükümlerine aykırı olarak çalıştırılması karşılığında elde ettiği hakları da kapsadığı yorumunun öngörülebilir olmadığı kanaatine varılmıştır. Bölge Adliye Mahkemesinin ağır hata teşkil eden bu değerlendirmesi başvurucunun ölçsüz bir külfete maruz bırakılmasına ve işveren ile işçinin menfaatleri arasında ciddi bir dengesizliğin oluşmasına yol açmış, bu nedenle devletin Anayasa'nın 35. maddesinin öngördüğü pozitif yükümlülüklerin ihlal edilmesi sonucunu doğurmuştur.

48. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

49. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin 50. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

“(1) Esas inceleme sonunda, başvurunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir. ...

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir.”

50. Başvurucu; ihlalin tespit edilmesini ve yeniden yargılamaya karar verilmesini, ayrıca 50.000 TL manevi tazminata hükmedilmesini talep etmiştir.

51. Anayasa Mahkemesinin Mehmet Doğan ([GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018) kararında ihlal sonucuna varıldığında ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağı hususunda genel ilkeler belirlenmiştir. Anayasa Mahkemesi diğer bir kararında ise bu ilkelerle birlikte ihlal kararının yerine getirilmemesinin sonuçlarına da değinmiş ve bu durumun ihlalin devamı anlamına geleceği gibi ilgili hakkın ikinci kez ihlal edilmesiyle sonuçlanacağına işaret etmiştir (Aligül Alkaya ve diğerleri (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019).

52. Bireysel başvuru kapsamında bir temel hakkın ihlal edildiğine karar verildiği takdirde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırıldığından söz edilebilmesi için temel kural, mümkün olduğunca eski hâle getirmenin yani ihlalden önceki duruma dönülmesinin sağlanmasıdır. Bunun için ise öncelikle ihlalin kaynağı belirlenerek devam eden ihlalin durdurulması, ihlale neden olan karar veya işlemin ve bunların yol açtığı sonuçların ortadan kaldırılması, varsa ihlalin sebep olduğu maddi ve manevi zararların giderilmesi, ayrıca bu bağlamda uygun görülen diğer tedbirlerin alınması gerekmektedir (Mehmet Doğan, §§ 55, 57).

53. İhlalin mahkeme kararından kaynaklandığı veya mahkemenin ihlali gideremediği durumlarda Anayasa Mahkemesi, 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 79. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere kararın bir örneğinin ilgili mahkemeye gönderilmesine hükmeder. Anılan yasal düzenleme, usul hukukundaki benzer hukuki kurumlardan farklı olarak ihlali ortadan kaldırmak amacıyla yeniden yargılama sonucunu doğuran ve bireysel başvuruya özgülenen bir giderim yolunu öngörmektedir. Bu nedenle Anayasa Mahkemesi tarafından ihlal kararına bağlı olarak yeniden yargılama kararı verildiğinde usul hukukundaki yargılamanın yenilenmesi kurumundan farklı olarak ilgili mahkemenin yeniden yargılama sebebinin varlığını kabul hususunda herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır. Dolayısıyla böyle bir kararın kendisine ulaştığı mahkemenin yasal yükümlülüğü, ilgilinin talebini beklemeksizin Anayasa Mahkemesinin ihlal kararı nedeniyle yeniden yargılama kararı vererek devam eden ihlalin sonuçlarını gidermek üzere gereken işlemleri yerine getirmektir (Mehmet Doğan, §§ 58, 59; Aligül Alkaya ve diğerleri (2), §§ 57-59, 66, 67).

54. İncelenen başvuruda, Bölge Adliye Mahkemesinin hukuk kurallarını ağır hata teşkil edecek şekilde yorumlaması

sebebiyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmiştir. Dolayısıyla ihlal mahkeme kararından kaynaklanmıştır.

55. Bu durumda mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Yapılacak yeniden yargılama ise bireysel başvuruya özgü düzenleme içeren 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda yapılması gereken iş yeniden yargılama kararı verilerek Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere Mersin 2. İş Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekmektedir.

56. İhlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılamanın yeterli bir giderim sağlayacağı anlaşıldığından tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

57. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 364,60 TL harç ve 4.500 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 4.864,60 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama

yapılmak üzere Mersin 2. İş Mahkemesine (E.2015/329, K.2018/102) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucunun tazminat talebinin REDDİNE,

E. 364,60 TL harç ve 4.500 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 4.864,60 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 22/2/2022 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

GİB 2021 Kurumlar Vergisi Beyan Rehberi

GİB 2021 Kurumlar Vergisi Beyan Rehberi Kurumlar vergisi mükelleflerinin 2021 hesap döneminde elde ettikleri kurum kazançlarının vergilendirilmesine y...

GİB 2021 Kurumlar Vergisi Beyan Rehberi

Tarih: 1 Nisan 2022

GİB 2021 Kurumlar Vergisi Beyan Rehberi

Kurumlar vergisi mükelleflerinin **2021** hesap döneminde elde ettikleri kurum kazançlarının vergilendirilmesine yönelik olarak hazırlanan **Kurumlar Vergisi Beyan Rehberi** kullanıma sunulmuştur.

Söz konusu Rehberde;

- Kurumlar vergisinin konusu ve mükellefleri,
- Kurumlar vergisinde muafiyet ve istisnalar,
- Kurum kazancının tespitinde yapılan indirim ve giderler,
- Kurumlar vergisinde zarar mahsubu,
- Kurumlar vergisinde mahsup ve iadeler,
- Vergiye uyumlu mükelleflere yapılan %5 indirim,
- Geçici verginin beyanı ve ödemesi,
- Kurumlar vergisinin beyanı ve ödemesi,
- Kurumlar vergisi beyanına ilişkin örnekler,

gibi konularda genel bilgilere yer verilmiştir.

Mükelleflerimiz, beyannamelerini **1 Nisan – 5 Mayıs 2022** tarihleri arasında www.gib.gov.tr aracılığı ile <https://ebeyanname.gib.gov.tr> adresi üzerinden elektronik ortamda verebileceklerdir.

Açıklamalara ve ayrıntılı bilgilere:

- Vergi İletişim Merkezinin (**VİMER**) **189** numaralı telefon hattından,
- Başkanlığımızın internet sitesinden (www.gib.gov.tr),
- Başkanlığımız doğrulanmış **sosyal medya hesaplarından**,

ulaşabilirsiniz.

Kurumlar Vergisi Beyan Rehberine ulaşmak için [TIKLAYINIZ](#)

Kaynak: GİB

Şarj Hizmeti Yönetmeliği

Bu Yönetmeliğin amacı; elektrikli araçlara elektrik enerjisi temininin sağlandığı şarj ünitesi ve istasyonlarının kurulması, şarj ağı ve şarj ağına bağlı şarj istasyonlarının işletilmesi ile şarj hizmetinin sunulmasına ilişkin usul ve esasları belirlemektir.

02 Nisan 2022 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 31797

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

BİRİNCİ BÖLÜM

Başlangıç Hükümleri

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Yönetmeliğin amacı; elektrikli araçlara elektrik enerjisi temininin sağlandığı şarj ünitesi ve istasyonlarının kurulması, şarj ağı ve şarj ağına bağlı şarj istasyonlarının işletilmesi ile şarj hizmetinin sunulmasına ilişkin usul ve esasları belirlemektir.

(2) Bu Yönetmelik; elektrikli araçlara yol yardımı amacıyla elektrik enerjisi temin eden mobil şarj üniteleri hariç olmak üzere, şarj ünitesi ve şarj istasyonlarının kurulması ve işletilmesi, şarj ağının oluşturulması, şarj ağı işletmecilerinin lisanslandırılması ve faaliyetlerinin düzenlenmesi, şarj ağı işletmecileri ve şarj istasyonu işletmecileri ile kullanıcıların hak ve yükümlülükleri,

serbest erişim platformunun kurulması ve işletilmesine ilişkin usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 2- (1) Bu Yönetmelik, 14/3/2013 tarihli ve [6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun](#) ek 5 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3- (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Bilgi ve İletişim Güvenliği Rehberi: Bilgi güvenliği risklerinin azaltılması, ortadan kaldırılması ve özellikle gizliliği, bütünlüğü veya erişilebilirliği bozulduğunda milli güvenliği tehdit edebilecek veya kamu düzeninin bozulmasına yol açabilecek kritik bilgi/verinin güvenliğinin sağlanması için asgari güvenlik tedbirlerinin belirlenmesi ve belirlenen tedbirlerin uygulanması için yürütülecek faaliyetlerin tanımlanması amacıyla Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi tarafından çıkarılan rehberi,

b) Birlikte çalışabilirlik: Şarj ağına bağlı veya bağımsız olarak çalışan şarj istasyonlarının, elektrik iletim veya dağıtım şebekeleri ile bunları destekleyen yazılım sistemlerinin etkileşimli, uyumlu ve etkili bir şekilde birlikte çalışmasını,

c) Dağıtım şirketi: Belirlenen bir bölgede elektrik dağıtımını ile iştigal eden lisans sahibi tüzel kişiyi,

ç) Elektrikli araç: Hareket etmesinde tek başına veya destekleyici olarak elektrikli motor kullanılan ve elektrik enerjisiyle haricen şarj edilebilen motorlu karayolu taşıtını,

d) Halka açık şarj istasyonu: Tüm kullanıcıların fiziki erişimine açık şarj istasyonunu,

e) İç tesisat: Tüketim tesislerinde bağlantı noktasından sonra

yer alan ve elektrik kullanıcısı sorumluluğunda bulunan elektrik tesisatını,

f) İlgili mevzuat: Elektrik piyasası ve şarj hizmeti piyasasına ilişkin Kanun, Cumhurbaşkanlığı kararnamesi, Cumhurbaşkanı kararı, yönetmelik, tebliğ, genelge, Kurul kararı ve lisansları,

g) İlgili şebeke işletmecisi: İlgisine göre TEİAŞ'ı, dağıtım şirketini veya OSB dağıtım lisansı sahibi tüzel kişiyi,

ğ) Kanun: 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununu,

h) Kullanıcı: Elektrikli araç için şarj hizmeti alan kişiyi,

ı) Kurul: Enerji Piyasası Düzenleme Kurulunu,

i) Kurum: Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunu,

j) Özel şarj istasyonu: Girişi kısıtlı olan yerlerde tesis edilen ve ticari faaliyet de yürütülebilen şarj istasyonunu,

k) Sadakat sözleşmesi: Elektrikli araç kullanıcısının şarj hizmetini belli avantajlar dahilinde edinmesi amacıyla şarj ağı işletmeci lisansı sahibi ile yaptığı sözleşmeyi,

l) Serbest erişim platformu: Mevcut tüm şarj istasyonlarının gerçek zamanlı olarak görüntülenebilmesi için oluşturulan, şarj istasyonlarının verilerini canlı olarak sağlayan ve veri değişimi ile diğer işlemlerin standart protokoller ve arayüz ile sağlandığı Kurum tarafından hazırlanan platformu,

m) Sertifika: Bir şarj ağı bünyesinde bir veya birden çok şarj istasyonunun, şarj ağı işletmecisi nam ve hesabına kurulması veya işletilmesi amacıyla Kurumun belirlediği usul ve esaslar çerçevesinde şarj ağı işletmecisi tarafından gerçek veya tüzel kişiye verilen yetki belgesini,

n) Şarj ağı: Elektrikli araçlara birden çok şarj istasyonunda şarj hizmeti sağlamak için oluşturulan ve şarj ağı işletmecisi

tarafından yönetilen sistemi,

o) Şarj ağı işletmecisi: Elektrikli araç kullanıcılarına, şarj ağına erişim açarak şarj hizmeti sağlayan ve şarj ağının işletmesini gerçekleştiren lisans sahibi tüzel kişiyi,

ö) Şarj ekipmanı: Şarj ünitesinden elektrikli araca elektrik enerjisi aktarımı için kullanılan ekipmanı,

p) Şarj hizmeti: Elektrikli araçların akü, pil, kondansatör ve benzeri enerji depolayan ekipmanlarını şarj etmek üzere ticari amaçla ve bedeli mukabilinde gerçekleştirilen kablolu veya kablosuz enerji aktarımını,

r) Şarj istasyonu: Elektrikli araçlara kablolu veya kablosuz elektrik enerjisi aktarımının yapıldığı tesisi,

s) Şarj istasyonu işletmecisi: Şarj ağı işletmecisinden almış olduğu sertifika kapsamında şarj istasyonlarını yerinde işleten ve üçüncü taraflara bu şarj istasyonunda şarj hizmeti sağlayan gerçek veya tüzel kişiyi,

ş) Şarj ünitesi: Bir veya daha fazla sayıda kablolu veya kablosuz şarj bağlantısının sağlanabildiği, şarj hizmetinin sunulduğu fiziksel olarak tek bir üniteyi,

ifade eder.

(2) Bu Yönetmelikte yer alan ancak tanımlanmamış diğer terim ve kavramlar öncelikle ilgili mevzuattaki, ilgili mevzuatta tanımlanmamış olması halinde "TS 13909 sayılı Elektrikli Araçlar ve Elektrikli Şarj Sistemleri-Temel Terimler ve Tanımlar" standardındaki anlam ve kapsama sahiptir.

İKİNCİ BÖLÜM

Şarj Ağı İşletmeci Lisansı, Muafiyetler ve Lisanslama Süreci

Şarj ağı işletmeci lisansı

MADDE 4- (1) Şarj ağı işletmeciliği Kurumdan alınan şarj ağı

işletmeci lisansı kapsamında yürütülür.

(2) Lisans hiçbir surette devredilemez. Ancak, aşağıdaki durumlar lisans devri sayılmaz:

a) Lisans sahibi bir tüzel kişi, bu Yönetmelik kapsamındaki hak ve yükümlülüklerini, Kurul onayı alınması kaydıyla 13/1/2011 tarihli ve [6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu](#) uyarınca birleşme veya bölünme yoluyla başka bir tüzel kişiye devredebilir.

b) Lisans sahibi tüzel kişiye bankalar ve/veya finans kuruluşları tarafından sınırlı veya gayri kabili rücu proje finansmanı sağlanması halinde, kredi sözleşmesi hükümleri gereği, bankalar ve/veya finans kuruluşları Kuruma gerekçeli olarak bildirimde bulunarak, bu Yönetmeliğin ngrdğ şartlar çerçevesinde önerecekleri bir başka tüzel kişiye lisans sahibi tüzel kişinin lisansı kapsamındaki tüm yükümlülüklerini üstlenmek şartıyla lisans verilmesini talep edebilir. Önerilen tüzel kişiye, Kurul tarafından gerekçelerin uygun bulunması halinde bu Yönetmelik kapsamındaki yükümlülükleri yerine getirmesi kaydıyla aynı hak ve yükümlülüklerle eskisinin devamı mahiyetinde lisans verilir.

(3) Kurumdan lisans alan kişiler, ilgili mevzuat hükümlerinin yanı sıra, diğer mevzuat hükümlerine de uymak zorundadır.

(4) Elektrik piyasasında faaliyet gösteren ve tarifesi düzenlemeye tabi olan lisans sahibi tüzel kişiler, şarj ağı işletmeci lisansı başvurusunda bulunamaz ve şarj hizmeti sunamaz.

(5) Piyasada ilgili mevzuat hükümlerine aykırı olarak şarj ağı işletmeciliğinin yapıldığının tespit edilmesi halinde, ilgili kişi hakkında Kanunun 16 ncı maddesinde belirtilen yaptırımlar uygulanır.

Muafiyetler

MADDE 5- (1) Her ne ad altında veya yöntemle olursa olsun ticari faaliyet göstermeyen özel şarj istasyonlarının ve kullanıcıların kendi ihtiyacı için kurduğu şarj ünitelerinin bir şarj ağına bağlanmaları zorunlu değildir.

Lisans başvuru usulü

MADDE 6- (1) Lisans almak için; Kurum tarafından belirlenen usul ve esaslar uyarınca sunulması gereken bilgi ve belgelerle EPDK Başvuru Sistemi üzerinden başvuruda bulunulur.

(2) Başvuruda bulunacak tüzel kişi, Kurum nezdinde elektronik başvuruda bulunacak yetkilisinin bilgilerini Kuruma yazılı olarak sunar. Kurum, bildirim tarihinden itibaren beş iş günü içinde söz konusu tüzel kişi adına yetkili kişinin elektronik başvuru yetkisini tanımlar.

(3) Lisans başvurusunda bulunacak tüzel kişinin;

a) Türk Ticaret Kanunu hükümleri doğrultusunda anonim şirket ya da limited şirket olarak kurulmuş olması, kamu iktisadi teşebbüsleri tarafından yapılan başvurular hariç, asgari sermayesinin Kurulca çıkarılan usul ve esaslara göre belirlenen tutardan az olmaması,

b) Anonim şirket olarak kurulmuş olması halinde, sermaye piyasası mevzuatına göre borsada işlem görenler dışındaki paylarının tamamının nama yazılı olması ve şirketin borsada işlem görmek üzere ihraç edilecekler hariç hamiline yazılı pay çıkarmaması,

zorunludur.

Lisans başvurularının alınması, incelenmesi ve değerlendirmeye alınması

MADDE 7- (1) Başvuru sırasında tüzel kişiden istenen bilgi ve belgelerin gereğine uygun olarak sunulup sunulmadığı hakkındaki inceleme, bilgi ve belgelerin Kuruma sunulma tarihini izleyen on iş günü içerisinde tamamlanır. İlgili

mevzuata uygun olarak yapılmadığı tespit edilen başvurulardaki eksikliklerin, konu hakkında ilgilisine yapılan tebliğ tarihinden itibaren on beş iş günü içerisinde giderilmesi istenir ve söz konusu eksiklikler giderilmediği takdirde başvurunun yapılmamış sayılacağı tüzel kişiye bildirilir. Bu süre içerisinde eksikliklerin giderilmemesi veya başvurudan vazgeçildiğinin Kuruma bildirilmesi halinde başvuru yapılmamış sayılır ve başvuru sahibinin talebi halinde, başvuru sırasında Kuruma sunulan belgeler ile lisans alma bedeli iade edilir.

(2) Lisans başvuru esaslarına göre eksiksiz olarak yapıldığı tespit edilen başvurular, başvuru tarihi itibarıyla veya birinci fıkra kapsamında eksikliklerin giderildiğine ilişkin bilgi ve belgelerin Kuruma sunulduğu tarih itibarıyla değerlendirmeye alınmış sayılır.

(3) Başvuru sahibinden, değerlendirme sürecinin sonuçlandırılabilmesi için ihtiyaç duyulan her türlü ek bilgi ve belge ayrıca istenebilir ve başvuru sahibi tüzel kişiyi temsile yetkili kişi veya kişiler doğrudan görüşme yapmak üzere çağrılabilir.

(4) Lisans başvurusunun değerlendirmeye alınması, lisans almaya hak kazanıldığı anlamı taşımaz.

Lisans başvurularının sonuçlandırılması

MADDE 8- (1) Lisans başvurusuna ilişkin yapılan değerlendirme Kurula sunulur ve lisans başvurusu Kurul kararıyla sonuçlandırılır.

(2) İlgili mevzuatta belirtilen yükümlülükleri yerine getiren tüzel kişiye Kurul kararı ile şarj ağı işletmecisi lisansı verilir ve lisans sahibi tüzel kişinin ticaret unvanı, tescilli markası ve lisans süresi Kurumun internet sayfasında duyurulur.

(3) Değerlendirmeye alınan lisans başvurusu en geç otuz gün içerisinde karara bağlanır ve alınan karar ilgiliye tebliğ

edilir.

Lisansta asgari olarak yer alacak hususlar

MADDE 9- (1) Lisansta asgari olarak;

- a) Lisans sahibinin ticaret unvanı ile tescilli markası,
 - b) Lisans yürürlük tarihi ve lisans süresi,
 - c) Kurul tarafından uygun bulunan diğer hususlar,
- yer alır.

Lisansın yürürlüğe girmesi

MADDE 10- (1) Lisans, lisansta belirtilen tarihte yürürlüğe girer ve lisans sahibinin lisans kapsamındaki hak ve yükümlülükleri bu tarihten itibaren geçerlilik kazanır.

Lisans bedelleri

MADDE 11- (1) Lisans bedelleri; lisans alma, lisans tadili ve lisans sureti çıkartma işlemleri ile yıllık lisans bedellerinden oluşur.

(2) Bir sonraki yıl için geçerli olacak lisans bedelleri her yılın aralık ayı sonuna kadar Kurul tarafından belirlenerek Resmî Gazete'de yayımlanır ve Kurum internet sayfasında ilan edilir. Lisans bedeli değişikliklerinde, lisans bedelinin peşin ödenmesi gereken işlemler için başvuru tarihinde, diğer işlemler için ise başvurunun sonuçlandırıldığı tarihte geçerli olan lisans bedeli ödenir.

(3) Her türlü lisans tadili ve lisans sureti çıkartma bedeli ile lisans alma bedelleri peşin ödenir.

(4) Yıllık lisans bedeli lisans sahiplerinin yıllık gelir tablolarında yer alan lisans kapsamında yürüttükleri şarj hizmeti faaliyetine ilişkin net satışlar tutarı ile Kurulca her yıl belirlenecek katsayının çarpılmasıyla hesaplanır.

(5) Yıllık lisans bedeli bir sonraki yılın 31 Temmuz tarihine kadar Kurum hesabına yatırılır.

(6) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihi takip eden takvim yılı başından itibaren beş yıl süresince yıllık lisans bedeli alınmaz.

(7) Yıllık lisans bedellerinin ödenmesi gereken süre içerisinde Kurum hesabına yatırılmaması durumunda; ödenmesi gereken tutara 21/7/1953 tarihli ve [6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun](#) 51 inci maddesine göre belirlenen gecikme zammı oranı uygulanır.

(8) Maddi hatalardan kaynaklanan tadiller, Kurum tarafından resen yapılan tadiller ile mevzuat değişikliklerinin ve uygulamalarının gerektirdiği tadiller için lisans tadil bedeli alınmaz.

(9) Lisans alma bedelleri ile tadil bedellerinde, başvuruya ilişkin bilgi ve belgelerin tam ve eksiksiz olarak Kuruma sunulduğu tarihte geçerli bedeller esas alınır.

(10) Bir başvuruyla aynı lisans için birden fazla tadil talebinde bulunulması halinde tek lisans tadili bedeli ödenir.

Lisans süresi ve süre uzatımı

MADDE 12- (1) Lisans en fazla 49 yıla kadar verilir.

(2) Lisans süresi, lisans sahibinin talebi üzerine lisans süresinin bitiminden başlamak üzere ve öngörülen azami lisans süresi gözetilmek suretiyle uzatılabilir.

(3) Süre uzatım talebi, yürürlükteki lisans süresinin bitiminden en erken dokuz ay, en geç üç ay önce, lisans sahibinin Kuruma başvurması suretiyle lisans tadil başvurusu şeklinde yapılır ve lisans süresinin uzatılması halinde Kurum internet sayfasında ilan edilir.

(4) Süre uzatım talebinin değerlendirmesinde dikkate alınan

hususlar Kurum tarafından belirlenir.

Lisans tadili

MADDE 13- (1) Lisans, lisans sahibinin talebiyle veya Kurumca resen tadil edilebilir. Lisans sahibinin talebi ile yapılan lisans tadili serbest piyasayı veya rekabet koşullarını bozucu hükümler içeremez.

(2) Lisansa kayıtlı bir bilginin değişmesi veya lisansa bilgi eklenmesinin veya lisanstan bilgi çıkarılmasının gerekmesi halinde, bu durumun vuku bulmasından veya lisans sahibi tarafından öğrenilmesinden itibaren en geç otuz gün içerisinde lisans sahibi, gerekli tüm bilgi ve belgelerle birlikte Kuruma başvuruda bulunarak lisansının tadil edilmesini talep etmek zorundadır.

(3) Lisans tadil başvurusu Kurum tarafından belirlenen usul ve esaslara göre yapılır. Başvuru sırasında istenen bilgi ve belgelerin ilgili mevzuata uygunluğuna ilişkin inceleme, bilgi ve belgelerin Kuruma sunulmasını izleyen on iş günü içerisinde tamamlanır. İlgili mevzuata uygun olarak yapılmadığı tespit edilen başvurulardaki eksikliklerin ilgisine yapılan tebliğ tarihinden itibaren on iş günü içerisinde giderilmesi istenir ve söz konusu eksiklikler giderilmediği takdirde, başvurunun yapılmamış sayılacağı lisans sahibine bildirilir. Bu süre içerisinde eksikliklerin giderilmemesi veya başvurudan vazgeçildiğinin Kuruma bildirilmesi halinde başvuru yapılmamış sayılır ve lisans sahibinin talebi halinde, başvuru sırasında Kuruma sunulan belgeler ile lisans tadil bedeli iade edilir.

(4) Lisans tadil başvurusu Kurul kararı ile sonuçlandırılır.

Lisansın sona ermesi

MADDE 14- (1) Lisans, lisans süresinin bitiminde tebligat yapılmaksızın kendiliğinden sona erer veya;

a) Lisans sahibinin iflasının kesinleşmesi,

b) Lisans sahibi tüzel kişinin lisansı kapsamındaki hak ve yükümlülüklerinin Türk Ticaret Kanunu uyarınca birleşme veya bölünme yoluyla başka bir tüzel kişiye devri haricinde, lisans sahibinin tüzel kişiliğinin sona ermesi,

c) Lisans sahibinin talebi,

ç) Lisans verilmesine esas şartların kaybedildiğinin tespit edilmesi üzerine, durumun lisans sahibine bildirilerek tebligatı izleyen otuz gün içerisinde koşulun tekrar sağlandığına ilişkin geçerli belgenin Kuruma ibraz edilmemesi,

d) Lisans verme aşamasında lisansa kayıt edilmiş belirli bir süre içerisinde yerine getirilmesi gereken yükümlülüğün süresi içerisinde yerine getirilmemesi,

e) Şarj ağının, 15 inci maddenin dördüncü fıkrasında belirlenen sürede oluşturulamaması veya oluşturulduktan sonra korunamaması,

durumlarında Kurul kararıyla sona erdirilir.

(2) Lisans sahibi, faaliyetini sona erdirmesinden en az iki ay önce sertifika verdiği şarj istasyonu işletmecilerini durumdan haberdar etmek ve Kuruma bilgi vermekle yükümlüdür.

(3) Lisansın sona ermesi halinde şarj ağı işletmecisince düzenlenen sertifikalar da kendiliğinden geçerliliğini yitirir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Şarj Ağı, Lisans Sahibinin Hak ve Yükümlülükleri

Şarj ağı

MADDE 15- (1) Şarj ağı, şarj ağı işletmecisinin işlettiği ve şarj ağı işletmecisi tarafından düzenlenen sertifikalar kapsamında işletilen halka açık ve ticari faaliyet yürütülen özel şarj istasyonlarından oluşur.

(2) Şarj ağı işletmecisi, lisansının yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde en az elli adet şarj ünitesinden ve en az beş farklı ilçedeki şarj istasyonundan oluşacak şekilde şarj ağını oluşturur. Şarj ağında yer alan şarj ünitelerinin en az yüzde beşi ile Karayolları Genel Müdürlüğünün sorumluluğu altında bulunan otoyollar ve devlet yollarında yer alan şarj ünitelerinin en az yüzde ellisinin DC 50 kW ve üzeri güçteki şarj ünitesi niteliğinde olması zorunludur.

(3) Şarj ağına bağlı her bir şarj istasyonunda, bulunması halinde AC güçteki şarj ünitelerinin en az birinin TS EN 62196-2 standardında tanımlanan Tip-2 şarj soketiyle; bulunması halinde DC güçteki şarj ünitelerinin en az birinin TS EN 62196-3 standardında tanımlanan birleşik şarj sistemi (Combo-2) ile donatılmış olması zorunludur. AC güçteki şarj üniteleri Tip-2 şarj soketiyle veya araç konektörü ile donatılarak hizmete alınabilir.

(4) Şarj ağı işletmecisi, şarj ağını ikinci ve üçüncü fıkrada yer alan şartlara uygun hale getirmekle yükümlüdür. Şarj ağını ikinci fıkrada belirlenen sürede oluşturmayan veya oluşturduktan sonra koruyamayan lisans sahiplerinin bildirimde bulunmaksızın otuz gün içinde gerekli şartları sağlaması ve bu şartların sağlandığına dair Kuruma bildirimde bulunması zorunludur.

(5) Kurum, şarj ağının coğrafi kapsayıcılığını, şarj istasyonlarının yaygınlığını ve 31 inci madde uyarınca hazırlanan projeksiyonu dikkate alarak, şarj ağı işletmecilerine, belirli yerlerde ve belirli sayıda şarj istasyonu kurma da dahil olmak üzere ticari ve teknik zorunluluklar ve özel şartlar getirebilir. Şarj ağı işletmecisinin talep etmesi halinde, bu kapsamda kurulan şarj istasyonu için gerekli taşınmaz temini işlemleri Kanununun 19 uncu maddesinin birinci, üçüncü ve beşinci fıkraları kapsamında yürütülür. Bu kapsamda kurulan şarj istasyonlarının yatırım finansmanı dahil toplam maliyetleri şarj hizmeti

fiyatının belirlenmesinde hesaba katılabilir. Kurum ihtiyaç olması halinde konuya ilişkin usul ve esasları belirler.

Şarj ağı işletmeci lisansı sahibinin hak ve yükümlülükleri

MADDE 16- (1) Şarj ağı işletmeci lisansı, lisans sahibine;

a) Ülke genelinde şarj hizmeti sunma,

b) Şarj istasyonu kurma ve işletme,

c) Düzenlediği sertifikalar kapsamında şarj istasyonu kurdurma ve işletme,

ç) Kullanıcılar ile 29 uncu madde kapsamında sadakat sözleşmesi yapabilme,

d) 15 inci maddenin beşinci fıkrası kapsamında kurulacak şarj istasyonları için taşınmaz temini talebinde bulunma,

haklarını verir.

(2) Lisans sahibi, ilgili mevzuatta sayılanların yanı sıra;

a) Şarj ağına bağlı şarj istasyonlarında 23 üncü maddede sayılan haller hariç sürekli, kaliteli ve kesintisiz şarj hizmeti sunmak,

b) Şarj hizmetini, eşit taraflar arasında ayırım gözetmeksizin sağlamak,

c) Şarj ağına bağlı şarj istasyonlarında şarj ünitesiyle uyumlu soket yapısına sahip her türlü elektrikli araca şarj hizmeti sağlamak ve gerekli yazılımı, ekipmanı, donanımı bulundurmak,

ç) Şarj hizmeti fiyatını ilgili mevzuata uygun olarak belirlemek, ilan etmek ve uygulamak,

d) Şarj hizmeti karşılığında kullanıcılardan şarj hizmeti fiyatı esas alınarak hesaplanan bedel dışında her ne ad

altında olursa olsun ayrı bedel talep etmemek,

e) 19 uncu madde hükümleri çerçevesinde şarj istasyonlarının birlikte çalışabilirliğini sağlamak amacıyla gerekli yönetim, denetim ve kayıt sistemini kurmak, işler halde tutmak, işletmek ve Kurum ile Kurum tarafından uygun bulunan diğer kamu kurum ve kuruluşlarının bu sisteme ve şarj istasyonlarına erişimini sağlamak,

f) Belirlenen usul ve esaslara uygun bildirimleri yapmak, talep edilmesi halinde gerekli bilgi, belge ve benzeri materyalleri Kuruma veya Kurumun yetkilendirdiği kişilere vermek, Kurum görevlileri ile Kurum tarafından yetkilendirilen görevlilerin tesislerde inceleme yapmasına müsaade etmek,

g) Şarj hizmeti sunumundan kaynaklanabilecek cana ve mala karşı maddi zarar ve ziyanı tazmin etmek için gerekli mali sorumluluk sigortalarını yapmak ve yaptırmak,

ğ) Kurum tarafından talep edilecek raporları hazırlamak ve yayımlamak,

h) Kurum tarafından belirlenen bilgileri kendi internet sayfasında ve varsa mobil uygulaması üzerinden yayımlamak,

ı) Lisans yürürlüğe girdikten sonra en geç bir ay içerisinde serbest erişim platformunda yayımlanacak bilgileri zamanında, güncel, doğru ve eksiksiz olarak sağlayacak bir sistem kurmak,

i) 18 inci madde hükümleri çerçevesinde bilgi güvenliğine ilişkin tedbirleri almak,

j) 6/12/2018 tarihli ve 30617 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan [Elektronik Tebligat Yönetmeliğinde](#) tanımlanan kendi adına elektronik tebligat adresi almak ve geçerliliğini korumak,

k) Lisans işlemleri ile ilgili bedeller ile yıllık lisans bedellerini zamanında ve eksiksiz olarak Kuruma ödemek,

ile yükümlüdür.

(3) Lisans sahibi tüzel kişinin ortaklık yapısında doğrudan paylarda, yönetim kurulu başkan ve üyeleri ile temsile yetkili kişilerde değişiklik olması halinde lisans sahibi, değişikliğin Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde yayımlanmasından itibaren en geç altı ay içerisinde bu durumu aşağıdaki belgelerle birlikte Kuruma bildirir:

a) Anonim şirketlerin halka açık hisselerindeki değişiklikler hariç olmak üzere, lisans sahibi tüzel kişinin ortaklık yapısında doğrudan pay değişikliği olması halinde pay devrine ilişkin sözleşmenin noter onaylı örneği ya da değişikliğe ilişkin Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi.

b) Lisans sahibi tüzel kişinin yönetim kurulu başkan ve üyelerinde değişiklik olması halinde değişikliğe ilişkin kararın noter onaylı sureti veya kararın yayımlandığı Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi.

c) Lisans sahibi tüzel kişiyi temsile yetkili kişi veya kişilerde değişiklik olması halinde yeni yetkili veya yetkililerin kimlik bilgilerinin ve yetkinin sınırlarının yer aldığı yetki belgesi.

(4) Lisans sahibinin lisans kapsamındaki hakları Kurumdan izin alınmaksızın üçüncü şahıslara devir, temlik ve rehin edilemez.

Şarj ağının genişletilmesi ve daraltılması

MADDE 17- (1) Şarj ağı işletmecisi, şarj ağına yeni bir şarj istasyonu eklemek istemesi halinde Kurum tarafından belirlenen formatta elektronik ortamda Kuruma başvurur. Başvuruda, şarj ağına eklenmek istenen şarj istasyonuna ilişkin coğrafi konum, şarj ünitesi ve soket sayıları, sertifika bilgileri, şarj ünitesi tipleri ve güçleri ile ilgili bilgiler; başvuruya konu şarj istasyonuna ilişkin 14/7/2005 tarihli ve 2005/9207 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan [İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelik](#) hükümleri uyarınca

alınan iş yeri açma ve çalışma ruhsatı ve şarj istasyonunun iletim ve dağıtım sistemine bağlantısına ilişkin 22 nci madde kapsamında ilgili şebeke işletmecisi tarafından verilen belge Kuruma sunulur. Kurum gerekli görmesi halinde ilave bilgi ve belge talep edebilir.

(2) Birinci fıkra kapsamında yapılan başvuru, Kurum tarafından on iş günü içerisinde sonuçlandırılır. Başvuru sonucu, elektronik ortamda şarj ağı işletmecisine bildirilir. Başvurunun Kurum tarafından uygun bulunması halinde şarj istasyonu numaralandırılır, şarj ağı işletmecisinin ağına eklenir ve halka açık şarj istasyonu serbest erişim platformunda yayımlanır.

(3) Şarj ağı işletmecisi, şarj ağından şarj istasyonu çıkartmak istemesi halinde ilgili şebeke işletmecisine ve Kurum tarafından belirlenen formatta elektronik ortamda Kuruma bildirimde bulunur. Bildirim sonrası Kurum tarafından şarj istasyonu, ilgili şarj ağından ve serbest erişim platformundan çıkarılır.

(4) Şarj ağı işletmecisi, şarj ağında yer alan şarj istasyonlarına ilişkin şarj ünitesi ve soket sayıları, şarj ünitesi tipleri ve güçleri ile sertifika bilgilerinde değişiklik olması halinde en geç beş iş günü içerisinde Kurum tarafından belirlenen formatta elektronik ortamda Kuruma bildirimde bulunur. Bildirim sonrası Kurum tarafından şarj istasyonuna ilişkin bilgiler güncellenir ve serbest erişim platformunda yayımlanır.

(5) Kurum veri tabanında her bir şarj ağında yer alan şarj istasyonlarına ilişkin bilgiler ayrı ayrı tutulur ve saklanır.

Bilgi güvenliği

MADDE 18- (1) Şarj ağı işletmecisi, Kurumun erişimine sunulan ve Kuruma gönderilen tüm bilgilerin gizliliğinden, bütünlüğünden, erişilebilirliğinden, doğruluğundan ve güvenliğinden sorumludur.

(2) Şarj ağı işletmecisi, lisansı kapsamında gerçekleştirilen iş ve işlemler ile elde edilen verileri yürürlükteki mevzuat uyarınca muhafaza eder ve bu verilere ve şarj ağı işletim sistemine Kurum ve Kurum tarafından yetkilendirilmiş ilgili diğer kamu kurum ve kuruluşları haricindeki yetkisiz kişilerin erişimlerini engelleyecek güvenlik önlemlerini alır ve uygular. Bilgi güvenliğine ilişkin alınacak önlemler kapsamında Bilgi ve İletişim Güvenliği Rehberi referans kaynak olarak dikkate alınır. Kuruma veri aktarımında, Kurum tarafından belirlenen veri iletişim protokolleri ve yöntemleri kullanılır.

(3) Şarj hizmeti kapsamında toplanan verilerin hizmetin verildiği tarihten itibaren en az beş yıl süreyle şarj ağı işletmecisi tarafından güvenli bir şekilde saklanması zorunludur.

(4) Kurum, şarj ağı işletmecilerinden topladığı verileri kullanma, raporlama, yayımlama ve kamunun kullanımına açma hakkına sahiptir.

Birlikte çalışabilirlik

MADDE 19- (1) Şarj istasyonlarının iletim ve dağıtım sistemiyle etkileşimli, uyumlu ve etkili bir şekilde çalışması için ilgili mevzuat kapsamındaki gereklilikler yerine getirilir.

(2) Şarj hizmeti sunan şarj istasyonlarının, şarj ağlarıyla ve elektrikli araçlarla iletişimde kullanılan haberleşme protokollerinin birbirleriyle uyumlu olması zorunludur.

(3) Kurum şarj ağı ve şarj ağına bağlı şarj istasyonlarının, iletim ve dağıtım sistemiyle haberleşmesini, iletim ve dağıtım sisteminin kesintisiz, sürekli ve güvenilir olarak çalışmasını sağlayacak iletişim ve kontrol sistemlerinin kurulum ve işletimine ilişkin esaslar belirleyebilir.

(4) Şarj ağı işletmecisi tarafından; kullanıcıların şarj

hizmeti alabilmeleri için şarj istasyonlarına rezervasyon yapabilmelerinin sağlanması amacıyla bir rezervasyon sistemi kurulabilir. Kurum gerekli gördüğü takdirde rezervasyon sisteminin işleyişine ilişkin usul ve esasları belirler.

Sertifika

MADDE 20- (1) Şarj ağı işletmecisi, üçüncü kişilerce şarj istasyonu kurulması ve işletilmesi ile şarj istasyonunun kendi şarj ağına bağlı olarak çalışması için sertifika düzenler. Şarj ağı işletmecisi tarafından düzenlenen sertifika, şarj ağı işletmecisi ile sertifika verdiği şarj istasyonu işletmecisi arasında şarj hizmeti sunulmasına ilişkin tarafların hak ve yükümlülüklerini tanımlar.

(2) Sertifikada asgari olarak aşağıdaki hükümlere yer verilir:

a) Şarj ağı işletmecisi ve sertifika verilen şarj istasyonu işletmecisi gerçek ve tüzel kişinin adı veya unvanı ile tebligata esas iletişim bilgileri.

b) Sertifikanın yürürlük tarihi ve geçerlilik süresi.

c) Şarj istasyonunun coğrafi konumu ve şarj istasyonunda bulunan veya bulunacak şarj ünitelerinin ve soketlerin sayısı, tipi ve gücü.

ç) Tarafların hak ve yükümlülükleri.

(3) Şarj ağı işletmecisi, sertifika düzenlenmesinde, sonlandırılmasında ve iptalinde uygulayacağı kurallara ilişkin usul ve esasları internet sitesinde ilan eder. Bu usul ve esaslarda mevzuata aykırı veya piyasanın işleyişini bozucu hükümler bulunamaz.

(4) Her bir şarj istasyonu için yalnızca bir lisans sahibi tarafından sertifika düzenlenebilir. Düzenlenen sertifiakanın süresi ilgili şarj ağı işletmeci lisansının geçerlilik süresini aşamaz. Şarj istasyonu işletmecisi şarj ağı işletmecisinden aldığı bir sertifikayla birden fazla şarj

istasyonunda şarj hizmeti sunabilir.

(5) Şarj hizmetinin sunulmasında asli sorumluluk şarj ağı işletmecisidir. Şarj hizmetinin sertifika kapsamındaki bir şarj istasyonunda sunulması, şarj ağı işletmecisinin ilgili mevzuat ile diğer mevzuattan kaynaklanan yükümlülük ve sorumluluklarını ortadan kaldırmaz.

(6) Şarj istasyonu işletmecisi, sertifika düzenleyen şarj ağı işletmecisinin gözetimi ve denetiminde şarj hizmeti faaliyetinde bulunur. Sertifika sahibinin işlettiği şarj istasyonları Kurum veya Kurum tarafından yetkilendirilen kurum veya kuruluşlar tarafından denetlenebilir. Şarj ağı işletmecisi, sertifika sahibinin, yerinde denetim esnasında denetimde bulunanlara her türlü kolaylığı göstermesini ve Kurumun, mevzuattan kaynaklanan görevlerini yerine getirebilmesi için, istenilen bilgi ve belgeleri görevlilere eksiksiz olarak vermesini ya da talep edilmesi halinde göndermesini sağlar.

(7) Şarj istasyonu işletmecisinin, sertifikasının geçerliliğini yitirmesi halinde faaliyeti de sonlanır. Bu durumda şarj istasyonu işletmecisi başka bir şarj ağı işletmecisine başvurarak sertifika talebinde bulunabilir ve sertifikasını aldığı lisans sahibinin şarj ağına bağlanarak faaliyet yürütür.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Şarj İstasyonları, Kurulumu ve İşletilmesi

Şarj istasyonu

MADDE 21- (1) Şarj istasyonu, yürürlükteki mevzuat ve standartlara uygun olarak tasarlanır, kurulur, işletmeye alınır, işletilir, işletmeden çıkarılır ve denetlenir. Hiçbir gerçek veya tüzel kişi yürürlükteki mevzuat veya standartlara aykırı olarak şarj istasyonunda elektrikli aracın şarj edilmesi için elektrik enerjisi sağlayamaz veya şarj

ekipmanının kullanımına izin veremez.

(2) Bu Yönetmelik hükümleri saklı kalmak kaydıyla şarj istasyonu, ilgili mevzuatta iletim veya dağıtım sistemine bağlı tüketim tesisleri için tanımlanan kurallara tabidir.

(3) Şarj hizmeti kapsamında kullanıcıya temin edilen elektrik enerjisi Kanun kapsamında elektrik tedarik faaliyeti olarak değerlendirilmez.

(4) Şarj istasyonu bir veya birden fazla şarj ünitesinden oluşabilir. Şarj istasyonunda şarj hizmeti ancak bir şarj ağına bağlı olarak yürütülür.

(5) Ayrı bir elektrik aboneliği olan ve en az bir DC 50 kW ve üzeri güçte şarj ünitesi bulunan şarj istasyonlarının elektrik tüketiminin ölçülmesi için kullanılacak sayaçların ilgili mevzuata göre tesis edilecek otomatik sayaç okuma sistemine uyumlu olması zorunludur.

(6) Şarj hizmeti sunulan halka açık şarj istasyonlarında tüm kullanıcıların şarj hizmeti satın alabilmesini sağlayacak ödeme sistemlerinden en az bir tanesinin bulundurulması zorunludur. Bu ödeme yönteminin nasıl kullanılacağına ilişkin bilgilendirmelere şarj istasyonunda ve şarj ağı işletmecilerinin dijital mecralarında yer verilir. Bu ödeme metotları serbest erişim platformunda yer alır.

(7) Şarj hizmeti sunulan şarj ünitelerinde elektrikli araçlara aktarılan elektrik enerjisi miktarının ölçülmesi ve kullanıcı tarafından görülebilmesi için 11/1/1989 tarihli ve [3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanununa](#) uygun ölçüm aletleri kullanılır.

Şarj istasyonunun kurulumu

MADDE 22- (1) Şarj istasyonunun dağıtım ve iletim sistemine bağlantıları 28/1/2014 tarihli ve 28896 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Elektrik Piyasası Bağlantı ve Sistem Kullanım Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde yapılır.

(2) İç tesisata bağılı olarak kurulacak şarj istasyonu için 4/11/1984 tarihli ve 18565 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan [Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği](#) hükümleri çerçevesinde işlem tesis edilir.

(3) OSB Dağıtım Lisansı sahibi Organize Sanayi Bölgeleri içerisinde kurulması planlanan şarj istasyonu için OSB dağıtım sistemine bağlantı başvuruları 14/3/2014 tarihli ve 28941 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Organize Sanayi Bölgelerinin Elektrik Piyasası Faaliyetlerine İlişkin Yönetmelik hükümleri çerçevesinde yapılır.

(4) Şarj istasyonunun elektrik projelerinin hazırlanması, proje onayı ve tesis kabul işlemleri 30/12/2014 tarihli ve 29221 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan [Elektrik Tesisleri Proje Yönetmeliği](#) ve 7/5/1995 tarihli ve 22280 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan [Elektrik Tesisleri Kabul Yönetmeliği](#) ile ilgili mevzuat çerçevesinde gerçekleştirilir.

(5) Şarj istasyonları için yapılan dağıtım sistemine bağlantı talepleri tüketim tesisi kapsamında değerlendirilerek karşılanır ve bağlantı talepleri hakkında Elektrik Piyasası Bağlantı ve Sistem Kullanım Yönetmeliğinde sayılan durumlar hariç dağıtım şirketi tarafından olumsuz görüş verilemez.

(6) İlgili mevzuat kapsamındaki gereklilikleri yerine getirerek şarj hizmeti sunmak üzere şarj istasyonu kurmak ve işletmek isteyen şarj ağı işletmecileri veya sertifika sahibi şarj istasyonu işletmecileri tarafından Ek-1’de yer alan formla, ilgili şebeke işletmecisine başvuruda bulunulur. İlgili şebeke işletmecisi tarafından başvuru tarihinden itibaren beş iş günü içerisinde olumlu görüş verilen başvurular için Ek-2’de yer alan belge düzenlenir. İlgili şebeke işletmecisi uygun görmediği başvuruları gerekçeleriyle birlikte başvuru sahibine bildirir. Bu gerekçeler ilgili mevzuata aykırı olamaz. Uygun görülmeyen başvurulara yapılan itirazlar Kurul tarafından değerlendirilir. Yapılan başvurulara ilişkin bilgiler ilgili şebeke işletmecisi

tarafından Kurum tarafından belirlenen sürelerle ve formata uygun şekilde Kuruma bildirilir.

(7) İlgili şebeke işletmecisi; şarj istasyonlarının kurulum ve işletilmesi sürecinde elde ettiği bilgileri Kurumun belirlediği esaslar çerçevesinde Kuruma sunar.

Şarj istasyonunun işletilmesi

MADDE 23- (1) Bir şarj istasyonunun şarj hizmeti sunmaya başlayabilmesi için İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelik hükümleri uyarınca iş yeri açma ve çalışma ruhsatına sahip olması zorunludur. İşyeri açma ve çalışma ruhsatının geçerliliğini yitirdiğinin anlaşılması halinde şarj istasyonunda şarj hizmetine yönelik faaliyetler sonlandırılır.

(2) Halka açık şarj istasyonlarında lisans sahibinden kaynaklanmayan haklı sebepler ve mücbir sebepler hariç şarj hizmetinin sürekli ve kesintisiz olarak sunulması zorunludur. Otel, restoran, alışveriş merkezi gibi işyerlerine ait otoparklarda kullanıma açık olan şarj istasyonları bağlı oldukları iş yerinin çalışma saatleri ile sınırlı olarak şarj hizmeti sunabilir.

(3) Kullanımının can ve mal emniyeti bakımından tehlike arz ettiği tespit edilen herhangi bir şarj istasyonu derhal hizmet dışı bırakılır ve şarj istasyonunda can ve mal güvenliği tesis edilinceye kadar kullanılamaz ve hizmete sokulamaz.

(4) Halka açık şarj istasyonlarında eşit durumdaki kullanıcılara ayırım gözetmeksizin şarj hizmeti sunulması esastır.

(5) Kullanıcılar tarafından şarj ağı işletmecisine yapılabilecek ihbar ve şikayetlere ilişkin açıklamaların yer aldığı levha veya çıkartmalar ile şarj ünitelerinin tiplerine ve güçlerine ilişkin kullanıcıya sunulacak bilgiler, şarj ünitelerinin üzerinde veya yakınında kolay ve anlaşılır şekilde yer alır.

Şarj istasyonuna bütünleşik elektrik depolama ve üretim tesisi

MADDE 24- (1) Şarj istasyonunun elektrik ihtiyacını karşılamak üzere 12/5/2019 tarihli ve 30772 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Elektrik Piyasasında Lisanssız Elektrik Üretim Yönetmeliği kapsamında yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı elektrik üretim tesisi kurulabilir.

(2) 9/5/2021 tarihli ve 31479 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Elektrik Piyasasında Depolama Faaliyetleri Yönetmeliği kapsamında şarj istasyonu bünyesinde tüketim tesisine bütünleşik elektrik depolama tesisi kurulabilir.

(3) Birinci veya ikinci fıkra kapsamındaki şarj istasyonları şarj ağı işletmecisi tarafından Kuruma bildirilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Fiyatlandırma, Fiyatların İlanı ve İzlenmesi, Önlemler

Fiyatlandırma ve ilan

MADDE 25- (1) Kanunun ek 5 inci maddesinde yer alan haller saklı olmak kaydıyla, şarj hizmeti fiyatı serbestçe belirlenir. Şarj hizmeti fiyatı, elektrikli araca aktarımı yapılan birim enerji fiyatı (TL/kWh) cinsinden uygulanır. Farklı tip ve güçteki şarj üniteleri için farklı fiyatlar belirlenebilir. Sunulan şarj hizmeti için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamında düzenlenen fatura veya fatura yerine geçen belgede araca aktarılan enerji miktarına ayrıca yer verilir. Uygulanan şarj hizmeti karşılığında, şarj hizmeti fiyatı esas alınarak hesaplanan bedel dışında bağlanma bedeli, işlem başlatma bedeli, şarj ekipmanı kullanımı bedeli gibi her ne ad altında olursa olsun ayrı bir bedel talep edilemez.

(2) Şarj ağı işletmecisi, şarj ağında yer alan şarj istasyonlarında uygulanan şarj hizmeti fiyatlarını kendi internet sayfası, dijital mecralar ile şarj istasyonlarından

da erişilebilecek şekilde eş zamanlı olarak ilan eder.

(3) Şarj hizmeti fiyatı, şarj istasyonlarının kurulması ve şarj ağı oluşturulmasına esas yatırım maliyetleri, işletme maliyetleri, amortismanlar, elektrik enerjisi edinim maliyetleri ile vergi, pay, fon gibi yasal yükümlülüklerle ilaveten makul ölçüde karlılık dikkate alınarak belirlenir.

(4) Şarj ağında yer alan istasyonlarda birinci fıkrada yer alan hususlar harici ayrı bir şarj hizmeti fiyatı belirlenemez.

(5) Şarj ağı işletmecisi, şarj hizmeti fiyatının oluşumunu ve güncelleme yöntemini Kuruma açıklamakla yükümlüdür.

(6) Bir sonraki günden itibaren uygulanacak şarj hizmeti fiyatları, şarj ağı işletmecileri tarafından içinde bulunulan günde saat 17.00'ye kadar Kuruma bildirilir. Bildirilen fiyatlar takip eden günde saat 00.00 itibarıyla geçerlilik kazanır ve bir sonraki fiyat değişikliğine kadar uygulanır.

(7) Şarj ağı işletmecilerinin uygulayacağı şarj hizmeti fiyatı, sadakat sözleşmesi akdettiği kullanıcılara uyguladığı en düşük şarj hizmeti fiyatının %25 fazlasını aşamaz. Şarj ağı işletmecileri sadakat sözleşmesi akdettiği kullanıcılardan sadakat sözleşmesi kapsamında sözleşme bedeli, üyelik bedeli gibi her ne ad altında olursa olsun ayrı bir bedel talep edemez.

(8) Şarj hizmeti almaksızın başka bir kullanıcının şarj hizmeti almasının engellenmesinden kaynaklanabilecek maddi kayıplar bu Yönetmelik kapsamında değildir.

(9) Şarj ağı işletmecisi tarafından sunulan rezervasyon hizmeti kapsamında kullanıcıdan ücret alınması halinde, bu ücret ilgili rezervasyon kapsamında kullanıcının şarj hizmetini almasından sonra iade edilir.

(10) Şarj ağı işletmecisi tarafından şarj hizmetinin

tamamlandığına ilişkin kullanıcıya bilgi verilmesi şartıyla şarj istasyonundan ayrılmayan kullanıcılardan ilave bedel alınabilir.

Fiyatların izlenmesi ve ilave önlemler

MADDE 26- (1) Kurum, şarj hizmeti kapsamında düzenlenen faaliyetleri veya rekabeti engelleme, bozma veya kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran veya doğurabilecek nitelikte anlaşma veya eylemlerin şarj hizmetlerini bozucu etkiler oluşturması halinde, gerekli işlemlerin başlatılmasıyla birlikte, her seferinde üç ayı aşmamak üzere, faaliyetlerin her aşamasında, bölgesel veya ulusal düzeyde uygulanmak için taban ve/veya tavan fiyat tespiti ve gerekli tedbirlerin alınmasına yetkilidir. Bu etkilerin değerlendirilmesine göre şarj hizmeti kapsamında uygulanan fiyatlara ilişkin asgari ve azami limit uygulaması yapabilir.

ALTINCI BÖLÜM

Kullanıcıların Hak ve Yükümlülükleri ile Şarj Ağı Gelişimi

Kullanıcıların hak ve yükümlülükleri

MADDE 27- (1) Kullanıcıların, anlık ve münferit taleplerini karşılamaya yönelik olarak şarj hizmeti sunan halka açık tüm şarj istasyonlarından eşit durumdaki diğer kullanıcılarla aynı koşullarda hizmet alması esastır.

(2) Kullanıcının, şarj hizmeti sunan şarj ağı işletmecisiyle 29 uncu madde kapsamında bir sadakat sözleşmesinin olmaması halinde; kullanıcı, şarj hizmeti kapsamında talep edilen bilgileri tam ve doğru bir şekilde vermekle yükümlüdür.

(3) Kullanıcı; şarj hizmetini veren şarj ağı işletmecisinden rezervasyon hizmeti almışsa rezervasyon bilgilendirmesinde yer verilen zamanda rezervasyon yaptığı şarj istasyonunda aracını şarj hizmetini almaya hazır hale getirmekle yükümlüdür.

(4) Kullanıcı, elektrikli aracını şarj hizmeti almaya hazır

hale getirmeye yönelik yükümlülüklerini yerine getirmediği sürece şarj ağı işletmecisi ve şarj istasyonu işletmecisinden şarj hizmetinin sunulmasına ilişkin yükümlülüklerini yerine getirmesini talep edemez.

Kullanıcı şikayetleri

MADDE 28- (1) Şarj ağı işletmecisi; kullanıcı şikâyetlerinin iletildiği, kaydedildiği ve kullanıcıların takip edilebildiği iletişim kanallarını tesis etmekle ve kendisine iletilen talepleri on beş iş günü içerisinde sonuçlandırarak kullanıcıyı bilgilendirmekle yükümlüdür.

(2) Şarj hizmeti alan kullanıcıların hakları ve zararlarının tazmini konusunda, 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun hükümleri ile ilgili diğer mevzuat hükümleri uygulanır.

(3) Bu madde kapsamında oluşturulan kayıtlar bilgi güvenliği tedbirleri alınarak iki yıl süreyle muhafaza edilir.

Sadakat sözleşmesi

MADDE 29- (1) Şarj ağı işletmecisiyle sadakat sözleşmesi akdetmek isteyen kullanıcı, ilgili şarj ağı işletmecisine yazılı veya şirketin kurumsal iletişim kanalları aracılığıyla başvuruda bulunur. Sadakat sözleşmesi yazılı veya mesafeli olarak kurulabilir.

(2) Sadakat sözleşmesinde ilgili mevzuata aykırı hükümlere yer verilemez.

(3) Sadakat sözleşmesi kapsamındaki kullanıcılara 25 inci madde kapsamında farklı şarj hizmeti fiyatı uygulanabilir.

Serbest erişim platformu

MADDE 30- (1) Şarj ağlarının tamamında yer alan halka açık şarj istasyonlarının coğrafi konumları, şarj ünitesi sayıları, güçleri ve tipleri, soket sayıları ve tipleri ile uygunluk

durumlarının, ödeme yönteminin ve şarj hizmeti fiyatlarının yayımlandığı bir serbest erişim platformu Kurum tarafından kurulur ve işletilir.

(2) Şarj ağı işletmecisi bu Yönetmelik kapsamında;

a) Kendi şarj ağında yer alan her bir şarj istasyonu için şarj istasyonunun coğrafi konumunu, şarj ünitesi sayısını, şarj ünitesi tipini, şarj ünitesi gücünü, soket sayısı ile tiplerini ve şarj istasyonu numarası ile adını,

b) Her bir şarj istasyonunda şarj hizmeti için kullanılacak ödeme yöntemi ile çalışma saatlerini,

c) Her bir şarj istasyonu için şarj ünitesi ve soket bazında uygulanacak şarj hizmeti fiyatlarını,

ç) Şarj istasyonunun planlı bakım ve arızalarının başlangıç ve bitiş veya muhtemel bitiş tarih ve saatlerini,

d) Şarj istasyonlarında bulunan şarj ünitelerinin ve soketlerinin uygunluk durumlarını,

e) Kurumca gerekli görülecek diğer bilgileri,

Kurum tarafından belirlenecek sürelerle ve formata uygun olarak serbest erişim platformunda yayımlanmak üzere Kuruma sunmakla yükümlüdür.

Şarj ağı gelişim projeksiyonu

MADDE 31- (1) Kurum tarafından şarj istasyonlarının gelişimi ve coğrafi yayılımı izlenir. Elektrikli araç kullanımının yaygınlaştırılmasına dair hedeflerde sapmaya yol açabilecek durumların tespit edilmesi halinde Kurum, fiyat düzenlemesi dahil ilave tedbirler alabilir ya da tedbir alınması için ilgili kamu idarelerini bilgilendirebilir.

(2) Kurum;

a) Belirlenen politikalar dahilinde, dağıtım şirketleri, şarj

ağı işletmecileri ile elektrikli araç üreticileri ve ithalatçılarından temin ettiği verilerden yararlanarak, her iki yılda bir, elektrikli araç kullanımının gelişimine ve şarj altyapısı ihtiyacına yönelik projeksiyonlar hazırlar.

b) Bu projeksiyonlara göre; alınabilecek tedbirleri ve uygulanabilecek teşvik önerilerini ilgili makamlara bildirir.

c) şarj ağı gelişiminin öngörülen hedeflerin altında gerçekleşmesi halinde ihtiyaç duyulan yerlerde şarj istasyonu kurulumu zorunluluğu getirebilir.

) şarj hizmetine ilişkin diğer kurumlar tarafından belirlenmesi halinde verilecek teşviklerin piyasaya etkilerini düzenlemelerde dikkate alır.

YEDİNCİ BÖLÜM

Denetim, Yaptırımlar ve Diğer Hükümler

Denetim ve yaptırımlar

MADDE 32- (1) Kurum, şarj ağı işletmecileri ile şarj istasyonu işletmecilerini kendi personeli eliyle veya gerektiğinde diğer kamu kurum ve kuruluşları personeli eliyle denetime tabi tutabilir.

(2) şarj ağının oluşturulması ve işletilmesi, şarj istasyonunun kurulumu ve işletilmesi ile şarj hizmetinin sunulmasında bu Yönetmelik ve ilgili mevzuattaki hükümlere uyulmadığının tespit edilmesi halinde 28/1/2003 tarihli ve 25007 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasasında Yapılacak Denetimler ile Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik kapsamında gerekli işlemler tesis edilir.

(3) Lisans iptalini gerektiren koşulların tespiti halinde Kurum, hizmetin aksamaması için gerekli tedbirleri alır.

(4) şarj ağına bağlı olmadan şarj istasyonundan elektrikli

araçlara ticari amaçlı olarak elektrik enerjisi temin edilmesi, 30/5/2018 tarihli ve 30436 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasası Tüketici Hizmetleri Yönetmeliğinin 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında değerlendirilir ve ilgili şebeke işletmecisi tarafından yetkili idare ile vergi dairesi başkanlığına ihbarda bulunulur.

(5) Lisansın iptal edilmesi halinde şarj ağı işletmecisince düzenlenen sertifikalar da kendiliğinden geçerliliğini yitirir.

Mücbir sebepler

MADDE 33- (1) Şarj ağı işletmecisinin ilgili mevzuattan kaynaklanan yükümlülükleri, mücbir sebep hallerinde, etkilendikleri oranda, mücbir sebebin etkileri giderilinceye kadar Kurum tarafından ertelenebilir veya askıya alınabilir. Söz konusu yükümlülüklerin yerine getirilemeyeceğinin anlaşıldığı hallerde, Kurum lisans sahibinin yükümlülüklerinin kısmen veya tamamen kaldırılmasına da karar verebilir.

(2) Bir olayın mücbir sebep hali sayılabilmesi için; olaydan etkilenen tarafın, olayın başladığı tarihten itibaren en geç otuz gün içinde Kuruma başvurmuş olması ve gerekli özen ve dikkati göstermiş ve tüm önlemleri almış olmasına karşın olayın önlenemeyecek, kaçınılamayacak ve öngörülemez olacak olması ve bu durumun etkilenen tarafın ilgili mevzuat kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirmesini engellemesi gerekir.

(3) Aşağıda belirtilen haller, bunlarla sınırlı olmamak kaydıyla, mücbir sebep olarak kabul edilir:

a) Doğal afetler ve salgın hastalıklar.

b) Savaş, nükleer ve kimyasal serpişmeler, seferberlik halleri, halk ayaklanmaları, saldırı, terör hareketleri ve sabotajlar.

c) Grev, lokavt veya diğerk memur ve işçi hareketleri.

(4) İlgili mevzuat kapsamındaki yükümlölüklerin ertelenmesi, askıya alınması veya kaldırılması kararının verilebilmesi için, şarj ağı işletmecisinin;

a) Mücbir sebebin başlama tarihini ve mahiyetini,

b) İlgili mevzuat kapsamındaki yükümlölüklerine olan etkilerini,

c) Mümkün olması halinde etkilerin tahmini giderilme süresini, içeren başvurusunu Kuruma bildirmesi zorunludur.

(5) Bu madde kapsamındaki talepler, başvuruya ilişkin gerekli bilgi ve belgelerin tamamlanmasından itibaren altmış gün içerisinde Kurul kararı ile sonuçlandırılır.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Geçici ve Son Hükümler

İşletmede olan şarj istasyonları

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Yönetmeliğın yürürlüğe girdiğı tarihten itibaren dört ay içerisinde şarj hizmeti sağlayan kişiler durumlarını bu Yönetmeliğe uygun hale getirirler.

Yürürlük

MADDE 34- (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 35- (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu Başkanı yürütür.

[Ekleri için tıklayınız](#)

Yüksek Kalitede Finansal Tabloların Oluşturulmasında Bağımsız Denetimin Önemi – Makaleler

Yüksek Kalitede Finansal Tabloların Oluşturulmasında Bağımsız Denetimin Önemi konulu makale yarışması kapsamında başarılı bulunan makaleler e-kitap olarak yayımlanmıştır.

Bilindiği üzere, Kurumumuz tarafından yüksek kalitede finansal tabloların oluşturulmasında bağımsız denetimin önemine dikkat çekmek ve bağımsız denetim sektörüne farklı açılardan katkıda bulunan tüm paydaşların bağımsız denetimin önemi konusundaki görüş ve düşüncelerini kamuoyuyla paylaşmasını sağlayarak konuyla ilgili farkındalığın artırılmasını sağlamak amacıyla “Yüksek Kalitede Finansal Tabloların Oluşturulmasında Bağımsız Denetimin Önemi” konulu bir makale yarışması düzenlenmiştir.

Yarışmaya katılım sağlayan makaleler akademisyenlerden ve Kurumumuz temsilcilerinden oluşan hakem kurulu tarafından değerlendirilmiş olup, yapılan değerlendirmeler sonucunda yarışmaya katılan makaleler arasından 7 makalenin e-kitap olarak yayımlanmasına karar verilmiştir.

Yarışmaya ilgi gösteren tüm katılımcılara ve katkılarından dolayı değerli hakem kuruluna teşekkür eder, yayımlanan makalelerin tüm paydaşlarımız açısından faydalı olmasını dileriz.

Makalelerin yer aldığı, “Yüksek Kalitede Finansal Tabloların

Oluşturulmasında Bağımsız Denetimin Önemi” adlı e-kitaba ulaşmak için [tıklayınız](#).

Kaynak: Kamu Gözetimi Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu

193 Sayılı Gelir Vergisi Kanununun Geçici 67 nci Maddesinde Yer Alan Tevkifat Oranlarına İlişkin 22/7/2006 Tarihli ve 2006/10731 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararının Eki Kararda Değişiklik Yapılması Hakkında Karar (Karar Sayısı: 5360)

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci maddesinde yer alan tevkifat oranlarına ilişkin 22/7/2006 tarihli ve 2006/10731 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının eki Kararda değişiklik yapılması hakkındaki ekli Kararın yürürlüğe konulmasına, 193 sayılı Kanunun mezkûr maddesi gereğince karar verilmiştir.

01 Nisan 2022 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 31796

Karar Sayısı: 5360

Recep Tayyip ERDOĞAN

CUMHURBAŞKANI

31/3/2022 TARİHLİ VE 5360 SAYILI CUMHURBAŞKANI KARARININ EKİ
KARAR

MADDE 1- 22/7/2006 tarihli ve [2006/10731 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının](#) eki Kararın geçici 2 nci maddesinde yer alan "31/3/2022" ibareleri "30/6/2022" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- Aynı Kararın geçici 3 üncü maddesinde yer alan "31/3/2022" ibareleri "30/6/2022" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- Bu Kararın;

a) 1 inci maddesi, 1 /4/2022 tarihinden itibaren açılan veya vadesi yenilenen hesaplara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

b) 2 nci maddesi, 1/4/2022 tarihinden itibaren iktisap edilen bankalar tarafından ihraç edilen tahvil ve bonolardan elde edilen gelir ve kazançlara ve fon kullanıcısının bu bankalar olduğu varlık kiralama şirketleri tarafından ihraç edilen kira sertifikalarından elde edilen gelir ve kazançlar ile 1/4/2022 tarihinden itibaren iktisap edilen yatırım fonlarından elde edilen gelir ve kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

c) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Karar hükümlerini Hazine ve Maliye Bakanı yürütür.

7392 Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun ile Kat Mülkiyeti Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun

7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “kalan borcun en az onda” ibaresi “sözleşmede yer alan bedelin en az onda” şeklinde değiştirilmiş ve “taksidi veya” ibaresinden sonra gelen “kalan borcun” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

Tüketicinin Korunması ve Kat Mülkiyeti Kanununda Değişiklik

01 Nisan 2022 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 31796

Kanun No. 7392

Kabul Tarihi: 24/3/2022

MADDE 1- 7/11/2013 tarihli ve [6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun](#) 19 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “kalan borcun en az onda” ibaresi “sözleşmede yer alan bedelin en az onda” şeklinde değiştirilmiş ve “taksidi veya” ibaresinden sonra gelen “kalan borcun” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 2- 6502 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Cayma hakkı süresi içinde kredi borcunun tamamının erken

ödenmesi hâlinde bildirim aranmaksızın bu madde hükümleri uygulanır.”

MADDE 3- 6502 sayılı Kanununun 26 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “oranında değişiklik yapılması hâlinde” ibaresi “oranının artırılması durumunda” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 6502 sayılı Kanununun 29 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sigorta, yan finansal ürün ve hizmet sunumu

MADDE 29- (1) Tüketicinin yazılı veya kalıcı veri saklayıcısı aracılığıyla açık talebi olmaksızın kredi bağlantılı sigorta yaptırılmaz. Kredi veren, kredi bağlantılı sigorta içermeyen bir sözleşmeyi de tüketiciye teklif etmek koşuluyla kredi bağlantılı sigorta yaptırılmasını içeren bir kredi sözleşmesini tüketiciye sunabilir.

(2) Tüketicinin istediği sigorta şirketinden sağladığı teminat, kredi veren tarafından kabul edilmek zorundadır. Kredi bağlantılı sigortanın; kredi borcunun geri ödenme teminatını sağlama amacıyla, meblağ sigortalarında kalan borç tutarıyla ve vadesiyle uyumlu olması gerekir.

(3) Tüketici kredisi sözleşmesi, kredi ile ilgili olanlar hariç yan finansal ürün ve hizmetlerin satın alınması şartına bağlanamaz.”

MADDE 5- 6502 sayılı Kanununun 38 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sigorta, yan finansal ürün ve hizmet sunumu

MADDE 38- (1) Tüketicinin yazılı veya kalıcı veri saklayıcısı aracılığıyla açık talebi olmaksızın kredi bağlantılı sigorta yaptırılmaz. Konut finansmanı kuruluşu, kredi bağlantılı sigorta içermeyen bir sözleşmeyi de tüketiciye teklif etmek koşuluyla kredi bağlantılı sigorta yaptırılmasını içeren bir

konut finansmanı sözleşmesini tüketiciye sunabilir.

(2) Tüketicinin istediği sigorta şirketinden sağladığı teminat, konut finansmanı kuruluşu tarafından kabul edilmek zorundadır. Kredi bağlantılı sigortanın; kredi borcunun geri ödenme teminatını sağlama amacıyla, meblağ sigortalarında kalan borç tutarıyla ve vadesiyle uyumlu olması gerekir.

(3) Konut finansmanı sözleşmesi, kredi ile ilgili olanlar hariç yan finansal ürün ve hizmetlerin satın alınması şartına bağlanamaz.”

MADDE 6- 6502 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Ön ödemeli konutun sözleşmede taahhüt edilen süre içinde tüketiciye teslim edilmesi zorunludur. Bu süre her hâlükârda sözleşme tarihinden itibaren kırk sekiz ayı geçemez. Kat irtifakının tüketici adına tapu siciline tescil edilmesiyle birlikte zilyetliğin devri hâlinde de devir ve teslim yapılmış sayılır.”

MADDE 7- 6502 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesi ve beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye beşinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, mevcut altıncı fıkra yedinci fıkra olarak teselsül ettirilmiş ve fıkrada yer alan “tüketici ile satıcı ve sağlayıcının” ibaresi “tüketici, satıcı ve sağlayıcı ile mesafeli sözleşme kurulmasına aracılık eden aracı hizmet sağlayıcının” şeklinde değiştirilmiştir.

“Tüketicinin isteği veya kişisel ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanan mallara ilişkin sözleşmeler haricinde mal satışlarında bu süre her hâlükârda otuz günü geçemez.”

“(5) Oluşturdukları sistem ile satıcı veya sağlayıcı adına mesafeli sözleşme kurulmasına aracılık eden aracı hizmet sağlayıcılar, sistem aracılığıyla kurulan mesafeli sözleşmelerden doğan hak ve yükümlülüklerin kullanım süresi

boyunca tüketicilerin yönetmelikle belirlenen hususlara ilişkin talep ve bildirimlerini iletebilmelerine ve takip edebilmelerine elverişli bir sistemi kurmak ve kesintisiz olarak açık tutmakla yükümlüdür.”

“(6) Aracı hizmet sağlayıcısı olarak faaliyet gösterenler aracılık ettikleri mesafeli sözleşmelere ilişkin olarak;

a) Tüketicie ön bilgilendirmenin yapılmasından, teyidinden ve ispatından satıcı veya sağlayıcı ile birlikte müteselsilen,

b) Veri girişinin satıcı veya sağlayıcı tarafından yapıldığı durumlar hariç olmak üzere, yönetmelikle belirlenen ön bilgilendirmede bulunması zorunlu hususlardaki eksikliklerden,

c) Bu maddede yer alan hususlardan dolayı tüketicilerin satıcı veya sağlayıcılar ile yaptıkları işlemlere ilişkin kayıtların tutulmasından ve istenilmesi hâlinde bu bilgilerin ilgili kamu kurum ve kuruluşları ile tüketicilere verilmesinden,

ç) Satıcı veya sağlayıcı ile yaptıkları aracılık hizmetine ilişkin sözleşmeye aykırı uygulamaları nedeniyle satıcı ve sağlayıcıların bu madde hükümlerine aykırı davranmasına sebep oldukları her bir işlemde,

d) Satıcı veya sağlayıcı adına bedel tahsil etmesi hâlinde, mal veya hizmetin tüketicie teslim veya ifası sonrası bedelin satıcıya veya sağlayıcıya aktarıldığı durumlar ile 11 inci ve 15 inci maddelerde yer alan hakların kullanımı hariç olmak üzere teslim veya ifa ile cayma hakkına ilişkin yükümlülüklerden satıcı veya sağlayıcı ile birlikte müteselsilen,

e) Satıcı veya sağlayıcı onayı olmaksızın düzenledikleri kampanyalı, promosyonlu veya indirimli satışlarda, sözleşmenin hiç ya da gereği gibi ifa edilmemesinden,

f) Ön bilgilendirmede yer alan hususlar ile reklamlarında yer alan bilgilerin uyumlu olmasından ve ispatından,

sorumludur.”

MADDE 8- 6502 sayılı Kanununun 50 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde, altıncı fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “Devre mülk hakkı veren sözleşmeler hariç olmak üzere, cayma” ibaresi “Cayma” şeklinde değiştirilmiş, fıkraya ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiş, sekizinci, dokuzuncu ve onuncu fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve onbirinci fıkrasında yer alan “, ön ödemeli satışlar” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

“(2) Devre tatil sözleşmeleri ile sağlanan hakkın şahsi veya aynı bir hak olması ya da devre tatil satışının finansal kiralama ile yapılması bu maddenin uygulanmasını engellemez. 23/6/1965 tarihli ve [634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununun](#) sekizinci bölümü hükümleri kapsamında kurulan devre mülk hakkı veren sözleşmeler hariç olmak üzere, tüketicilerle mülkiyet payına bağlı aynı hak sağlayan devre tatil sözleşmesi kurulamaz. Kooperatif veya ticaret şirketi ortaklığı ya da dernek veya vakıf üyeliği suretiyle devre tatil hakkı tanınmaz. Devre tatile konu mal üzerinde aynı hak sahibi olmayanlar devre tatil satışı yapamaz.”

“Bu yasağa rağmen, tüketiciden herhangi bir bedel alınması durumunda alınan bedel tüketicisiye derhâl iade edilir. Ayrıca tüketicisiyi borç altına sokan her türlü belge tüketici yönünden geçersizdir.”

“(8) Devre mülk hakkı veren sözleşmeler de dâhil olmak üzere tüketicilerle ön ödemeli devre tatil sözleşmesi kurulamaz.

(9) Devre mülk hakkı veren sözleşmeler hariç olmak üzere, devre tatil sözleşmeleri en fazla on yıl için kurulur.

(10) Tüketici, şahsi hak sağlayan devre tatil sözleşmesinden kaynaklanan tatil hakkını belirli bir dönem için kullanmayacağını tatilin başlayacağı tarihten en az doksan gün önce sağlayıcıya bildirirse, o dönem için tüketiciden herhangi bir isim altında bedel talep edilemez.”

MADDE 9- 6502 sayılı Kanuna 57 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Yenilenmiş ürünler

MADDE 57/A- (1) Yenilenmiş ürünler; donanım, yazılım veya fiziki özelliklerinde iyileştirme yapılarak tekrar satışa sunulan kullanılmış mallardır.

(2) Yenilenmiş ürünlere tüketiciye teslim tarihinden itibaren asgari bir yıl garanti verilmesi zorunludur. Ancak özelliği nedeniyle bazı malların garanti şartları Bakanlıkça başka bir ölçü birimi ile de belirlenebilir.

(3) Yönetmelikle belirlenen mallar ancak Bakanlıkça yetkilendirilen merkezlerde yenilenmesi şartı ile yenilenmiş ürün olarak satılabilir.

(4) Yenileme merkezlerinin Bakanlıktan yetki belgesi alması zorunludur.

(5) Elektronik kimlik bilgisi bulunan malların kullanılmış ve kayıtlı olduğuna ilişkin doğrulama yapılmasının gerektiği durumda bu doğrulamalar Bakanlık, yenileme merkezi ve yetkili alıcı tarafından Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslara göre Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu kayıtlarından yapılır.

(6) Hangi malların yenileme merkezleri tarafından yenileneceği, yenileme merkezlerinin kuruluşu ve sorumluluğu ile diğer uygulama usul ve esasları yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 10- 6502 sayılı Kanununun 58 inci maddesinin ikinci fıkrasına “belgesi almak” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve tüm yetkili servis istasyonlarına ilişkin bilgileri güncel olarak Bakanlıkça oluşturulan sisteme kaydetmek” ibaresi, beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş, yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu servis istasyonlarının, her türlü mecrada ve

faaliyetlerinde kolaylıkla görülebilir ve okunabilir şekilde “özel servis” ibaresini kullanması zorunludur.”

“(7) Garanti süresi bittikten sonra Bakanlıkça belirlenen kullanım ömrü süresince mala ilişkin satış sonrası hizmetin üretici veya ithalatçı tarafından sağlanmaması hâlinde tüketici zararın tazminini talep edebilir.”

“(8) Satış sonrası hizmet sunulması zorunlu olan mallar, oluşturulması gereken asgari yetkili servis istasyonu sayıları, azami tamir süreleri, servis istasyonlarının sorumlulukları ile diğer uygulama usul ve esasları yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 11- 6502 sayılı Kanununun 63 üncü maddesinin beşinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Başkanın toplantıya katılmadığı hâllerde Kurula Bakanlığın ilgili genel müdür yardımcısı başkanlık yapar.”

MADDE 12- 6502 sayılı Kanununun 66 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Bakanlık, tüketici işlemleri ile tüketiciye yönelik uygulamalardan doğabilecek uyuşmazlıklara çözüm bulmak amacıyla tüketici hakem heyetleri oluşturmakla görevlidir. Tüketici hakem heyetlerinin yetki alanı ile iş bölümü Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 13- 6502 sayılı Kanununun 68 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi ile üçüncü fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiş ve dördüncü fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “on” ibaresi “bin” şeklinde değiştirilmiştir.

“Tarafların [İcra ve İflas Kanunundaki](#) hakları saklı kalmak kaydıyla; değeri otuz bin Türk Lirasının altında bulunan uyuşmazlıklarda tüketici hakem heyetlerine başvuru

zorunludur.”

“Tüketici hakem heyetinin bulunmadığı yerlerde ise başvurular o ilçe kaymakamlığına yapılabilir.”

“Yapılan bu başvurular, kaymakamlıklarca gereği yapılmak üzere Bakanlıkça belirlenen yetkili tüketici hakem heyetine iletilir.”

MADDE 14- 6502 sayılı Kanununun 70 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi ve ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “içinde tüketici hakem heyetinin” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya tüketicinin yerleşim yerinin” ibaresi ve altıncı fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Tüketici hakem heyeti kararları tarafları bağlar.”

“Tüketici hakem heyeti tarafından tebliği gereken evrakın taraflara veya vekillerine [213 sayılı Kanunun](#) 107/A maddesi hükümlerine göre elektronik ortamda tebliği yapılır, bu kapsamda elektronik ortamda tebligat yapılmadığı durumlarda 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümleri uygulanır.”

“Ancak, mevcut olduğu hâlde tüketici hakem heyetine sunulmayan bir bilgi veya belgenin tüketici mahkemesine sunulması nedeniyle kararın iptali hâlinde tüketici aleyhine yargılama giderine ve vekâlet ücretine hükmedilemez.”

MADDE 15- 6502 sayılı Kanununun 77 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “23 üncü,”, “33 üncü,” ve “48 inci,” ibareleri madde metninden çıkarılmış, “57 nci maddelerinde belirtilen yükümlülüklerle aykırı hareket edenler” ibaresi “57 nci maddeleri ve 48 inci maddesinin ikinci, üçüncü, dördüncü, altıncı ve yedinci fıkralarında belirtilen yükümlülüklerle aykırı hareket edenler ile 8 inci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca malları süresinde teslim veya monte

etmeyenler” şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasına “Bu Kanunun” ibaresinden sonra gelmek üzere “23 üncü,” ibaresi, “29 uncu,” ibaresinden sonra gelmek üzere “33 üncü,” ibaresi eklenmiş, fıkrada yer alan “ve 50 nci maddesinin dördüncü, beşinci, altıncı, yedinci, dokuzuncu ve on birinci” ibaresi madde metninden çıkarılmış, dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde, beşinci fıkrasında yer alan “ve 50 nci maddelerinin ikinci fıkralarında” ibaresi “maddesinin ikinci fıkrasında” şeklinde, fıkrada yer alan “Lirası” ibaresi “Lirası; 44 üncü maddesinde belirtilen yükümlülöklere aykırı hareket edenler hakkında teslim edilmeyen her konut için yetmiş bin Türk Lirası” şeklinde, sekizinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “üçüncü fıkrasında,” ibaresi “üçüncü fıkrasında ve” şeklinde değiştirilmiş, cümlede yer alan “ve 50 nci maddesinin sekizinci fıkrasında” ibaresi ile ikinci cümlesinde yer alan “ve 50 nci maddenin sekizinci fıkrasına” ibaresi madde metninden çıkarılmış, onuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, onikinci fıkrasının (ç) bendine “Yerel düzeyde” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya uydu üzerinden” ibaresi eklenmiş, (e) bendinde yer alan “İnternet” ibaresi “Uydu üzerinden yayın yapan televizyon kanalı veya internet” şeklinde değiştirilmiş, fıkraya aşağıdaki cümleler, ondördüncü fıkrasına “Kanunun” ibaresinden sonra gelmek üzere “48 inci maddesinin beşinci fıkrasında belirtilen yükümlülöklere aykırı hareket edenler hakkında bir milyon Türk Lirası,” ibaresi eklenmiş, onbeşinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “yirmi beş bin” ibaresi “seksen bin” şeklinde, “birine kadar” ibaresi “biri oranında” şeklinde değiştirilmiş, fıkraya ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler ve ondokuzuncu fıkrasına “Bu maddenin” ibaresinden sonra gelmek üzere “ikinci, dördüncü,” ibaresi, “idari para cezaları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile devre tatil satışlarına ilişkin idari para cezaları” ibaresi eklenmiş, fıkrada yer alan “yirmi beş bin” ibaresi “seksen bin” şeklinde, “yüz milyon” ibaresi “yüz yirmi milyon” şeklinde değiştirilmiştir.

“(4) Bu Kanunun;

a) 50 nci maddesinin dördüncü, beşinci, altıncı, yedinci, dokuzuncu, onuncu ve on birinci fıkralarında belirtilen yükümlülüklerin her birine aykırı hareket eden satıcı veya sağlayıcılar hakkında, aykırılığın tespit edildiği tarih itibarıyla bir takvim yılında proje başına beş milyon Türk Lirasını geçmemek üzere aykırılığı tespit edilen her bir işlem veya sözleşme için üç bin beş yüz Türk Lirası idari para cezası uygulanır.

b) 50 nci maddesinin;

1) İkinci fıkrasına aykırı olacak şekilde tüketicilerle mülkiyet payına bağlı aynı hak sağlayan devre tatil sözleşmesi kuran, kurulmasına aracılık edenler ile kooperatif veya ticaret şirketi ortaklığı ya da dernek veya vakıf üyeliği suretiyle devre tatil hakkı tanıyanlar ile bu işleme aracılık edenler, devre tatile konu mal üzerinde aynı hak sahibi olmadığı hâlde devre tatil satışı yapanlar,

2) Sekizinci fıkrasına aykırı olacak şekilde tüketicilerle ön ödemeli devre tatil sözleşmesi kuran veya kurulmasına aracılık edenler,

hakkında üç yıldan altı yıla kadar hapis cezası uygulanır. Bu bentte yer alan suçların bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde ayrıca bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.”

“(10) Bu Kanunun;

a) 57/A maddesine aykırı hareket edenler hakkında, yenileme yetki belgesi gerektiren mallarla ilgili olarak belgesi olmaksızın yenileme faaliyetinde bulunulması hâlinde beş yüz bin Türk Lirası; yenilenmiş ürün satışında tespit edilen aykırılık ve eksikliklerle ilgili olarak her bir işlem için beş yüz Türk Lirası idari para cezası uygulanır.

b) 58 inci maddesine aykırı davranan üretici ve ithalatçılar hakkında;

1) Satış sonrası hizmet yeterlilik belgesinin alınmaması durumunda üç yüz on beş bin Türk Lirası,

2) Bakanlıkça oluşturulan sisteme kayıt yapılmaması veya kaydın güncellenmemesi durumunda beş bin Türk Lirası,

3) Satış sonrası hizmet yeterlilik belgesi alındıktan sonra asgari servis istasyonu sayısının sağlanamadığı durumlarda eksik kalan her bir servis istasyonu için otuz beş bin Türk Lirası,

4) Servis istasyonlarında tespit edilen eksiklik ve aykırılıklarla ilgili olarak her bir servis istasyonu için beş bin Türk Lirası,

idari para cezası uygulanır.

c) 58 inci maddesinin beşinci fıkrası hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında beş bin Türk Lirası idari para cezası uygulanır.”

“Bu cezalarla birlikte aykırılığın internet ortamı üzerinden gerçekleştirilmesi hâlinde, ihlalin gerçekleştiği yayın, kısım, bölüm ile ilgili olarak (URL vb. şeklinde) erişimin engellenmesine Reklam Kurulu tarafından karar verilebilir. Ancak, teknik olarak ihlale ilişkin içeriğe erişimin engellenmesi yapılamadığı veya ilgili içeriğe erişimin engellenmesi yoluyla ihlalin önlenemediği durumlarda, internet sitesinin tümüne yönelik olarak erişimin engellenmesi kararı verilebilir. Bu karar uygulanmak üzere 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununun 6/A maddesi gereğince Erişim Sağlayıcıları Birliğine gönderilir. Bu karara karşı sulh ceza hakimliğine başvurulabilir. Sulh ceza hakimliğince verilen karara karşı 4/12/2004 tarihli ve

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz edilebilir.” “Bir önceki mali yıl gayrisafi gelirin oluşmaması hâlinde, oluşan en son tarihli gayrisafi geliri dikkate alınır. Gayrisafi gelirin bildirilmediği veya yanlış bildirildiği durumlarda üç milyon Türk Lirası idari para cezası uygulanır. Devre tatil satışlarında ise ihtara rağmen aykırılığın devamı hâlinde üç milyon Türk Lirası idari para cezası uygulanır.”

MADDE 16- 6502 sayılı Kanunun 78 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) 77 nci maddenin on ikinci ve on üçüncü fıkralarında öngörülen idari yaptırım kararları Reklam Kurulu, diğer fıkralarında öngörülen idari yaptırım kararları ise Bakanlık tarafından verilir. Bakanlık bu yetkisini taşrada ticaret il müdürlüklerine devredebilir.”

MADDE 17- 6502 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki tüketici işlemleri, bunların hukuken bağlayıcı olup olmadıkları ve sonuçları hakkında bu işlemler hangi kanun yürürlükte iken gerçekleşmiş ise kural olarak o kanun hükümleri uygulanır. Ancak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce kurulan ve hâlen geçerli olan belirsiz süreli tüketici sözleşmelerinin bu Kanuna aykırı hükümleri bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren uygulanmaz.

(2) Bu maddenin yayımı tarihi itibarıyla yapı ruhsatı alınmış olan devre tatile konu taşınmazlarda, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren beş yıl süresince ön ödemeli usulle satış da dâhil olmak üzere devre mülk, mülkiyet payına bağlı aynı hak sağlayan devre tatil veya şahsi hak sağlayan devre tatil satışı yapılabilir.

(3) Bu maddenin yayımı tarihinden önce kurulan devre tatil sözleşmeleri ve ikinci fıkra kapsamında kurulan sözleşmeler

hakkında idari para cezası hükümleri de dâhil olmak üzere bu maddenin yayımı tarihinden önceki Kanun hükümleri ile birlikte bu maddeyi ihdas eden Kanunla değiştirilen 50 nci maddenin onuncu fıkrası hükmü uygulanır.

(4) 66 ncı, 68 inci ve 73 üncü maddeler gereğince tüketici hakem heyetlerine yapılan başvurular ile mahkemelerde açılmış olan davalar için söz konusu başvuruların yapıldığı ve davaların açıldığı tarihte yürürlükte bulunan görev ve yetkiye ilişkin hükümler uygulanır.”

MADDE 18- 23/6/1965 tarihli ve 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununun 59 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “15” ibaresi “7” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 19- Bu Kanunun;

a) 8 inci maddesi, 15 inci maddesiyle değiştirilen 6502 sayılı Kanunun 77 nci maddesinin dördüncü fıkrası ile 17 nci maddesiyle 6502 sayılı Kanuna eklenen geçici 3 üncü maddenin ikinci ve üçüncü fıkraları ve 18 inci maddesi yayımı tarihinde,

b) Diğer hükümleri yayımı tarihinden altı ay sonra,
yürürlüğe girer.

MADDE 20- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.
31/3/2022